Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНО: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 52. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1955 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 18, 1955. No. 52. VOL. LXII.

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ВЖИВАННЯ ТАКТИЧНОЇ АТОМОВОЇ ЗБРОЇ НА ВИПАДОК ВІЙНИ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер заявив на пресовій конференції, що ЗДА вживатимуть, на випадок війни, атомової зброї на те, щоб нищити ворожі пункти оборони, подібно як досі вживалося гарматніх набоїв та звичайних бомб. Президент сказав: „Я не бачу жадної причини, чому ми не мали б вживати цісї зброї для тактичних цілей". Ця заява президента свідчить про те, що кожний більший конфлікт між вільним світом і комуністами приведе до атомової війни. Але президент підкреслив, що ЗДА вживатимуть тільки малої атомової зброї, і не говорив про те, що вони будуть користуватися великою атомовою зброєю, такою, як великі атомові і водневі бомби, яких вживається для стратегічних цілей, щоб винищити вороже запілля та центри ворожого промислу. Президент потвердив своєю заявою слова державного секретаря Джана Фостера Доллеса, який недавно заявив те саме на пресовій конференції. Президент згадував і про те, що деколи може настати сумнів, чи даний ворожий пункт треба вважати за тільки військовий об'єкт чи за цивільний. Але й цей сумнів не виключає того, щоб ЗДА не користувалися атомовою зброєю для тактичних цілей, це значить, для нищення ворожих оборонних пунктів на фронті. Президент сказав також, що в теперішньому часі завжди існує більша можливість війни, ніж це було тоді, коли він був молодий, і коли тодішнє покоління виховувалося в „атмосфері повного довір'я". Ця обставина змушує нас, казав президент, щоб ми, і кожна інша вільна держава, були більше приготовані до війни. Тому ми мусимо більше видавати на зброєння, бо відповідна оборона — „це найповажніша проблема, яка стоїть перед нами в теперішніх часах".

Президент Айзенгавер, із „айришською" лучною конюшинкою на сурдуті, під час виступу на пресовій конференції, на якій він твердив, що не бачить причини, чому тактична атомова зброя не мала б бути використана на випадок війни.

В зв'язку з заявою про атомову зброю президент відповідав і на запити про протилетунську оборону країни. Айзенгавер сказав, що цивільна оборона ЗДА — це одна з найповажніших проблем країни. Крім технічної підготови в цій ділянці — уряд мусить вияснювати її громадянству в такий спосіб, щоб не викликати жаху й гістерії. Ніхто в війні не зробить доброго рішення, коли буде настрашений, — казав президент. Президент відмовився дати вияснення в справі водневої бомби, яку випробовувано минулого року на Пацифіку. З інших справ Айзенгавер порушив ще такі проблеми, відповідаючи на запити журналістів. Президент вірить, що республіканці виграють вибори в 1956 році з якимнебудь своїм кандидатом, коли матимуть програму, яка принесе добро всім американцям. Айзенгавер і цим разом відмовився сказати, чи він схоче кандидувати на президента. Президент не хотів виявити своєї думки про домагання КІО ґарантії річних платень в автомобільній індустрії, тільки пригадав, що він вже не раз домагався кращого забезпечення на час безробіття, щоб запобігати людському нещастю. Айзенгавер висловив свою думку про відкинення в Сенаті законопроєкту про зменшення прибуткового податку одним словом: гурра! Президент сказав, що національну економіку треба трактувати дуже обережно, і тому він не тривожиться ваганням цін на біржі в Ню Йорку, бо Сенатська комісія уважно досліджує цю справу. Айзенгавер не вірить в небезпеку, яку мали б принести людям технічні поліпшення в промислі. Історія показує, що поширювання національної економіки завжди вимагає, крім машин, ще й більшого числа робітних рук, щоб вдоволити щораз то збільшені людські потреби.

Бевана виключили з парляментарного клюбу Партії Праці

Лондон. — Поміркована більшість англійської соціялістичної Партії Праці (Лейбур Парті) під проводом кол. прем'єра Клемента Етлі осягнула перемогу в першій стадії заходів про виключення лідера лівого крила партії, Анюріна Бевана. Парляментарний клюб партії виключив Бевана з своїх рядів, себто Беван опинився в характері „незалежного", без обов'язку коритися партійній дисципліні але й без партійної підтримки та партійного авторитету. Останнє засідання в цій справі було тайне, але газети повідомляють, що відношення голосів було 141 на 112 у некористь Бевана. Тепер ця справа опиниться на партійній Раді, де буде мова про виключення Бевана з рядів партії, або про наложення на нього лагіднішої кари. Беван викликав гнів партійного проводу своїм постійним легковаженням його авторитету й ламанням партійної солідарности в сутніх політичних справах. Це вже вдруге позбавлять Бевана партійного членства в парляментарній репрезентації лейбуристів, бо в 1939 році зроблено те саме на час 9-ти місяців за його заходи творити „народний фронт" з комуністами. Ці чвари всередині Лейбур Парті є водою на млин консерватистам, які сподіваються блискучої перемоги в найближчих виборах в Англії.

Онерін Беван

Почались переслухання про зміну способу вибору президента

Вашингтон. — В Сенатській Правничій Підкомісії, очолюваній демократичним сенатором Естес Кіфовером, почались переслухання в справі зміни способу вибору президента ЗДА. Президента ЗДА вибирає так звана Колеґія Електорів, до якої кожний стейт висилає стільки членів, скільки має сенаторів і конґресменів. Всі електори з даного стейту віддають голоси за того кандидата на президента, який дістав більшість голосів під час загальних виборів. Досі внесено два проєкти про зміну Конституції. Законопроєкт Ладжа-Ґоссета касує Колеґію Електорів, але затримує дотеперішнє число голосів в кожному стейті. Ті голоси (число сенаторів і конґресменів у стейті) мають бути пропорційно розділені між кандидатами на президента згідно з числом голосів, отриманих під час загальних виборів. Згідно з другим законопроєктом Кавдерта, Колеґія Електорів затримується, але з кожного стейту вибирається двох електорів в стейтовому маштабі, а те число електорів, яке відповідає числу конґресменів в даному стейті, — вибирається в конґресових виборчих округах. Політики-практики і політики-теоретики зізнаватимуть перед підкомісією Кіфовера в справі зміни способу вибору президента ЗДА.

Айзенгавер підтримує Бенсонову рільничу програму

Вашингтон. — Президент Айзенгавер запевнив секретаря рільництва Езру Тефта Бенсона, що вповні підтримує його змагання в Конґресі проти ухвалення тривкої підтримки цін на фармерські продукти, яку минулого року Конґрес заступив „пливкою" підтримкою цін. Ця заява свідчить про те, що Айзенгавер особисто інтервеніюватиме в тому випадку, якщо Конґрес дійсно захоче скасувати „пливку" підтримку цін. Представники фармерів в Конґресі і поза ним не мають великих надій на привернення тривкої підтримки цін. Але навіть республіканські конґресові провідники вважають, що теперішні ціни на сільсько-господарські продукти надто низькі, і що внаслідок цього прибуток фармерів у 1954 році зменшився на 10 відсотків. Республіканці журяться цією справою ще й тому, що вже в найближчому році відбуватимуться вибори, і тому не можна знеохочувати до себе фармерів. Але секретар рільництва Бенсон заявив, що ціни на сільсько-господарські продукти устабілізувалися, і обниження їх виникло тому, що зменшено допомогу фармерам для підтримки цін на їх продукти. Фармери більше продукували, і це спричинялося до збільшення запасів сільсько-господарських продуктів в урядових магазинах.

Сенат затвердив номінацію Гарлена

Вашинґтон. — Сенат більшістю 71 до 11-ох голосів затвердив номінацію Джана Маршалла Гарлена на становище судді Найвищого Суду ЗДА. Дев'ять демократичних сенаторів із південних стейтів і два республіканці з західніх стейтів голосували проти затвердження номінації Гарлена. Президент Айзенгавер займенував Гарлена ще в листопаді минулого року, після смерти судді Найвищого Суду Роберта Джексона, який помер 9 жовтня м. р. Південні демократи голосували проти затвердження Гарлена тому, бо вважають його за прихильника скасування расової дискримінації, а деякі республіканці виступали проти Гарлена тому, що він великий прихильник Об'єднаних Націй, і деякі республіканці бояться, що Гарлен міг би голосувати в Найвищому Суді ЗДА за тим, щоб ЗДА втратили дещо з своєї суверенности і незалежности в користь якогось міжнародного уряду, який міг би створитися в майбутності. Суддя Гарлен має 55 років, і досі він був суддею Федерального Апеляційного Суду в другій окрузі Ню Йорку.

Робітництво не боїться автоматизації праці

Бостон, Масс. — Представники підприємців і праці дискутували в Бостонському університеті на тему автоматизації праці, яка тепер щораз більше поширюється в американських підприємствах. Представники працедавців і робітництва погодилися в тому, що автоматизацію праці треба оцінювати на основі того, який вона має вплив на індивідуального робітника. Голова дирекції Силвенія Електрік Продактс Дон Дж. Мічелл сказав, що автоматизація праці — це „чарівніше" слово на те саме поняття, яке називаємо також „механізацією" праці. Механізація праці існує з часів, промислової революції, яка впровадила машини в продукцію. Головним промовцем від робітництва був асистент голови Конґресу Індустріяльних Організацій -— Віктор Рутер.

ПРОГОЛОШЕНО ТАЙНІ ПРОТОКОЛИ ЯЛТИНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Вони вияснюють подробиці прилучення Західньої України до СССР і участь УССР в Об'єднаних Націях

Вашинґтон. — Державний Департамент несподівано, всупереч попереднім часописним заповідям, в середу 17 березня передав представникам преси до оприлюднення тайні протоколи конференції, яку від 4 до 11 лютого 1945 р. відбули в Ялті Рузвелт, Черчил і Сталін разом із штабами своїх політичних і військових дорадників. Ці протоколи вміщають 400,000 слів і займають повних 20 8-шпальтових сторінок „Ню Йорк Таймс-у", включно з 20 світлинами. Ці протоколи докуменарно стверджують тепер, як насправді виглядало вирішення в Ялті цілої низки найважніших міжнародних справ, які здебільша стали причиною страшного післявоєнного конфлікту, що триває по нинішній день. Американські часописи у своїх перших коментарях зазначають, що назагал оприлюднені протоколи приносять мало такого, що досі було невідоме, та мабуть розпутають нові пристрасні суперечки, замість злагіднити давні. На першому місці стоїть там справа Німеччини. Всі три державні керівники з Ялтинської конференції проявляли різкі протинімецькі настрої, дармащо війна добігала вже до кінця. М. ін. з протоколів виказується, що Рузвелт, який вже на конференції в Тегерані говорив про конечність винищити після війни 49,000 німців, проти чого застерігся Черчил, повторив ту свою суґестію в Ялті, піднісши цифру до 50,000. Рузвелт пропонував теж поділити Німеччину „на 5 або 7" частин, а Черчил на дві частиня. Оприлюднені протоколи вияснюють, чому Рузвелт і Черчил дали такі великі територіяльні концесії Совєтському Союзові на Далекому Сході в заплату за участь Москви у війні проти Японії: Рузвелт і Черчил були переконані тоді, що після закінчення війни в Европі війна проти Японії триватиме ще доброго півтори року, навіть при вжитті атомових бомб. Дуже багато місця присвячено в Ялті на обговорення справи Польщі. Дуже сильно підкреслено бажання Рузвелта й Черчила, особливо ж цього останнього, щоб у післявоєнній Польщі панувала повна демократія і щоб поляки мали повну свободу рішати про свій устрій і свою долю. У перших американських коментарях кажеться, що ялтинські протоколи саме у пункті Польщі розкривають найясравіше, як Москва зламала свої договірні зобов'язання, скріплені підписом Сталіна.

Для українців найцікавіші ті місця Ялтинських протоколів, в яких говориться про лінію Керзона, Львів, Дрогобицький нафтовий басейн і участь УССР в проєктованих Об'єднаних Націях. Рузвелт радив віддати Львів і нафту „львівської провінції" полякам, дармащо признав, що вже в Тегерані він в принципі погоджувався на лінію Керзона. Черчил ствердив, що він кількакратно в англійській палаті громад висловився прихильником лінії Керзона. Сталін полемізував із Рузвелтом, вказавши, що лінія Керзона — це межа, визначена англійським, а не російським державним мужем і що свого часу Ленін висловився був проти тої лінії. Але, мовляв, Сталін пішов на „уступку", погодившися на таку лінію.

З протоколів виходить, що західні альянти не піддавалися Сталінові в Ялті так безкритично і легко, як про це здебільша говориться у політичній післявоєнній публіцистиці, і що Сталінові не вдалося переперти різні свої інші вимоги. Проте, недвозначно видно з отих протоколів, що властиво тон Ялтинській конференції надавав Сталін, самовпевнений, нагальний, що промовляв наполегливим, катеґоричним тоном. Рузвелт був уже смертельно хворий недугою, на яку й помер два місяці пізніше.

БЕЗ „СПІВІСНУВАННЯ" І БЕЗ ВІЙНИ МОЖНА РОЗВАЛИТИ СССР

КОНҐРЕСМЕН М. А. ФІҐЕН ПОРУЧАЄ УРЯДОВІ ВЕСТИ „ПОЗИТИВНУ ПОЛІТИЧНУ ОФЕНЗИВУ", ЯКА ДОПОМОЖЕ УЯРМЛЕНИМ НАРОДАМ ВИЗВОЛИТИСЬ З-ПІД СОВЄТСЬКОГО ПАНУВАННЯ.

Вашингтон. — Конґресмен Майкл А. Фіґен з Огайо зголосив до конґресового рекорду (А 1131, 1955) повний текст своєї промови, яку він виголосив 22 лютого ц. р. на річній Конференції Свободи і Миру через Визволення, що відбулось у готелі „Вашингтон" у Вашингтоні. У цій своїй суто політичній промові на тему „Політична програма, як оминути третю світову війну", конґресмен Фіґен звернув увагу, що впродовж 37 років російсько - комуністичний імперіялізм підбив понад 30 країн з населенням коло 800 мільйонів душ, себто майже одною третиною людства. Так звані фахівці від совєтських справ проповідують від якогось часу часло „співіснування", що його — мимохідь кажучи — перший кинув був Ленін. Звеличники цього гасла бачать тільки дві можливості: „співіснування" з комуністичним світом, яке у практиці означало б визнання влади комунізму над 800 мільйонами осіб і промощення йому шляху до опанування решти вільного світу, — або війна, яка, з уваги на нищильну силу водневої зброї, принесла б смерть великій частині людства. Отже, „співіснувальники" дораджують прийняти радше неволю, як смерть. Противники цієї теорії дораджують превенційну війну проти СССР, як єдиний засіб, що може попередити совєтський наступ і довести до упадку большевизм через масове знищення, нанесене теренам під теперішнім совєтським володінням. Конґресмен Фіґен відкидає ці обидві рецепти і дораджує орієнтуватись на ті внутрішні сили спротиву, які існують в Совєтському Союзі. Він запевняє, що совєтська державна верхівка опанована „страхом перед волею", і покликається на цілу низку доказів, які стверджують наявність ненависти мільйонів підсовєтського населення до тамошнього панівного режиму. Треба, мовляв, так піддержати позитивною активною політикою той рух спротиву, щоб він міг виявитися в цілій повноті. Конґресмен Фіґен вказує конкретно, як повинна виглядати така позитивна активна політика, сформульована в 13 точках, в яких Конґресова Комісія для дослідження комуністичної аґресії схопила була свої висновки. Між цими 13 точками є відкликання визнання всіх комуністичних режимів, опанованих комунізмом країн, — ведення динамічної програми для розгрому комуністичного руху в вільних країнах, — міжнародний розгляд всіх доконаних досі комуністичних злочинів, — припинення всякої, навіть найменшої, торгівлі з комуністичними країнами, — демонстрування при кожній нагоді симпатій уярмленим народам і всебічна допомога їм усім можливими способами і т. д. Конґресен Фіґен вірить, що така динамічна, рішуча й послідовна політика мусіла б довести до заломання комуністичного режиму — без „співіснування" з ним і без превенційної війни.

Новий запис в Конґресовому рекорді про самостійність України

Конґресмен Мелвин Прайс з Іллиной зголосив 23 лютого ц. р. до конґресового рекорду коротку, але змістовну заяву про 37-роковини проголошення самостійности й соборности українських земель і про дальшу безперервну боротьбу українців за свою волю. Конґресмен Прайс заявив з цього приводу про свої найглибші симпатії українському національно - визвольницькому рухові і висловив певність, що весь американський нарід приєднується до українських молитов, щоб Україна й усі інші уярмлені країни якмога скоріше визволились з-під большевицького ярма.

Чіянґ Кай-шек не погоджується на перемир'я

Тайпеґ. — Маршал Чіянґ Кай-шек, як голова націонал-китайського уряду, відкинув концепцію, щоб обидві китайські сторони проголосили перемир'я у протоці Формози. Він зробив це у розмові з державним секретарем Дж. Ф. Доллесом під час перебування цього останнього на Формозі 3-го березня ц. р. Заяву про це склав націонал-китайський міністер закордонних справ Єґ перед парляментом на Формозі. Він водночас заявив, що націонал-китайські збройні сили боронитимуть прибережні острови Матсу і Квімой, „як частину оборонного ланцюга вільного світу на Тихому океані". Націонал-китайська преса стверджує при цій нагоді, що безупинно скріплюються фортифікації на Матсу і Квімой. Тим часом англомовний щоденник „Чайна Нюз" на Формозі гостро заатакував політику президента Айзенгавера, яка неясно формулює становище щодо оборони прибережних островів і ніби підтримує англо-совєтські пляни про перемир'я у протоці Формози. Часопис висловлює острах, що плян оборони прибережних островів, виготовлений адміралом Карні, „буде плісніти" у вашингтонських архівах. Націонал-китайський уряд заявив, що він не інспірував цієї статті.

Ізраїльсько-єгипетський конфлікт знову перед Радою Безпеки

Об'єднані Нації. — Напад ізраїльської збройної частини на єгипетську військову станицю під Ґаза, коли згинуло 38 єгипетських і 8 ізраїльських вояків, буде знову предметом нарад Ради Безпеки Об'єднаних Націй, яку скликано на четвер 17 березня ц. р. Дальший розгляд цієї справи залежний від докладного звідомлення, що його має скласти канадійський генерал Бернс, голова мішаної комісії Об'єднаних Націй, покликаної для береження перемир'я між Ізраїлем і його арабськими сусідами. Ця комісія осудила Ізраїль, признавши його вину в тому нападі. Генерал Бернс прибув уже до Ню Йорку і відбув наради з державним секретарем Доллесом, а потім із головою Ради Безпеки, Селімом Сарпером і генеральним секретарем ОН Гаммершилдом. Державний секретар Доллес заявив в останній розмові з журналістами, що остання збройна сутичка відтягає справу декларації 3-ох західніх великодержав про ґарантію державности Ізраїлю, яку хотів би дістати Ізраїль.

Фор настоює на ратифікуванні Паризького договору

Париж. — Французький прем'єр Едґар Фор настоює на тому, щоб вища палата французького парляменту, Рада Республіки, таки ратифікувала без ніяких змін Паризький договір. Промовляючи у закордонній комісії Ради Республіки, Фор підкреслив, що відкинення Францією Паризького договору поставить Францію в стан міжнародної ізоляції, а не перешкодить озброєнню Західньої Німеччини, яка зі згодою Франції чи без згоди — буде озброєна. Шанси Паризького договору в Раді Республіки збільшила недавня заява президента Айзенгавера про те, що ЗДА затримають в Західній Европі свої війська: французи вбачають в них ґарантію, що німецька армія не матиме переваги і що Франція не залишиться осамітнена з озброєною Німеччиною під боком. Багато членів Ради Республіки були б раді, коли б вирішне голосування могло відбутися восени з уваги на самоуправні вибори у Франції в квітні й доповняючі вибори Ради Республіки в червні ц. р.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** приймав гостей на обіді в Білому Домі, але, згідно з теперішньою політикою, пресі прізвищ осіб, які були на цьому прийнятті не подано.

● **Голова Дирекції** Американської Радіової Корпорації, Дейвід Сарнофф, конферуючи з президентом Айзенгавером та з ґрупою урядових фахівців від пропаґанди, подав нові думки про ведення психологічної війни, однак він не виявив усіх своїх плянів про те, як думає поширити інформаційну кампанію в країнах поза залізною заслоною. Секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті заявив, що Сарнофф подав „знамениті пропозиції".

● **Секретарка** пані Айзенгаверової, Мері Джейн МкКафрі, повідомила, що пані президентова вже зовсім виздоровіла з ґрипи, яка прикувала була її до ліжка майже на повний тиждень.

● **Президент Айзенгавер**, відвідавши виставу квітів, влаштовану Товариством Об'єднаних Продавців Квітів, купив велику китицю рож для своєї хворої дружини, яка ще не виходить з Білого Дому. Репортери робили знімки президента з таким поспіхом, що один із них вскочив у посудину з водою, в якій стояли квіти.

● **Секретар рільництва** Езра Тефт Бенсон конферував із през. Айзенгавером про фарму в Ґеттисбурґу, де президент думає жити після залишення Білого Дому. Змістом конференції були поради, як найкраще вести таку фарму, яку плянує президент Айзенгавер.

● **Голова Підкомісії** Збройних Сил у Палаті Репрезентантів, конґресмен Ф. Едвард Герберт заявив, що ця комісія вестиме слідство в справі пошесті менінґіту, яка вибухла в форті Дікс, Ню Джерзі. Він сказав, що треба негайно поліпшити мешканеві умовини в тому військовому таборі.

● **Головний індійський** делеґат в Об'єднаних Націях В. К. Крішна Менон несподівано відвідав Вашинґтон, де конферував із президентом Айзенгавером і Джан Фостером Доллесом. Предмет цієї конференції невідомий. Дехто гадає, що індійський делеґат зопропонував нові пляни в справі посередництва Індії між ЗДА і комуністичним Китаєм. Але з урядових кол заявляють, що Крішна Менон не сказав нічого нового.

● **Міська Рада Ню Йорку** одноголосно ухвалила продовжити в цьому році літній час на один місяць. Згідно з цією ухвалою, літній час триватиме від останньої неділі квітня до останньої неділі жовтня (давніше — до останньої неділі вересня).

У СВІТІ

● **До Східньої Німеччини** не вільно висилати з ЗДА на одну адресу більше як один харчовий пакунок, і то вартістю не більше як 30 сх.-нім. марок. ($6—13). Це нове розпорядження видано саме в часі, коли в Східній Німеччині позначаються поважні харчові трудноші, пояснюють у Берліні як засіб проти масового конфіскування американських пакунків комуністичною поштою.

● **Тіто** вдоволений, що московські правителі казали „Правді" видрукувати без коментарів його закиди проти Молотова, в яких він протестує проти насвітлювання його бажання „нормалізувати" взаємини з СССР як „покаяння". Београдська „Борба" погоджується з „Правдою", що мовляв, краще юґославським і російським комуністам говорити згідливо про райдужну майбутність, як сваритися за погане минуле.

● **Комуністи в Італії** зазнали великої поразки в самоуправних виборах, особливо в сільських округах. Виявилося, що навіть серед незаможного селянства, серед якого комуністична демагогія могла б мати успіх, комуністи втрачають ґрунт. Проте, офіційно проголошено, що до нової реєстрації партійного членства зголосилося вже 2,013,000 осіб.

● **У воєнно-морському порті** Валетта на Мальті перервано на дві хвилини церемонію з нагоди другої річниці встановлення на цьому острові головної морської кватири збройних сил НАТО через те, що несподівано злетів американський прапор, що висів поруч із п'ятьма іншими західньо-европейськими прапорами. Перед цими прапорами на „струнко" стояв князь Единбурґу, чоловік королеви Єлисавети.

● **Совєтський делеґат в Економічній Комісії** для справ Европи, встановленій Об'єднаними Націями, старався задніми дверима перепачкувати визнання Східньої Німеччини „суверенною" державою, поставивши внесок про прийняття її в члени Комісії. Внесок перепав 11 голосами проти 5, при чому „за" голосували лише СССР і його сателіти.

● **Далай Лама**, голова Тибетської Церкви і „живе втілення" Будди, — вертається з Пейпінґу до Тибету. Його „запросили" (себто вивезли) туди рік тому і тибетанці були дуже засмучені, що йому не дозволяли вертатися.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАШ КУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІЯЛ

За щоденними турботами та всілякими актуальними проблемами, ми рідко коли застановляємось над тими суттєвими змінами, що зайшли в нашій американсько-українській спільноті: 1) з приїздом відносно великої маси нової іміґрації після другої світової війни і 2) з поступовим доростанням та дозріванням тут родженої ґенерації. Ці зміни направду глибокі і основні, вони радикально змінюють не тільки характер і уклад нашої суспільности, але і її потенціял, можливості та завдання. Здати собі з того справу — завдання першої ваги, бо ці суттєві зміни вимагають також відповідного доповнення наших організаційних форм, відповідного „переставлення" нашої активности і взагалі перевірки нашого стану, нашого потенціялу та можливостей його виявлення.

Ці суттєві зміни в складовому стані нашої теперішньої спільноти відносяться до всіх верств нашої суспільности і до культурної ділянки. Погляньмо в нашу історію. Колись була тут тільки — як це в нас звикли називати — маса заробітчанської іміґрації і лише дослівно кілька духовних та світських провідників з високою освітою. На славу тим нашим піонерам треба сказати, що вони створили тут моральні, культурні й матеріяльні вартості, які можуть викликати тільки подив і найвище признання. В процесі тієї творчости і того будівництва ця „маса заробітчан" перетворилась у високо свідому та повновартісну спільноту, видавши з-поміж себе незвичайно творчу і свідому провідну верству.

Після першої світової війни ця наша вже оформлена американсько-українська спільнота дістала поважний доплив „свіжої крови" з-поміж тих, що кров'ю і серцем, розумом і руками взяли участь у будівництві Української Держави. Вони, разом із своїми попередниками, створили нову добу, з новими вартостями і новим потенціялом. У тому часі почали до них долучуватись одиниці та гурти з тут родженої ґенерації, ще більше балянсуючи соціяльний та суспільний склад нашої спільноти.

Але основну зміну, з величезними новими можливостями, принесла щойно масова нова іміґрація після другої світової війни. Характеризує цю зміну вже цитований недавно вислів сл. п. д-ра Мишуги, що одним кораблем з новою іміґрацією приїжджало до цієї країни більше української інтеліґенції, ніж упродовж усіх попередніх іміґрацій. Якщо тепер долучити до того постійний доплив кваліфікованих одиниць з усіх галузей знання і професій не тільки з-поміж тут народженої ґенерації, але й новоприбулої молоді, тоді матимемо цей направду імпозантний ріст нашої спільноти не тільки в її кількості, але й вартості та потенціялі.

Для нас, нашої спільноти та її цілей, має рішальне значення потреба відповідного використання того потенціялу та його оформлення. Сьогодні на катедрах американських університетів працюють уже професори українського походження. В енциклопедії американських мужів науки записані українські імена. Українська кров пливе в жилах не тільки багатьох вояків і підстаршин, але й високих старшин американських збройних сил. В університетах та високих школах знаходимо українські імена між тими, які здобувають найкращі успіхи. Українські імена є між винахідниками, є на високих і відповідальних постах адміністрації, промислу та господарства. А велика кількість висококваліфікованих українських сил все ще змагається з обставинами, працюючи за фабричними станками чи на іншій „чорній роботі".

Для нас, для нашої спільноти, має величезне значення і вартість той з кожним днем збільшуваний вклад, що його дають члени нашої спільноти в розвиток нашої країни і нації, але не менше значення і вартість має те, щоб ми робили все можливе для плекання, розбудови і збагачення української культури, української думки, яка, знівечена або прогнана жорстоким ворогом з рідної землі, знайшла собі тут, у вільній Америці, найбільші можливості та найкращу базу. Точніше, могла б цю базу мати, якби ми тільки поробили відповідні зусилля і заходи, щоб її створити. Бо культура, як і всяка інша творчість, потребує для свого розвитку не тільки творців-продуцентів, але й консументів-споживачів. І тут наше найбільше недомагання. У нас є тепер кому творити, але нема кому з тієї творчости користати, чи радше, — мало таких, що хотіли б з неї користати. Це є одна з найболючіших наших проблем, це найбільша перешкода для повного виявлення нашого направду імпозантного культурного потенціялу.

Ярослав Падох

ОСТАННІ ВІДВІДИНИ

(Пам'яті д-ра Л. Мишуги в 40-ий день після смерти)

Ще й досі не можу звільнитися від глибокого враження, яке залишили мені ці відвідини у сл. п. д-ра Луки Мишуги, і я знаю: так буде ще дуже, дуже довго. Бо швидко минаються почування радости чи жалю, вдовілля чи розчарування, але надовго, і як же часто назавжди, зберігаються в пам'яті і серці враження від зустрічі з незвичайною людиною, до того ще людиною, що, за Шевченком, нарихтувала вози в далеку, тогосвітню дорогу...

Наближалися загальні збори Наукового Товариства ім. Шевченка, і було відомим, що недуга члена виділу цього товариства та його великого приятеля, д-ра Мишуги, не дозволить йому взяти участь у зборах. Уперше, бо до того часу він завжди був живим учасником всіх зборів та нарад товариства. Там же, на терені НТШ, мені вперше довелося познайомитися і наблизитися до покійного Доктора. Там я мав змогу постійно зустрічатися з ним впродовж останніх п'яти років, і пізнати його, як людину, бо як редактора я знав його вже раніше зі „Свободи". В буденщину засідань д-р Мишуга вносив завжди свіжість думки і справді джентлменський настрій, який так дуже облегшує всяку працю, зокрема суспільну, і зокрема емігрантську, а всі складні справи вирішував і розумом і серцем. Усі, що мали змогу зустрічатися з д-ром Мишугою в громадській роботі, знають, що для нього не було байдужої справи, що до всіх проблем він підходив активно і темпераментно, але при тому незвичайно культурно. Він був, без ніякого перебільшення, дуже рідким серед нас типом громадського діяча, якому належить заслуга збереження громадської єдности і бодай обмеженої терпимости серед усіх сціль і харібд емігранської психози.

Увечері, після праці, 24 січня ц. р. я вибрався на побачення з Доктором. З великим ваганням, бо знав, що йому вже важко було говорити, але все ж як було не повідомити його про недалекі збори НТШ та не поспитати про його завваги та бажання щодо зборів.

У затишнім помешканні в Джерзі Сити, у кімнаті, влаштованій на старий галицький культурний спосіб, я застав Доктора напівсидячого, напівлежачого на фотелі з ногами, простягненими на другому фотелі.

На страшенно схудлому лиці давня щира, добряча усмішка. Лице виголене, якби Доктор саме вибирався до редакційного бюра чи на засідання, і так вбачався під покривалом старанно зав'язаний „метелик" на сніжнобілій сорочці. Хто прожив ціле життя, не зважаючи на війни і міжконтинентальну міграцію, зберігаючи всі (не тільки зовнішні) традиції найкращого зразку европейського джентлмена, той не покине того стилю і на смертній постелі. Скільки особистого чару давала ця особлива зовнішність покійному Докторові і скільки внутрішнього змісту, скільки консерватизму в найкращім його розумінні, крилося під тією зовнішністю. Чи ж дивно, що той, хто сорок років так педантично зберігав побутові форми свого рідного краю, мусів бути безмежно прив'язаним до того краю і беззастережно вірним йому, все життя й у всіх обставинах.

Доктор ледве державея у півсидячій поставі. З трудом переносив вагу тіла з одного боку на другий, пересував зболілі ноги. Згадував про важкі болі, зокрема вчасним ранком, але не нарікав на них. Говорив про свою недугу, якби вів розмову про когось іншого, стороннього. З дивним, мені ще досі незрозумілим, спокоєм констатував, що вже небагато життя перед ним, місяць чи два найбільше, і додавав, що так краще, бо ж що варте життя інваліда, який не може працювати, хіба тільки — терпіти.

Найбільше докучила йому безвладність ніг: брак руху й змоги порушуватися без сторонньої помочі. Вірив, що то відізвався „старий ревматизм", якого Покійний набавився багато років тому, коли ще, як дипломат Української Держави, об'їздив всі більші українські громади в Америці і Канаді, мобілізуючи наші сили для боротьби за неї. Особливим зворушенням займялися його очі, коли згадував про успіхи своєї роботи, про 135,000 долярів, зібраних ним самим для української справи. Слабким голосом оповідав давні свої змагання на службі єдиної України, згадував з гордістю, на яку має право людина, що мала в житті велику ідею і їй присвятила всю свою снагу та всі свої сили, і донесла їй вірність аж до самого краю життя. Тоді й набрався ревматизму, який — він вірив у це — тепер його зробив інвалідом. Ця віра напевне допомагала Докторові переносити так мужньо його страшну недугу.

Замкнув на хвилю очі, і я вже збирався відходити, як він розпочав розповідь наново. Мабуть, примкнувши очі, пройшов чималий шлях свого життя. Спинився на недавнім. Ось стільки ще розпочатих й незакінчених робіт і завдань, а тут їх прийдеться залишити в половині дороги. Передусім те, що єдине на потребу: громадська консолідація, така актуальна в цім новім році, в році конгресу УКК. Чимало сил віддав він тому ділу. Згадав при цьому свою передостанню статтю, присвячену громадській згоді, яку писав, коли вже йому тремтіла рука й біль давив за горло. Я не допитувався про останню статтю, але коли прочитую цю передостанню, то вона здається мені справжнім заповітом д-ра Мишуги.

Ось пригадаймо к і л ь к а рядків того, як один з наших журналів назвав, „голосу вопіющого в пустині":

„...не думаймо, що вина за роздори спадає тільки на деякі провідні особи та середовища. Винне тут і громадянство, що дає моральну і матеріяльну допомогу тим групам та їхнім газетам, які взаємно себе обпльовують, які пхають чисту українську справу та геройську боротьбу за визволення українського народу в багно особистих та групових суперечок, за владу і представництво, нищачи „на чужині" той капітал, що його здобув і здобуває український нарід своєю посвятою і своїм геройством".

Чи і сьогодні, із-за гробу, цей тверезий голос має остатися „вопіющим у пустині"? Чи наше громадянство прийме його, як сердечний заповіт того, хто останні три десятиліття був духовим провідником всієї американської України?

З окремим жалем згадував Покійний незавершене видання Енциклопедії Українознавства в англійській мові. Цьому ділу він віддав чимало своїх трудів. Адже ж він був одним із трьох редакторів тієї важливої книги. З повним і зворушливим вдовіллям згадував про всі ті такі важливі англомовні видання Українського Народного Союзу, які допомогли п р о л а м а т и справжню залізну завісу повного незнання України та її проблем у цім краю і такі великі надії покладав саме на це нове, підготовлюване Союзом і НТШ, видання.

Згадую про Наукове Товариство ім. Шевченка і його загальні збори у близьку суботу. І знову ворушаться хворі уста, і знову ця на диво тверда людина, вже на порозі іншого життя й інших справ, ще має десятки запитів і доручень для товариства і для зборів. І одну журу, щоб товариство вийшло з довгів на новопридбанім домі та щоб збори пройшли мирно й успішно. Дрижачою рукою ставить свої підписи. Один на уповноваженні для мене, щоб заступити його на зборах, щоб бодай так взяти в них активну участь, а другий — на чеку — щедрім подарунку для так йому дорогого НТШ. Відмовляю його від цього, вговорюю, що як одужає, матиме час подумати про дар для товариства, але коротка відповідь кінчає всі застереження: як я жив, так і вмирати хочу.

Коли згадую сьогодні цю мою останню розмову з д-ром Мишугою, то усвідомляю собі, що саме того січневого вечора я справді пізнав його. За довгі роки знайомства з ним я уважав його поетом, естетом, одне слово: м'якою, дуже вразливою особою, аж ось тут я пізнав усю твердість цієї на вигляд тендітної людини. І коли після його смерти я читав його доручення у справі похорону, зокрема прохання до найближчих йому, щоб зараз після похорону верталися до праці, я знав, що це — не поза, не оригінальність, але вияв тієї твердости, яка була складовою частиною Покійного, хоч і як глибоко захована перед оком прохожого, і яка так імпонуюче мужньо супроводила його до самої могили.

Чимраз частіше примикаються очі мого дорогого співрозмовця. Болем, не сном. „Сон рідко загощує до мене, біль не пускає". Вже він більше не спиняє мене, і я відходжу. Стиск, зворушливий стиск сердечної руки. Не стиск, але тендітній дотик. І ніби не руки, а її тіні. Така збідована, змарніла, як діточа. І, як об'явлення, різьбляться у пам'яті слова незрівняниого Іванового Євангелія: „Це дух, що оживлює; тіло не годиться нінащо!"

Ще від порога бажаю подужання з недалекою, в цім краю, весною. І, як каміння, кинуте з біблійної праці, падають його тверді, зважені слова: „Кінця болю і — спокою, вічного і швидкого спокою мені бажайте".

Які трагічні і мужні слова твердої людини. Останні слова і незабутні, як вона Сама.

Я. Петрів

СИСТЕМА ОБОРОНИ ВІЛЬНОГО СВІТУ

Небезпечних для суспільности людей — злодіїв, горлорізів, божевільних — відділюють від решти суспільности мурами в'язниць. Таким же валом безпеки оточує вільний світ держави совєтської системи.

Цей вал — це не одноцілий пояс, а радше ряд ланок реґіональних договорів безпеки, що взаємно зазублюються. Найсильнішою, найцупкіше зорганізованою ланкою є НАТО, що зв'язує до оборони проти совєтської агресії держави Північної Америки та Західньої Европи.

Друга реґіональна організація безпеки — це об'єднання держав на просторах п і в д е н н о-східньої частини Азії. Це об'єднання, що його зорганізовано на відбутій у вересні 1951 р. конференції в Манілі — має офіційну назву СЕАТО (Організація Південно-Східнього Азійського Договору) і обіймає ЗДА, Англію, Францію, Австралію, Нову Зеляндію, Філіппіни, Таї (Сіям) та Пакістан. Представники цих держав недавно відбули першу конференцію в Бангкоку — столиці Таї, де створено постійні органи і намічено плян діяльности.

Простір, що віддаляє найдалі на схід висунену державу НАТО — Туреччину від найбільш на захід положеної країни СЕАТУ — Пакістану — яких 1000 миль у прямій лінії — це до оборони не підготований. Важливий початок у пов'язанні країн цього простору в оборонну систему т включенні їх у загальний оборонний фронт вільного світу зробили укладені Туреччиною договори: турецько-пакістанський 2 квітня 1954 та турецько-іракський 24 лютого ц. р.

Іран (Персія) і Афганістан, що виповнюють проґалину між системами НАТО й СЕАТО, ще не включені в ніяку оборонну спільноту. Не диво, що кремлівські правителі стараються туди проникнути всіма засобами, щоб, коли вже не взяти ці терени під свою „опіку", то бодай залишити тут відкриту щербу в західньому оборонному валі. Іран ще добре не очуняв від грози вуличних заворушень, інспірованих большевиками під час правління Мосадека. Афганістан, сьогодні під сильним совєтським впливом, став базою кремлівської підривної роботи в сумежних країнах.

Крім Ірану та Афганістану, в майбутній оборонний союз держав Середнього Сходу, що його вже охрестили „МЕТО", повинні б входити ще й арабські країни: Сирія, Ливан, Йордан, можливо Савді Арабія та Єгипет. Це дало б МЕТО відповідно глибоке запілля, без якого сьогодні ледве чи можна відбити удар модерної армії.

Неґативна постава Єгипту та Савді Арабії до турецько-іракського договору і нерішучість інших держав Арабської Ліги, здавалось, створювали непереможні перешкоди для оборонного об'єднання з опертям на Захід. Але турецька дипломатія, що взяла на себе завдання таке об'єднання створити, використовує кожну нагоду, щоб осягнути зміну становища єгипетського уряду. Ось приклад: В останньому дні лютого ізраїльський збройний загін наскочив на адміністровану Єгиптом область Газа і вбив 38 єгиптян. Турецький уряд негайно вислав Єгиптові вислови співчуття, додаючи, що „цей інцидент *ще більше доводить* конечність співпраці запризнених та братніх народів" — маючи на думці єгипетсько-турецькі стосунки.

Неначе на потвердження того, що Туреччина готова співпрацювати з арабськими державами у їх місцевій політиці, Ізраїль повідомив уряди ЗДА та Англії, що, на його думку, турецько-іракський договір звернений не лише проти комуністичної агресії але й проти Ізраїлю. Можна сумніватися в правильності цих підозрінь, але власне такі припущення можуть вплинути на зміну поглядів держав Арабської Ліги: ворожнеча до Ізраїлю — це головний цемент, що держить Лігу вкупі.

Східнім бастіоном майбутнього МЕТО є Пакістан — він же, як член СЕАТО, сполучна ланка між обома організаціями. Позиція Пакістану має велику вагу для всієї оборонної системи вільного світу. Доки МЕТО стане дійсністю (це може протягнутись на роки) Пакістан, як союзник Заходу, прямо завис у повітрі: його сусід Індія — моральний провідник „невтральних" країн — пропаґує не тільки „співіснування", але тісне співжиття з совєтським бльоком. Ця ж Індія фізично розділяє пакістанську державу на дві частини: західній Пакістан та східню Бенгалію. Бенгалія ж сумежна ще й з другою „невтральною" державою — Бурмою. Західня частина Пакістану межує з Афганістаном. Підтримка, що її дає афганістанський уряд ірредентському рухові патанів у Пакістані, *створила між обома країнами* напружені стосунки.

На півночі до Пакістану притикає провінція Кашмір. За неї, від часу розподілу бувшої британської Індії, стосунки між Пакістаном та Індійським Союзом — на вістрі ножа. Якщо очікуваний плебісцит включить Кашмір у Пакістан, лише 16-милева, приналежна Афганістанові, смуга ділитиме Пакістан від Совєтського Союзу.

Не зважаючи на всі ті труднощі та не враховуючи тяжкої господарської кризи і гнітючої проблеми шести з половиною мільйона мусулманських втікачів з Індії, Пакістан вдержався при існуванні. Ця життєздатність молодої держави рішила про те, що ЗДА поставили карту на Пакістан як протибольшевицький бастіон у південній Азії.

Культура, расовий склад та географічне положення Пакістану роблять його знаменитим зв'язковим між евро-афро-азійським помостом Середнього Сходу та просторами південно-східньої Азії і Австралії-Океанії. Таким же зв'язковим між Середнім Сходом та Европою є Туреччина. Обидві держави свідомі своєї ролі в обороні вільного світу і користуються в цій ролі довір'ям та матеріяльною допомогою ЗДА. Успіх у побудові МЕТО, що її звуть теж „північним бальконом" вільного світу, буде заслугою меткої турецької закордонної політики та вітальности молодої пакістанської держави.

Іван Кедрин

НАСТРОЇ ПЕРЕД ШОСТИМ КОНҐРЕСОМ УКРАЇНЦІВ

За два місяці перед Шостим Конґресом українців в Америці не видко того зацікавлення ним у широких колах а м е р и к а н с ь к о - української громади, як то було два роки тому. Склались на це причини двоякого характеру: так би мовити, незалежні від Українського Конґресового Комітету, себто верхівки, вибраної П'ятим Конґресом, що скликає й Шостий, — і такі, з яких завинив сам Конґресовий Комітет.

Не сьогодні, „заднім розумом", але вже тому три й чотири роки було відомо, що та партійно-політична гарячка, яка огорнула новоприбулу масу іміґрантів, це явище коньюнктурне, проминальне. На сторінках „Свободи" друковано вже тоді передбачення, що впродовж найближчих років виринуть проблеми, які притьмарять первісні настрої та суперечності новоприбулих, відтягнуть їх від е м і ґ рантсько - европейської проблематики й тісніше пов'яжуть з проблемами американського ґрунту. Складаються на це дві природні причини: отримання американського громадянства і підростання молоді. На грамоту американського громадянства новоспечені „ситизени" дивляться спершу як на формальність. Проте, в дуже короткому часі вони підсвідомо починають цікавитися своїми набутими правами, що в практиці означає більше зацікавлення американськими політичними партіями, справами й нарадами в Конґресі, виборчими кандидатами й голосуванням. З а ц і к а влення а м е р и к анськими справами поступає впарі з поглиблюванням знання англійської мови. Чим краще пізнається її й Америку, тим менше розмов на тему „нижчости" американської культури, прикметних для поважної частини новопробулих з Европи. Очевидно, в Америці теж завжди було, є і буде таке „тверде ядро" іміґрантів, які засклеплюються у свому національному ґетті і не вивчають мови й культури країни нового поселення. Але той „гард кор" іміґрації має щораз слабший голос, бо приглушує його щораз голосніша мова — нової ґенерації, не так тут уже народженої, як радше цієї молоді, яка приїхала з батьками і тут підросла за останніх 5-6 років. Це молоді абсольвенти високих шкіл або ще студенти, ще дуже тісно пов'язані духово з Україною та проте вже цілком вкорінені в американський ґрунт: своїми студіями, своєю професією, своєю екзистенцією, майбутністю, зв'язками. Ця нова молода ґенерація становить цілу окрему проблему, але тут досить обмежитись до ствердження, що сама наявність цієї нової ґенерації й її вплив на хатню атмосферу своїх родин змінює той громадсько-політичний „клімат", який був тут тому 5-6 років.

Той тодішній громадсько-політичний клімат, хоч ніби гарячий темпераментом численних давніх і новостворених політичних організацій, не був здоровий. Ахіллевою п'ятою відношення величезної більшости громадського активу до УКК, отже й до установи Конґресів Українців з ЗДА, була не призадума над працею, що її повинен вести УКК для добра україн-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Йосиф Шварц

ЛЄПАТОВ РІШАЄ...

(5)

Через п'ятнадцять хвилин я вже сидів у Бажана. Він почав розпитувати, на якій праці я був вдома за польських часів, яка в мене освіта, де друкував свої твори за польських часів. Після того, як я йому все це розповів, він сказав, щоб я написав заяву з проханням перевести мене в Наркомат України. Прощаючись, Бажан радив писати далі, бо гуцульська тематика вдячна і актуальна.

Візита в Бажана додала мені надхнення, і, хоч тяжко доводилося гарцювати на заводському складі, проте ночами, очікуючи чергових вагонів з лісоматеріялом, я писав. Цим разом я взявся за більшу працю: відтворити в пам'яті і записати давно написану повість „Прут стогне". Ця повість частково друкувалася 1937-38 рр. в коломийській газеті „Селянські Вісті". Редактора часопису Голуба в 1940 році НКВД заарештувало, і сидів він у станиславівській в'язниці, а дальша його доля невідома. В повісті „Прут стогне" я описував життя гуцулів за часів Польщі. Пізніше, в 1944 році, цю повість я частково переробив і додав нові розділи про життя гуцулів під німецькою окупацією. Повість була видрукувана у видавництві „Український Письменник", але в зв'язку з арештом автора (15 вересня 1944 р.) книжку вияли, як контрреволюційну, і в продаж не пустили.

***

„Синичка" відкрила мені дорогу, і я часто бував у Клюбі Письменників СССР на вулиці Боровського. Там познайомився з Тичиною, Рильським, Сосюрою, Кочергою й Рибаком. Пригадую, як на одному святі співав хор, спеціяльно привезений з Миргорода. В клюбі на виступі хору були присутні деякі визначні російські та жидівські письменники. Хор, між іншим, співав „Думи мої, думи мої". Українська національна ноша й чудесні голоси співаків зробили на присутніх велике враження. Я бачив, як деякі слухачі підходили до Тичини й тиснули йому руку. Гофштейн після того казав мені, що хор був спроваджений до Москви за ініціятивою Тичини.

„Український уряд" у Москві

Якщо ви заходили в будинок українського уряду в Москві, Тверской бульвар, і зверталися українською мовою, то вам чемно відповідали по-українськи, але назагал урядовці між собою розмовляли тільки по-російськи. Постійно в Москві мешкало приблизно 300,000 українців, а поляків було лише п'ять тисяч. Проте, якщо ви заходили до будинку на Пушечній 5, де містився польський комітет на чолі з Вандою Васілевською, то відразу починали дихати польською атмосферою. В так званій інтернаціональній книгарні на вул. Кузнецький міст 122 — 80 відсотків польських книжок, навіть аґітки були на сто відсотків насичені польським національним духом. А в невеликому книжковому кіоску в будинку українського уряду продавалася лише дешева аґітка. Недарма деякі українці потиху говорили, що „батько народів" має більший сентимент до Ванди, ніж до Олександра (Корнійчука). Українську щоденну газету я щойно дістав в „управділами" при групі Паламарчука — тов. Шевченка (з походження жид), коли відвідував Ярослава Галана. В той же час газети польською мовою можна було дістати в кожному кіоску в кожній книгарні.

***

З Ярославом Галаном я познайомився 1930 року у Львові в редакції літературного часопису „Вікна". Керманичем редакції був тоді Петро Козланюк, а фактичним редактором С. Тудор (д-р Олексюк). Він постійно мешкав у Золочеві. Василь Бобинський, здається, тоді вже не був у Польщі. У редакції працював тоді ще також Калинчук.

1931 року, літом, Галан мешкав у свого тестя Геника в с. Березів-Нижній, Коломийського повіту. Ми тоді часто зустрічалися на горі Рокети, де я недалеко в лісі працював бракером. Він, як розповідав мені сам, закінчив ф і л о с о ф і чний факультет Львівського університету, але, як українець, не міг дістати посади вчителя гімназії. В Коломиї познайомився з панною Геник і почав до неї вчащати. Її батько, заможний селянин і інвалід австрійської армії, радий був мати зятем „вченого професора".

Галан, довідавшись, де я родився і де працюю, заохочував мене написати якісь нариси з гуцульського життя. Про мою українську мову казав не журитися. Там, мовляв, усе виправлять. Гуцульська тематика, казав він, невичерпна і надзвичайно цікава. Я спробував написати кілька нарисів. Деякі з них таки справді появилися в тодішній українській пресі. І так почалися мої перші літературні спроби і зв'язки.

В міжчасі Галан вислав свою дружину до Харкова продовжувати студії. 1934 року, як пішли масові арешти українців (правих і лівих), його дружина зникла також. 1937 року ми з ним зустрілися знову. Був тяжко огірчений, прибитий, озлоблений і мало не плакав. Уже два роки як дружина нічого не писала. Аж тепер довідався, що саме тоді, як зліквідували всю родину Крушельницького та всіх інших галичан, заарештували і його дружину. Скінчила вона вже тоді учительський інститут і вчителювала.

— Шкода нашої віри і нашої праці, — з сумом сказав Галан. — А чи знаєте ви, що Калинчука з дружиною, якого поляки 1932 року вигнали, як уродженого на Наддніпрянщині, та гуцульського поета Василя Гацанюка, що 1931 року втік від польської поліції до Радянської України, всіх їх зліквудували? Защо?! Ось вам надія, праця і подяка нам за неї!! — аж крикнув Галан з досадою і озлобленням.

Минуло кілька років. Наприкінці 1939 року довідуюся, що в редакції „Вільна Україна" у Львові працює Галан. При нагоді заходжу, щоб поговорити. Та де там! Не той тепер Галан, якого я знав колись, особливо не той, якого бачив у сумний 1937 рік! Нема в нього часу. Можливо, що сумління його мучило і він не міг бути зі мною тепер щирим, то волів краще не говорити.

Таким він був і при нашій зустрічі в Москві 1944 року, коли я сподівався, що він мені щось зарадить у моєму тяжкому стані. Чому це таке з людиною сталося? І як вона могла так просто забути і трагедію дружини, і друзів, і той біль, що ятрів вогнем серце? Над цим треба було б багатьом задуматися.

***

Галан прийняв мене холодно, офіційно.

— Знайомих тут приймати я не можу. Лише як вийняток я дозволив видати вам перепустку. Зрозумійте, що тут не Дора чи Яремче (села на Гуцульщині, в яких жив автор, — Ред.), а Москва.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ПЕРЕСЕЛЕНЧО-ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ

ВІСТІ ЗУАДК

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. P. O. Box 1661, Phila 5, Pa.

Д-р Володимир Галан

ПАМ'ЯТІ Д-РА ЛУКИ МИШУГИ, ГОЛОВИ ЗУАДК

Сл. п. Д-р Лука Мишуга

Дня 8-го лютого помер у 68-му році життя заслужений американсько-український діяч, сл. п. д-р Лука Мишуга. Між згадками про великі заслуги Покійного в інших ділянках і галузях його діяльности дещо згубилась одна з найбільш характеристичних рис його життя і його праці, а саме, його участь у харитативній акції американських українців.

Обмежене місце газетної статті не дозволяє ані вглиблюватись в суть тієї харитативної діяльности покійного голови ЗУАДКомітету, д-ра Л. Мишуги, ані наводити поодинокі факти. Тому треба обмежитись тільки до загальної характеристики.

Д-р Л. Мишуга часто згадував дві події з свого життя. Під час наших Визвольних Змагань, в яких він брав участь у рядах УСС-ів, десь на фронті біля Миколаєва над Дністром він важко захворів і його відставляли селянським возом у запілля. Біля воза переходила жінка з дитиною на руках та горнятком молока в руці і, побачивши його, зупинила підводу і тих останніх кілька крапель молока, що несла в горнятку для дитини, влила йому в спалені гарячкою уста. Друга подія мала місце вже тут, в Америці. Сл. п. д-р Мишуга приїхав сюди, як відомо, як уповноважений уряду Західньо - Української Народної Республіки, тоді вже на вигнанні у Відні, щоб зібрати від завжди жертвенних американських українців відповідні фонди на дальшу боротьбу за волю України. І д-р Мишуга їх збирав величезними особистими зусиллями. Крім вдержування місії у Вашингтоні, Він кожної суботи і неділі відвідував часто по кілька наших громад в одному дні та своїми незрівняними промовами на вічах і зборах заохочував громадян до пожертв на рідну справу. Під час одного такого віча в Питсбургу до нього підступила старша жінка та встромила йому в руку конверту. Д-р Мишуга при ній цю конверту відкрив і, побачивши в ній 20-долярівку, попросив жертвенну жінку, щоб вона віддала її збірщикам, які скрупулятно записували кожну пожертву. Тоді жінка відповіла: „Там я вже дала свою пожертву, а це для Вас, бо Ви так зле виглядаєте". Д-р Мишуга ці гроші прийняв і опісля долучив їх до загальної збірки.

Це тільки фрагменти, про які часто наш покійний Голова згадував, але вони могли вплинути на те, що його незвичайно вразлива душа записала їх в його серці і він все своє життя провів під знаком тих самаритянських вчинків у відношенні до нього самого.

Вклад сл. п. д-ра Луки Мишуги в харитативну акцію американських українців упродовж понад 30 років його життя в цій країні не менший, якщо не більший, від його вкладу в інші ділянки нашої праці. Спершу була ведена ним збірка фондів на Позичку Визволення України, опісля приходили десятки і сотні всіляких збіркових акцій, які д-р Мишуга ініціював, очолював і переводив, завжди починаючи від себе самого, від своєї власної пожертви. В справі пожертв на найрізноманітніші допомогові цілі, від „поводян" та закупна дзвонів для церков у Старому Краю починаючи, а на найширших допомогових акціях, як це було на допомогу жертвам голоду в Україні, жертвам польської пацифікації, політв'язням і т. п., аж на останніх акціях ЗУАДКомітету кінчаючи, д-р Л. Мишуга виголосив десятки промов, написав сотні статтей і закликів, шукав завжди нових шляхів і нових доріг, щоб дістатись навіть до найтвердшого людського серця та спонукати його до жертвенности для тих, що потребували допомоги. Можна сміло сказати, що вся наша харитативна акція минулих трьох десятків років стояла посередньо чи безпосередньо під знаком д-ра Л. Мишуги.

При цьому не від речі буде згадати, що коли виникла проблема допомоги українським скитальцям після другої світової війни, це був саме д-р Мишуга, що своєю власною пожертвою започаткував відому 100-долярову акцію, що дала в результаті 30,000 долярів, першу базу існування та допомогової акції ЗУАДКомітету. Варто теж згадати, що перший афідевіт, який вийшов з цієї країни для першого нашого нового імігранта після другої світової війни, був виставлений д-ром Мишугою вже в 1945-му році.

При цьому д-р Мишуга ніколи не любив „фігурувати". Майже вся наша політична і харитативна акція між двома світовими війнами велася в рямках Об'єднання Українських Організацій в Америці, фактичним керівником якого був д-р Мишуга, але він волів залишитись „тільки" секретарем. Він часто жартував, що єдина організація, в якій він був головою, це був 25-ий Відділ УНСоюзу. Проте, як в ЗУАДКомітеті в 1953-му році зайшла та „конечна потреба" як серед всіляких суперечностей ніхто не хотів перебрати головства ЗУАДКомітету, щоб не бути його „гробокопателем", як тоді дехто говорив, то д-р Мишуга не завагався і це головство перебрав, не зважаючи на тоді вже поважно підірване здоров'я. Він очолив ту нашу харитативну централю у важких для неї часах і очолив її не на те, щоб там „фігурувати", але щоб її весзти і вивести з хвилевих трудночщів, які відстрашували від того головства всіх інших. Те, що д-р Мишуга перебрав тоді головство ЗУАДКомітету, є найбільшим признанням для самого ЗУАДКомітету, як і одним з найбільш характеристичних для сл. п. д-ра Мишуги фактів. Ми в ЗУАДКомітеті найкраще знаємо, що д-р Мишуга не був „паперовим головою", що він перебрав це важке завдання не тільки на те, щоб допомогти ЗУАДКомітетові та його акціям своїм авторитетом, але в першу чергу своїм розумом та своєю працею. Мало було таких засідань, у яких д-р Мишуга не брав би участи і ними не проводив би. Мало було таких днів, щоб він телефоном чи листом не вимагав звіту з праці ЗУАДКомітету та не давав вказівок і порад.

Сьогодні немає вже д-ра Мишуги між живими. З його смертю віднесла велику втрату вся наша суспільність, велику втрату відніс очолюваний ним Злучений Українсько - Американський Допомоговий Комітет, але найбільшу втрату віднесли всі ті, що потребують або коли-небудь потребуватимуть направду людського серця, доброго слова та щедрої руки.

КОНКУРС
НА СТИПЕНДІЮ ІМЕНИ Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

Управа Злученого Українського Американського Допомогового Комітету проголосила Конкурс, на Стипендію імени Померлого Голови ЗУАДКомітету — д-ра Луки Мишуги.

Стипендія виносить 500 долярів і призначена для студента-українця, який вивчає Суспільні Науки на одному із американських університетів.

Старатись про стипендію можуть ті студенти-українці, які:

1. живуть на терені ЗДА і тут же студіюють;
2. присвятились студіям Суспільної Служби;
3. мають за собою бодай один рік студій Суспільних Наук.

Прохання про стипендію треба вносити до Управи ЗУАДКомітету на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

із заподанням:

1. життєпису студента-апліканта;
2. відпису останніх свідоцтв (довідку про успіхи в науці);
3. опінію від Студентської Організації, чи теж української зорганізованої громади, у якій студент живе.

Реченець присилки прохань про стипендію назначено на 31-го травня 1955 року.

Управа ЗУАДКомітету

Жалобне Засідання Екзекутиви ЗУАД Комітету

В суботу, 12 лютого 1955 року, в залі Дому ЗУАДКомітету у Филаделфії відбулось Жалобне Засідання Екзекутиви ЗУАДКомітету для вшанування померлого, дня 8 лютого ц. р. Голови ЗУАД Комітету, д-ра Луки Мишуги.

Сл. п. д-р Лука Мишуга належав до того вузького кола діячів, які ще до закінчення другої світової війни передбачали потребу допомоги Україні після війни і вели намагання створити українську незалежну допомогову установу. Коли 22 січня 1944 року на другому Конґресі Українців у Вашингтоні запала постанова, щоб створити Український Допомоговий Комітет, то голос і серце д-ра Мишуги були за цією постановою. Д-р Мишуга увійшов теж під час наради 16 березня 1944 року до Комісії, ціллю якої було простудіювати і підготовити організацію української допомогової установи. На громадських нарадах 20 червня 1944 року, коли то офіційно створено ЗУАДКомітет, теж не бракувало д-ра Мишуги. Як головний редактор „Свободи" — він багато місця в цьому великому щоденнику присвятив справам ЗУАДКомітету. Він заступав „Свободу" на офіційних нарадах в справі допомоги 3-го лютого 1945 року. Він теж єдиний майже з усіх наших громадян поспішив у кампанії за фондами на допомогову акцію з королівською сумою 500 долярів. На Третьому Конґресі УККА у Вашингтоні д-р Мишуга був речником ЗУАДКомітету та й речником української еміґрації в Европі. Він там виголосив доповідь на тему: „Як і чим допомогти українцям за морем".

Під час Перших Загальних Зборів ЗУАДКомітету 22 лютого 1947 року д-р Мишуга виголосив доповідь на тему: „Вартість української еміґрації", мотивуючи потребу допомогти українським еміґрантам.

Під час Других Загальних Зборів ЗУАДКомітету 7 травня 1949 року д-р Мишуга був душею нарад і його тоді обрано першим заступником голови ЗУАДКомітету. Теж і Треті Загальні Збори ЗУАД Комітету 12 жовтня 1951 року обрали д-ра Мишугу до Дирекції цієї установи, а Четверті Загальні Збори ЗУАД Комітету дня 21 лютого 1953 року за всю віддану працю для організації обрали д-ра Мишугу головою ЗУАДКомітету. Весь час посвячував д-р Л. Мишуга ЗУАДКомітетові не лише свій розум і свою працю, але і серце. Навіть у час затяжної хвороби він живо цікавився всіма проблемами ЗУАДКомітету та й до самої смерти віддавав свою увагу нашій установі.

Екзекутива, під проводом першого заступника голови ЗУАДКомітету д-ра Матвія Стахова, постановила для відзначення довголітньої праці сл. п. д-ра Л. Мишуги для організації, установити стипендію в сумі 500 долярів річно на студії суспільних наук в одному із американських університетів, як теж і влаштувати святковий вечір для відзначення пам'яті Покійного з участю всіх організацій і громадянства Филаделфії й околиці.

Замість квітів на могилу сл. п. д-ра Луки Мишуги Екзекутива порішила, згідно з волею Покійного, скласти фонди на стипендійний фонд, як теж і закликає членів ЗУАДКомітету і всю українську громаду піти за цим прикладом і зложити і свою пожертву на цю ціль.

ЛІТНІ ВІДПОЧИНКОВІ ОСЕЛІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Управа Злученого Українського Американського Допомогового Комітету організує теж і в цьому 1955 році

Літні Оселі для Дітей

в українських відпочинкових курортах в гористих околицях Стейту Ню Йорк.

Дитячі Оселі ЗУАДКомітету будуть тривати п'ять тижнів, в місяцях липні і серпні — окремо для хлопців та й окремо для дівчат. Провід над оселями мають фахові садівнички-вчительки. Приймаються на оселі ЗУАДКомітету діти у віці від 5 до 14 років життя.

Зголошувати дітей на оселі ЗУАДКомітету проситься до кінця місяця квітня 1955 року. Скорого зголошення вимагає точне уплянування оселі. Зголошуватись можна до Головної Канцелярії ЗУАДК у Филаделфії на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
866 N. 7 Street, Philadelphia 23, Pa.

чи теж до Відділів ЗУАДКомітету, або його Представників. Рівночасно реєструємо виховниць на літні оселі.

Управа ЗУАДКомітету

ПЛЯНОВА І САМОСТІЙНА ДОПОМОГА

В сьогочасному суспільному житті допомога стала соціологічною проблемою. Це не лише дуже складна справа, яка вимагає знання цієї ділянки суспільного життя, а головним завданням не лише прийти з безпосередньою допомогою, але запобігати критичним станам у суспільствах і в індивідуальній акції мати головною ціллю усамостійнення потребуючого допомоги, а не лише вручення йому пожертви.

Тому то кожна акція допомоги потребує пляновости, систематичности й координації. Ми бачимо, як в останніх роках постали міжнародні великі організації, ціллю яких є вести таку систематичну і плянову акцію допомоги. Ми теж маємо свою українську допомогову установу — ЗУАДК, яка співдіє з міжнародними установами допомоги та й веде загальну і систематичну допомогову акцію в українському суспільстві.

Тому то вся акція допомоги вимагає концентрації всіх національних сил і координації наших зусиль. Лише систематична і плянова акція може дати запевнення, що допомога матиме успіх. Відруховий, навіть найблагородніший чин не може заступити саме цієї систематичної і координованої акції.

Наше суспільство ще не цілком розуміє потребу і доцільність такої плянової акції. Часто вважається, що висилка меншої, чи більшої допомоги особі, чи групі осіб доцільніша, бо має безпосередній відгук. Але це зовсім навпаки. Така одноразова і одноособова, чи групова допомога лише створює хаос у загальній пляновій акції. Коли ЗУАДК виробив уже систему допомоги і згідно з цією системою веде систематичну акцію тоді якийсь відруховий жест лише ускладнює проблему. Вирізнення якоїсь особи, чи групи осіб безпосередньою пожертвою створює спеціальне утруднення тому, що не випливає із плянової і координованої акції, яка дає запоруку доцільности і справедливости.

Допомогова акція мусить теж бути вповні самостійною. В останньому часі відізвалось багато голосів за тим, щоб ЗУАДК перевів акцію однодолярових пакетів, які запропонувала Організація КАРЕ. Але пропаґатори цієї акції не вглибились, що ця акція КАРЕ — це безіменна акція. Жертводавці лише вплачують по одному долярові, а приділює пакети сама організація КАРЕ. Тоді знову виходить важливість своєї рідної допомогової установи, яка, зложений на допомогу український доляр передає у формі допомоги українській людині в потребі.

А втім, як сказано, діяльність допомогової установи не обмежується лише переданням пожертви потребуючому. Допомогова установа хоче запобігти лихві в головному і повести акцію для уздоровлення самої ситуації, яка викликала це лихо. Тому то маємо переселенчу акцію, яка запевняє можливости нового життя втікачам - еміґрантам, тому то маємо правно - охоронну діяльність нашого ЗУАДКомітету для забезпечення прав українським еміґрантам.

В останньому часі важливою є теж проблема залишенців. Не всі українські еміґранти зможуть переселитись і на нових землях поселення знайти можливості повноцінного життя. Багато з них залишиться в країнах Европи і там треба їм допомогти жити

Високий Комісар для справ втікачів при Об'єднаних Націях зложив відповідний бюджет і дістав затвердження свойого бюджету, який виносить 12 мільйонів долярів. Ця сума призначена на розв'язку проблеми втікачів. В цій сумі повинні бути частинні потреби й українських втікачів а їх заступництво може перевести лише своя українська допомогова установа — ЗУАДК. Участь ЗУАДК на останній конференції у Високого Комісара для справ втікачів доказує, що ЗУАДК веде цю працю і гідно заступає інтереси українських еміґрантів.

Найкращий спосіб допомоги

Найкращий спосіб допомоги — згідно із засадами Суспільної Служби — це дати змогу потребуючому „стати на ноги". Це теж найблагородніший спосіб і найдоцільніший з уваги на людську гідність.

Зрозуміла річ, що така допомога вимагає більше засобів і більше праці, ніж звичайна пожертва для потребуючого. Тут треба увійти в глибину потреб потребуючого та й допомагати в його намаганнях бути повновартісним членом суспільства. Для українців у потребі, для українських втікачів - еміґрантів найдоцільнішим засобом такої суспільної допомоги є переселення. Саме переселення дає змогу еміґрантам увійти у суспільство країни, яка їх приймає, і там в цьому суспільстві стати повновартісним його членами.

Тому то теж ЗУАДК від самого початку головну увагу поставила на переселення. В дотеперішній праці ЗУАДК переселив коло 40 тисяч українців до ЗДА і допоміг в переселенні наших еміґрантів до інших країн. Тепер знову прийшла нагода через переселення прийти із цією засадничою допомогою масам українських залишенців в Европі. Новий переселенчий закон РРА-1953 дає змогу поселитись у ЗДА 209 тисячам іміґрантів. В тому числі теж поважну суму відступлено для втікачів - еміґрантів, значить теж для наших еміґрантів.

ЗДА має вже понад 800 ашурансів, які дають змогу поселитись у ЗДА приблизно двом з половиною тисячам українців. Але бажаючих переселитись до ЗДА далеко більше. ЗУАДКомітетові потрібно ще стільки ашурансів для тих аплікантів, які вже зареєструвались в консулятах з наміром на постійне поселення у ЗДА. Для цих аплікантів потрібно спонзорів. Справи не можна відкидати, бо сума допущених до ЗДА означена законом і — коли її вичерпається — змога переселитись відпаде. Вже тепер почалась посилена переселенча акція. Вже теж і деякі апліканти ЗУАДКомітету вступили на вільну землю Вашингтона, відітхнувши з полегшою після десяти років еміґраційної недолі в Німеччині, чи іншій країні Европи. Інші ждуть на добре серце своїх земляків. Ждуть на ту простягнену руку допомоги, яку вже від десяти років тому витягнуло українське американське суспільство під видом власної допомогової установи ЗУАДК, що перевела з важкої недолі тисячі знищених війною втікачів через океан у країну щастя-волі.

ЗАКЛИК
ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ В СПРАВІ ВЕЛИКОДНЬОЇ ПИСАНКИ

Американські Українці й Українки!

Зближається час великого свята Воскресення Христового, свята Радости і Весни. Проте, ще і в цьому році буде багато людей, які в нужді і потребі не матимуть радости, які в горю і безнадійності не відчуватимуть краси весни. До цих нещасних і знедолених належать і мільйони українців, наших рідних Братів і Сестер у нашій рідній Україні за залізною заслоною. Їхній смуток і їхнє горе притемнюватиме й наше щастя та нашу радість, тим більше, що ми не маємо жадної можливости допомогти їм. Але, є ще тисячі українців, які є по цей бік залізної заслони, але які все ще переживають важке горе і великі недостатки. Це наші рідні Брати і Сестри на скитанні в Европі, і їм ми можемо та повинні допомогти.

Тому то Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, у порозумінні з нашою центральною репрезентацією Українським Конґресовим Комітом, рік-річно переводить з нагоди Великодніх Свят акцію збірки фондів на Великодню Писанку для українців на скитанні в Европі.

Перед ЗУАДКомітетом стоять у цьому році великі допомогові завдання і можливості. Користаючи з нових переселенчих законів, ЗУАДКомітет, при Вашій допомозі, може переселити до цієї країни ще дальші тисячі наших скитальців і в той спосіб допомогти їм раз на завжди. Обов'язуючий тепер переселенчий закон це чи не остання вже можливість вирвати з долини сліз і горя европейської скитальщини тисячі українців та збільшити ними нашу громаду і збагатити їх вкладом наш творчий розвиток. А для тих, які не зможуть скористати з можливостей переселення, головно з уваги на їхній вік, недуги та непрацездатість, ми, в ім'я нашої спільної крови та братолюбія, повинні забезпечити постійну матеріяльну, моральну і правну допомогу та опіку. ЗУАДКомітет може це зробити, якщо тільки Ви цього схочете та докажете це своє бажання масовими і щедрими пожертвами на переселенчо-допомогові цілі ЗУАДКомітету з нагоди цьогорічної Великодньої Писанки.

Тому закликаємо Вас:

Ставайте членами ЗУАДКомітету та вплатіть свою невеличку річну вкладку!

Складайте свої щедрі пожертви на Великодню Писанку, бо це радість, яку Ви зробите цим Вашим рідним Братам і Сестрам у потребі, збільшить Вашу власну радість та Ваше власне щастя!

Зголошуйтесь на спонзорів для нових іміґрантів, бо тим Ви їм найбільше допоможете!

А тих, які ще не повернули своїх заборгованъ ЗУАДКомітетові, закликаємо зробити це під час збіркової акції на Великодню Писанку, і цим та ще й пожертвою, вможливити ЗУАДКомітетові допомогти іншим.

Громадяни! Не ждіть, аж до Вас зголоситься збірщик із збірковою листою ЗУАДК. Не чекайте і не відкладайте своєї пожертви на останній день. Започаткуйте свої святкування Великодня негайною пересилкою щедрої пожертви на переселенчо-допомогові цілі ЗУАДКомітету. Жертвуйте щедро і негайно! Пам'ятайте, що допомагати іншим у потребі це не тільки обов'язок, але й великий привілей!

Усі пожертви пересилайте на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Penna.

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ

СЛ. П. Д-Р ЛУКА МИШУГА ВОСТАННЄ НА ЗАСІДАННІ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДК

Дня 25-го вересня 1954-го року відбулося у Филаделфії зібрання Дирекційної Ради ЗУАДКомітету, в якому востаннє взяв участь і ним проводив голова Комітету, сл. п. д-р Лука Мишуга. Це був і один з останніх його публічних виступів. На фото (сидять від ліва): М. Дуткевич (III містоголова), пані П. Різник (секретар), д-р Володимир Галан (екзекутивний директор), А. Мікочі (представник уряду з Вашинґтону), сл. п. д-р Лука Мишуга (голова), пані О. Лотоцька (II містоголова), д-р М. Стахів (перший містоголова)) і М. Дубас (касир). — Стоять (зліва): О. Тарнавський, А. Шекерик, пані О. Ґенґало, Р. Смук, П. Шинкар, В. Довгань (член Контрольної Комісії), Д. Василащук, І. Кедрин-Рудницький (член Контрольної Комісії), ген. О. Загродський (член Контрольної Комісії), пані І. Бенцаль, пані К. Пелешок (член Контрольної Комісії), О. Городиський, пані А. Курило, Р. Слободян (голова Контрольної Комісії), пані О. Штогрин, Ст. Куропась, Р. Карбівник і І. Поритко. — Нема на знимці ще таких членів Дирекційної Ради ЗУАДКомітету: А. Батюка, д-ра П. Дубаса, В. Мудрого, І. Панчука, Т. Шпікули і д-ра О. Утриска.

ВИЯСНЕННЯ ЗУАДКОМІТЕТУ В СПРАВІ МОРСЬКОГО ПЕРЕЇЗДУ НОВИХ ІМІҐРАНТІВ

В останньому часі Управа Злученого Українського Американського Допомогового Комітету розіслала спонзорам усіх нових іміґрантів, справи яких полагоджуються згідно з новим переселенчим законом так званим PPA-1953, заяви і довжні листи для підпису і переслання до канцелярії ЗУАДКомітету. Ці заяви і довжні листи є запорукою для висднання для нових іміґрантів позички на покриття коштів переїзду через океан.

В цій справі ЗУАДК виясню́є, що всі іміґранти (за невеликими вимками, коли іміґрант має признану допомогу уряду, як новий втікач з-поза „залізної заслони") зобов'язані самі покрити кошти переїзду не лише від порту до місця призначення, але теж кораблем, чи літаком через океан. Згідно з умовою з Міждержавним Комітетом для Справ Переселення з Европи, ЗУАДК може висднати позичку на покриття морського транспорту для тих іміґрантів, які не мають можливостей самі оплатити морську дорогу. Позичка є безвідсоткова і її можна буде повертати ратами впродовж трьох років після прибуття до ЗДА. Кошт переїзду одної дорослої особи обчислено приблизно на 170 долярів. Діти до десяти років життя платять лише половину ціни, значить 85 долярів. Немовлята до одного року життя не оплачують переїзду.

Щоб дістати позичку для нового іміґранта, ЗУАДК мусить дістати запоруку від спонзора, що спонзор у випадку, якщо самий новий іміґрант не зміг би віддати позички, поверне ці позичені на оплату транспорту гроші. Ця запорука — це підписана заява і підписаний довжний лист, що їх (і заяву і лист в англійській мові) переслав ЗУАДК усім спонзорам.

Справи переселення на основі нового закону PPA-1-53 набирають тепер більшого темпа. Вже в короткому часі зачнуть плисти більші транспорти і тому треба всі ці справи упорядкувати. Головна річ треба упорядкувати проблему покриття коштів. Тому то кожний спонзор зобов'язаний для кращого і скоршого полагодження справи переселення, або:

1. Негайно надіслати повну суму на покриття коштів переїзду спонзорованого ним аплікантa, разом із родиною, або

2. Негайно надіслати до Канцелярії ЗУАДКомітету на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Penna.

підписану заяву в українській мові і підписаний довжний лист в англійській мові, щоб дати змогу ЗУАДКомітетові висднати для аплікантa і його родини позичку на оплачення коштів переїзду через океан.

Справа успіху переселенчої акції залежить в головній мірі від співпраці із спонзорами. Тому обов'язком спонзорів, щоб не відтягати справи переселення, негайно виконати це доручення. Навіть у випадку, якщо аплікант самий має повне, чи частинне покриття коштів, чи теж, коли аплікант часово відложений від переселення для обсервації, проситься спонзорів цих аплікантів теж виконати це доручення негайно. Якщо б аплікант не зміг прибути до ЗДА, тоді і заява і довжний лист будуть занульовані, а вплачені на покриття коштів гроші будуть повернені спонзорам.

Управа ЗУАДКомітету просить теж в усіх справах переселення подавати в кореспонденції числа ашурансів (порядкові числа так звані „леджер намберс"), як теж прізвище аплікантa і прізвище спонзора. Це головно відноситься до грошових вплат, при яких конечно подати повну суму, її призначення і знову ж числа ашурансів і прізвища спонзорів і аплікантів.

Управа ЗУАДКомітету подає до відома спонзорам, що без оплачених коштів переїзду, чи теж без надісланої заяви і довжного листа не зможе полагодити справи переселення спонзорованих ними аплікантів.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

ПРОЦЕДУРА В ПОЛАГОДЖЕННІ ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ СПРАВИ

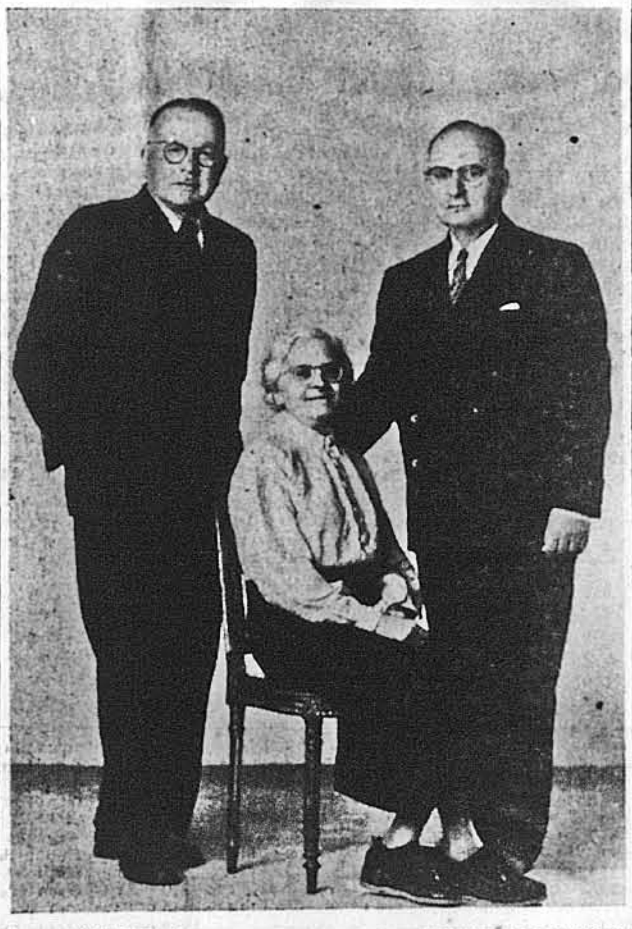
Процедура полагодження переселенчої справи має дві сторінки: одна відбувається в Европі, де її веде самий аплікант за посередництвом Европейського Представництва ЗУАДКомітету, чи його станиць. Там першим кроком є ресстрація аплікантa в консуляті і далі документація та й перевірка: лікарська і документальна.

У ЗДА справу веде спонзор за посередництвом Канцелярії ЗУАДКомітету, чи теж представництв ЗУАДК. Тут головна справа виготовити документи, потрібні для переселення до ЗДА згідно з новим законом PPA-1953. Документи ці — це ашуранс і урядове запотребування на працю. Форми ашурансу виготовила Канцелярія ЗУАДКомітету. Канцелярія ЗУАДК, чи її представництва виповняють теж форми ашурансу так, що спонзорам залишається лише покласти підпис, чи теж піднайти американського громадянина, який поклав би свій підпис під ашурансом. Теж для одержання урядового запотребування на працю ЗУАДК видав спеціяльні друки та й самий полагоджує справу з урядом праці. Спонзорові треба лише запропонувати працю, чи теж піднайти такого працедавця, який хотів би запропонувати працю для нового іміґранта. Уряд праці перевірює кожне запропоноване місце праці і видає своє урядове запотребування.

Кожна справа дістає своє порядкове число в Канцелярії ЗУАДКомітету і всі ці упорядковані документи (ашуранси і запотребування на працю) в трьох копіях відсилаються до Адміністратора нового закону PPA-1953 до Вашинґтону. Щойно затверджені адміністратором PPA-1953 документи ідуть до Европи, до відповідних консулярних урядів і на їх основі консулі полагоджують справи.

Новоприбулого іміґранта приймає в порті представниця ЗУАДКомітету. Вона негайно повідомляє спонзора про приїзд аплікантa, проводить аплікантa до стації і відсилає з подорожним листом до спонзора.

ІЗ ДОПОМОГОВОЇ АКЦІЇ ЗУАДК

Перед ЗУАДКомітетом, як нашою репрезентативною допомоговою централею, з великими теж міжнародними зв'язками і зобов'язаннями, виникають часто проблеми, які треба полагоджувати в різних країнах. Таке було і з кінцем минулого року у зв'язку з конференцією Міжурядового Комітету Европейської Міґрації, що відбув свої наради в Женеві. В тих нарадах взяв участь і екзекутивний директор ЗУАДК, д-р Володимир Ґалан, який в поворотній дорозі відвідав поодинокі осередки української еміґрації в Европі, в тому і Париж, де проживає п-ні Ольга Петлюра, дружина сл. п. Головного Отамана Симона Петлюри. На фото (зліва): ген. Удовиченко, п-ні Петлюра та д-р Ґалан. Фотосвітлина зроблена 14-го грудня 1954.

СПИСОК РОДИН ЧИ ОСІБ, НАШИХ ЗАЛИШЕНЦІВ В ЕВРОПІ,

що ждуть на спонзорів американських українців, які би допомогли їм переселитися до ЗДА.

Адам Розата і Петро, Акатнова Воліна, Андрусяк Микола і Анна, Андрич Петро.

Вабік Орест, Марія, Юрій, Марта і Ангелина; Вачинський Александер, Вадинський Андрій, Банащук Яків, Марія і Володимир; Варвін Віктор; Варнич Іван і Анна; Вартошек Іван, Луіза і Микола; Варш Василь, Анна, Стефан і Петро; Васараб Теодосій, Марія, Ольга і Орест; Васараб Петро, Катерина, Дарій і Анна; Вашкевич Ніна; Ватіґ Михайло, Розалія і Марґарета; Бен Андрію; Бенеґай Петро, Анна, Іван, Марія і Анастазія; Вербець Петро і Тетіяна; Березовський Віктор; Верташ Павло; Бесташ Петро; Вілас Михайло; Вілас Ростислав, Едмунд і Катерина; Вілас Леон; Вілозор Василь; Вілий Дмитро; Вілик Теодор, Марія і Стефанія; Вілинський Максим, Анна і Марія; Влачко Оксана, Ніна і Надя; Вліщ Максим; Влонський Деоніз, Марія, Владислав, Анна, Люба і Іван; Влизнюк Іван, Олена, Анна і Михайло; Боґуцький Ева і Володимир та Андрій; Богач Стефанія і Іван; Бойцун Василь, Теодосія, Анна і Василь; Бойко Максим, Катерина і Ричард; Бойко Павло; Вондаренко Іван і Осипа; Бондарук Григорій, Лідія, Микола і Леся; Борук Михайло, Юлія, Олег і Богдан; Бощенко Іван, Ельза і Марлина; Вудовський Іван; Бурак Парaскевія; Вурак Василь; Бурчинський Стефан; Бутрин Дмитро, Марія і Марія; Бистріяков Александер і Марта.

Цап Василь, Марія, Ігор, Дмитро й Ірена; Царевич Антіни; Харків Іван; Чернієнко Григорій, Марта і Микола; Чілченко Григорій і Пелягія; Хмільовський Іван; Хома Анастазія; Хома Стефан і Анастазія; Хомутник Михайло; Хрептовський Юрко, Іванна, Богдан і Романна; Худьо Михайло; Хвиць Марія й Ірена; Цяцяк Василь, Анна, Катерина, Стефан і Василь; Цьокан Михайло і Юрій; Цушнір Панталеймон; Цьвіруи Борис і Ніна; Чаплінський Ігнатій, Анна, Ігнатій, Марія і Анна; Черкавський Григорій, Марія, Іван і Михайло; Черхавський Володимир; Черепаха Матвій, Марія, Павло і Галина; Черненко Семен, Люба, Микола і Юрій; Чорний Михайло; Чорний Данило, Марія, Стефан, Микола і Петро; Чизовський Ілля, Ксеня, Анна, Ярослава, Микола, Марія, Михайло; Черкасенко Олекса, Герта, Олена, Наталія; Черний Григорій, Ельза, Аніта; Черкасенко Александер, Герта, Гелена і Наталія; Черний Григорій, Ельза і Аніта.

Данко Йосиф, Стефанія, Мирослав, Ірена, Марія, Ольга і Петро; Дарценюк Іван; Дарійчук Юрій, Анастасія, Марія і Михайлина; Дашко Іван, Анна і Стефан; Дашко Михайло і Анна; Даскалюк Іван, Зоя, Марія, Володимир і Стефан; Давиденко Микола, Александра і Анатолій; Давиденко Марко, Александер і Сімон; Демченко Іван і Параска; Демчук Іван, Евдокія, Марія, Анна, Алех і Славко; Демяненко Микола, Гелена і Наталія; Деменко Теодор і Калина; Денесюк Василь, Ельфрида, Александер і Петро; Даченко Іван і Параска; Дяків Марко; Дідощак Григорій і Марія; Дідух Богдан; Дмитренко Федот, Серафима, Алехандер і Іван; Дмитришин Анна, Евген, Анастасія, Осип і Ірена; Доровський Василь і Анна; Довган Іван; Довгополий Микола; Дрозд Платон; Дроздовський Ярослав, Марта, Александер і Зоня; Дуб Григорій; Дубасов Григорій і Ольга; Джердж Федір; Дзінко Стефан і Маріянна.

Фарима Микола і Анна; Федоренко Григорій; Феденчук Іван; Федюшко Іван і Марія; Федоркович Олекса, Магдалина і Богдан; Феш Михайло; Фіцик Василь; Форемський Михайло; Франкевич Михайло, Ольга, Микола і Стефан; Фрайчин Іван; Фута Ярослав.

Ґалян Павло, Ельфрида, Офиса, Андрій і Юрій; Ґенда Іван, Олена, Павлина, Стефан і Йосиф; Ґізе Данило, Марія, Павло і Кароль; Ґіна Ярослав і Елізабета; Ґлівук Надія; Ґловацький Борис і Оксана; Ґлух Іван; Ґордійвич Йосиф, Осипа, Людмила і Ізабела; Ґреченко Яків, Анастазія, Александер і Надія.

Ганич Василь, Кароліна, Евген і Роман; Галулко Андрій, Едіт і Ґудрун; Гарасимів Александер і Марія; Гарасимів Михайло; Гарасимів Константин, Марія і Константин; Гавриляк Іван і Анна; Гаврилюк Іван; Гаврилюк Іван; Гаврилишин Семен, Галина, Михайло і Роман; Гедак Антін; Гірняк Сильвестер і Яків; Гітча Дмитрро, Марія і Богдан; Гладкий Йосиф, Анна і Анета; Глошик Василь, Анна і Едмунд; Глинський Мирослав; Глива Іван; Гнатків Томаш; Гнитка Марія; Годун Федір; Головей Стефан і Марія; Голубовський Ґреґор; Гомзин Володимир; Горак Стефан; Горбан Петро; Гончаренко Данило, Марія, Люба і Віра; Горинюк Саско, Кляра і Анна; Граб Микола, Катерина і Авґуст; Грабар Василь; Григорців Микола, Гелена, Ірна і Софія; Григорів Петро; Григорович Ігор і Анастасія; Гришко Іван; Гуглин Микола, Катерина, Микола і Володимир; Гуляк Семен і Михайло; Гуменюк Іван, Тереза, Осип і Христина; Гуменний Іван; Гунчель Макар; Гусак Петрро, Софія і Василь; Гаворський Микола, Анастасія, Стефанія, Василь і Кирослав; Гура Ярослав; Гус Йосиф.

Ільків Василь; Іващук Дмитро, Марія, Леся (Кліневська), Тамара, Валентина і Віктор.

Ячвак Василь; Якимів Стефан; Ящишин Андрій; Ядошак Григорій; Єдрощук Авґустина; Єндрощук Евген, Романа, Володимир і Ірена; Йонщер Курт, Фрида і Манфред.

Каблак Еліяш, Лісолета і Ірена; Каблас Трохим; Качмар Дмитро; Качур Михайло; Каглан Павло; Каламай Вільгельм; Калмук Станислав, Параня, Владислав і Яніна; Камінський Василь; Канцір Алех, Ева, Алех і Ґабриеля; Карпенко Михайло; Катинська Розалія; Кіян Борис; Діндт Михайло, Уршуля, Михайло і Ґабриіля; Кірчей Іван; Кіт Михайло, Марґарета і Михайло; Кіт Микола, Тетяна, Мирон, Анна, Стефан і Петро; Клуковський Іван, Юліяна, Анна, Іван, Ніна і Андрей; Климюк Микола; Клин Юлія; Клисяк Йосиф; Кобилецький Іван, Ксеня, Ярослав і Микола; Коханець Дмитро; Анеля і Іван; Коцка Михайло, Ольга і Ярослав; Колодій Стефан; Комар Теодор; Коник Григорій; Копитчак Катерина, Гетруд і Гельґа; Корчинський Михайло, Любов і Юрій; Корвач Андрій; Косак Володимир, Ірена і Роксоляна; Косінець Анатоль; Костюк Іван, Юстина, Михайло і Анна; Котовенко Дмитро, Анна, Марія і Микола; Коваль Михайло і Анна; Ковальчук Василь, Анна, Микола, Надія, Катерина, Василь і Петро; Ковальчин Гриць, Ольга, Владислава, Мирослава, Галина і Стефан; Ковальчевський Михайло і Христя; Ковалишин Ірена; Козак Дмитро, Кароліна, Марія і Розалія; Козар Василь, Марґарита і Андрій; Козачишин Петро, Катерина, Анна, Марія і Янка; Козюк Володимир, Фаціста і Іван; Козинець Яків; Краковіцька Анна і Йосиф; Крикливець Юхим і Софія; Крендульчак Йосиф; Кривобок Петро; Креховецький Михайло; Крицун Анна і Ольга; Кривенко Михайло; Криворучка Володимир; Кучерявенко Іван, Марія і Володимир; Кухлевський Стефан; Кухта Василь, Марія і Любка; Куцин Ярослав, Феня, Іван і Стефан; Кучер Гелена, Роман і Марія; Кучинський Параскевія і Анна; Кудлачек Раїса і Лідія; Кукрицький Йосиф і Емілія; Кукурудз Роман; Кульчак Василь; Купріянко Яків, Александра, Людмила і Ніна; Курач Александер; Куртяк Михайло, Юлія і Розалія; Куриляк Василь, Анна, Еріх і Розімарія; Кушник Емілія; Кушкевич Ірена і Михайло; Кузьма Павло, Емілія, Марія, Іван і Стефан; Кузьменко Роман; Кушицький Іван, Анна, Ярослава і Марія; Квасницький Всеволод; Квашинський Зенон, Ніна і Лідія.

Лашчук Сергій, Анна, Александер і Андрій; Лаврентій Дементій, Анна і Лариса; Лаврова Зинаїда і Дітер; Лазарчук Володимир і Ольга; Лазорук Михайло і Марія; Лебеда Петро; Лебединський Павло, Анна, Михайло і Микола; Ленів Матіяш, Катерина, Александер і Марія; Ліґоріо Антін, Анна, Марія; Лінчевський Юрій; Литвиненко Петро і Марія; Літвінов Олексій, Катерина, Віктор, Раїса і Ірена; Лоцуня Петро, Надя і Евген; Логин Петро; Лоян Валентин, Ольга, Богдан і Андрій; Лоєвич Іван; Ломідже Павло і Марія; Лопатчук Іван і Евдокія; Лосовий Іван; Ловцизицька Анастасія; Лупініс Теодор, Надя і Григорій; Личак Александер; Литус Прокіп, Параскевія, Марія і Іван; Літус Григорій; Литвиненко Варвара і Володимир; Литвинчук Михайло і Анна; Литвиненко Александер.

Маґала Григорій, Анна, Карло, Ґінтер і Ельтруда; Майборода Андрій і Любомир; Максимишин Михайло, Анна і Ірена; Малиновський Борис; Малиновський Володимир; Малушовська Маланка; Малишкін Іван і Рая; Мандрик Іван і Анастасія; Манелюк Петро, Евгенія, Віктор, Ґільда, Александер, Іван, Розе; Манко Василь і Ефрозина; Манко Василь; Марців Стефан, Варвара, Ілля і Анна; Маркевич Михайло; Марльоґ Михайло, Марія, Петро, Франц і Іван; Мартинюк Василь, Марія, Богдан і Володимир; Марушко Марія; Марушко Софія; Матейчук Дмитро; Матковський Йосиф і Марія; Матвієнко Люба, Василь, Наталія, Роман, Неоніля і Лідія; Матвіїв Василь, Ольга, Іван, Стефанія і Роман; Мазник Микола; Мельник Михайло; Мельни Микола; Мельник Василь і Бозена; Мельник Софія; Мельник Роман, Шарльота і Ґерґард; Мендруль Кирило і Ольга; Михальчук Дмитро; Міекуш Федір; Міськевич Тамара; Міщенко Володимир, Еліза, Кляра і Владимир; Морда Іван і Герта; Моторів Олена, Ольга і Лідія; Моріляк Валдимир і Анна; Мосюк Михайло, Ґеновефа, Златко і Марія; Мозолюк Микола, Іванна і Петро; Мрічко Михайло, Анна і Марія; Мудрик Микола; Мулик Павло; Мулик Стефан, Бриґіта і Ірена; Михальчишин Мирон; Микитюк Микола; Мисак Микола; Мишталь Стефан; Мищенко Гаврило і Александра.

Наґорний Томаш і Анастасія; Нагірний Василь, Анна, Петро, Павло, Богдан, Стефан та Іван; Нагуляк Микола і Іванна; Надраґа Дмитро, Юстина, Орест, Уляна і Наталка; Нарозняк Петро; Настюк Василь, Марія, Ніна, Лідія і Богдан; Назаревич Василь; Ненчин Антін; Нетлух Богдан і Марта; Недаїківський Василь, Антоніна і Борис; Ноґа Василь, Валентина, Юлія і Анастасія.

Ольбрехт Петро; Ольховий Микола, Олена, Ольга і Орест; Орищук Григорій, Галина, Микола і Алех; Осадченко Олексій, Акулина, Ніна, Василь, Петро і Микола.

Пайчук Микола, Ольга, Евгенія і Володимир; Папаж Стефан, Олена, Вільгельм, Софія, Анна і Христина; Паращук Данило, Тереза і Михайло; Пархомик Теодор, Ема, Текля, Марія і Василь; Паславський Стефан, Антоніна, Іван, Тарас і Стефан; Паславський Данило, Анна, Стефанія, Роман і Анна; Пастух Михайло, Бронислава і Станислав; Пасиняк Микола; Микола; Павлюк Іван; Павликович Мирон, Дарія, Оксана і Зенон; Петеш Орест, Берта, Дорис і Лідія; Петрів Андрій; Петрів Микола, Марґарета, Харліса, Артур і Норберт; Петровський Теодосій; Петруняк Михайло; Пільчак Микола; Пільчак Льонгина і Дарія; Пільчак Петро, Роман, Катерина і Маріян; Пілипчук Алех і Володимир; Пітух Михайло; Плотник Михайло і Марта; Плохотник Ольга і Ярослав; Плотников Іван, Лідія, Валентина, Віктор, Надія і Тетяна; Подольський Юрій; Поляк Юрій, Катерина і Анна; Поляков Микола; Полатайко Іван; Полішко Сімон; Порочницький Павло; Потиран Василь; Поварчук Василь; Проців Роман; Прокопенко Ольга; Прокопів Петро, Ярослава, Роман і Марія; Простак Микола; Протасевич Мирослав; Пупена Юра, Лена, Льотер і Анґелка; Пупко Дмитро, Осипа, Микола і Михайло; Пилипчак Мирон, Анна, Іван, Анна, Роман, Марія і Стефанія; Пилипко Анеля і Еміль.

Радачинський Віктор, Марія і Тадей; Радецький Михайло; Радкевич Роман і Ірена; Ракута Стефан, Марта, Дануся і Марія; Папій Анастасія, Петро і Люба; Репіна Люкерія; Репін Петро; Репіляк Василь, Марія і Ольга; Ретельський Микола, Анна, Ольга, Марія і Богдан; Ріпецький Модест, Мирослава та Андрій; Романець Михайло, Марія, Юрій, Леся і Роман; Романенко Павло, Марія, Володимир і Олехандер; Романишин Петро; Розекін Павло; Рудик Гнат, Параскевія і Юрій; Рудик Юрій, Інґеборґ і Михайло; Рудницький Юліян.

Сагорян Петро і Маріянна; Салишин Микола; Самійленко Олеха; Самілін Іван; Сарамага Микола і Ольга; Сава Антін, Віра і Микола; Саванець Михайло, Анна, Марія, Катерина і Анна; Савчак Стефан, Катерина, Стефан і Микола; Савчук Микола, Анастасія і Фриц; Савків Олекса, Іраїда і Богдан; Семченко Анна, Олена, Надія і Ольга; Семен Петро; Сербін Іван; Сердюченко Клявдія; Северинов Іван, Катерина і Михайло; Сінніков Іван; Сковроник Іван; Скрипка Анастасія, Микола і Володимир; Скульський Юлія і Теодор; Сльощак Володимир; Слипухін Андрій, Емілія, Микола, Володимир і Михайло; Сніткoвський Іван і Аналіза; Соколовський Теодор; Соробей Онуфрий; Сорока Осип; Сошин Далля; Старик Андрій; Стайґер Іван, Ольга і Оксана; Стайнер Станислав, Еміля і Ґерда; Стойковський Микола; Стринядюк Микола; Сухаревський Алех; Суходольський Дмитро, Ольга і Віра; Свачій Михайло, Орися і Оксана; Свербиус Микола; Свічкар Василь і Марія; Свіцицька Яніна і Станислав; Сивків Микола, Михайлина, Ярослава, Роман і Дмитро.

Шаґун Марія; Шарпіло Петро, Марія, Елізабет, Еріка і Люіза; Шарий Ілярion; Шчерба Семен, Катерина, Люба і Стефанія; Шеремета Василь; Шевчук Василь і Марія; Швайниколь Юрій; Шішченко Микола; Шлабан Ярослав; Шлабан Марія і Ігор; Шнайдер-Котенко Ніна і Віктор; Шпак Михайло; Штравх Евген; Штендера Евген, Ольга, Фрій, Дмитро і Софія; Штокало Володимир і Юстина; Шумський Стефан, Олена, Віктор, Марія і Роман; Шурин Володимир, Маґдалина і Анна; Швець Катерина і Людмила; Швець Микола, Лікера, Катерина, Марія і Микола; Швед Маріян і Софія; Швед Іван, Анна, Марія, Ольга, Йосиф і Володимир; Шимонович Осип; Широв Катерина і Стефан.

Таранко Борис і Катерина; Таранко Галина; Тарновецький Трофим; Татусь Михайло; Телещук Еміль; Терещук Александер; Терлецький Алехандер, Стефанія, Марія, Стефан; Тімофіїв Василь, Ена, Леон, Рената, Микола, Вільгем і Алехандер; Ткач Григорій, Алехандра, Валентина, Тамара, Леонід і Владислав; Ткачук Василь; Тровин Петро і Катерина; Трускавецький Михайло; Трушик Ярослав, Ольга і Микола; Турецька Катерина; Тинків Алех; Типусяк Стефан, Марія, Юрій і Василь; Титеренко Петро, Олена і Петро.

Ваґнер Яків; Вараґач Семен, Тетяна і Тарас; Варивода Сімон; Василинюк Александер; Ватралик Михайло, Людвика, Катерина, Стефан і Анна; Ваврин Михайло; Вербицький Ілько; Верла Борис, Анна, Ірка, Надія і Любка; Верниrоренко Григорій; Вітко Василь; Войтишин Анна, Евгенія і Роман; Вовк Стефан, Маґдалина, Микола, Михайло і Ролянд; Волтер Віра; Вовк Дмитро, Розалія, Йосиф, Марія, Іван і Софія; Вусатий Евген і Тамара; Видра Михайло, Валентина, Люба, Віра, Надія і Богдан; Висоцький Петро; Висоцький Григорій і Тереса.

Заграй Анна і Людмила; Загрибекський Федор, Загрива Антоніна; Залуцький Ярослав, Анастасія, Ірена, Ольга і Марія; Запотічна Ніна, Володимир, Ніна і Ювеналь; Зар Микита; Зарічний Федір; Засідатель Александер; Завальнюк Іван, Ольга, Марія, Юрій і Олеся; Завенок Марія, Тереса та Анатоль; Зеленко Юхом, Францішка, Анатоль, Катерина, Борис, Кирило і Бронислава; Зелінський Яків, Марія, Анна, Марія; Зінченко Елізабет, Володимир, Марія; Зінченко Роман, Катерина, Надія і Тетяна; Золобчук Мойсей.

Жидик Андрій; Жидик Андрій і Ельфрида; Жила Йосиф і Фльора.

Інформації про виготовлення ашурансів дає Канцелярія ЗУАДКомітету.

Зголошуйтесь стати спонзорами в новій переселенчій акції.

Спішіться, бо квота обмежена і числом і часом.

У справах переселення просимо звертатись на адресу:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P.O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ЧИ ПОТРІБНА ДОПОМОГА ОДЕЖЕЮ В ЕВРОПІ

Бувають голоси, що допомога уживаною одежею, що її від десяти років уже пересилає ЗУАДК нашим еміґрантам в Европі, тепер уже непотрібна. Европа вже поправила своє економічне становище та й має досить випродукованої одежі, щоб забезпечити потребу мешканців.

Це правда, що Европа, в тому теж і Німеччина, віднзискус знову економічну рівновагу та й досить там одежі, щоб могти вдягнути населення. Але ця економічна стабілізація не відноситься до втікачів - еміґрантів, які ще й далі живуть по таборах та й базою їх економічного існування є допомога у формі виплати від німецького уряду, чи теж у формі приділу від допомогових організацій. В такій ситуації втікачі-еміґранти не можуть включатись у загальну картину господарської стабілізації, яка теж і дає повну забезпеку в одінні тим, які живуть у цій стабілізованій господарці.

А втім, треба читати всі ті листи, які приходять з Европи у справах допомоги. Майже всі ці листи в першу чергу говорять про одежу. В Німеччині є досить випродукованої одежі, але ця одежа коштує гроші. Еміґрант-втікач у найкращому випадку має стільки грошей, щоб забезпечити собі скромне животіння. Але в його бюджеті нема ніякої рубрики на одежу, чи обуву. І тому конечно потрібна допомога нашим еміґрантам - втікачам у формі одежі й обуви.

Правда, ця допомога теж зобов'язує. Не можна дарувати свойому землякові в потребі того, що призначене на викинення, як зовсім знищене вживанням. Саме поправа економічної ситуації в Европі вимагає, щоб нашому еміґрантові вислати такі речі, які — хоч і вживані — але вповні у пристойному вигляді і здатні для вжитку. Цей наш еміґрант має в цих речах показуватись між тих людей, які вже добре вдягнені. Тому кожний жертводавець, висилаючи одежу чи обуву в Европу, повинен перш за все запитати свойого сумління, чи він ходив би в цих речах, які висилає для потребуючих. Це повинно бути критерієм для висилки одежевих пакетів. Висилати невжиточні, зовсім знищені речі — це значить надармо видавати гроші на порто і надармо зуживати працю ЗУАДКомітету, який пересилає, розпаковує, сортує ті речі і вкінці мусить їх таки в Европі викидати, як неужиточні.

ЗУАДК має змогу користати із дешевої пересилки військовою поштою. Тому теж найкраще висилати одежеві пакети через ЗУАДК. ЗУАДК має вироблену плянову систему розподілу при повній відповідальности громадського чинника. Тому розподіл допомоги справедливий і доцільний.

У цей передсвяточний час, коли порядкуємо помешкання і заглядаємо до своїх шаф, заклик до нашої громади в Америці:

Виберіть бодай одну річ, в доброму стані, але яка Вам менше потрібна, і передайте до збіркового пункту ЗУАДКомітету. Це річ дуже побажана в Европі, де на неї очікує український еміґрант-втікач. Нехай цей український втікач-еміґрант теж своїм зовнішнім виглядом гарно репрезентує українське ім'я.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць жовтень 1954 р.

АРІЗОНА:
Фенікс: С. Васильченко $5.

ВИСКАНЗИН:
Маршфілд: І. Марак $2.

ДІСТРИКТ КОЛОМБІЯ:
Вашинґтон: Укр. Правосл. Церква св. Андрія $30; Об'єднання Українців м. Вашинґтону $10.

ІЛИНОЙ:
Кріт: Максим Куля $1.
Шікаґо: Володимир Котенко $10; по $5: Теодор Коваль, Ігор Борисенко.

КАЛІФОРНІЯ:
Нортридж: І. Гасцький $5.
С. Франсиско: П. Кацуляк $5.

С. КАРОЛАЙНА:
Баривел: А. Мовляйко ..1.

КОНЕКТИКАТ:
Іст Гартфорд: Ева Лаба $5.
Норвич: М. Лосвич $1.
Ню Гейвен: Р. Миколаєвич $1.
Теривил: Тома Колар $2.

МЕРИЛЕНД:
Болтимор: По $2: Т. Чорній, С. Стецик.

МЕСАЧЮЗЕТС:
Голійок: Олег Крамаренко $5.

МІЗУРІ:
Ст. Луїс: П. Лесів $1.

МІНЕСОТА:
Мінеаполіс: Вч. о. А. Кіст $1.
Милрой: Т. Луців ..1.

МІШІҐЕН:
Гемтремк: Михайло Крат $5.
Дітройт: Микола Лисий $10; Об'єднання Українських Інженерів в Америці $5.

НЮ ДЖЕРЗІ:
Бейон: В. Воронкевич $10.
Вудбайн: Д. Кришталович $10; В. Лесів $1.
Джерзі Ситі: К. Стецюк $3; по $2: А. Лапичак, Л. Лапичак, Н. Сохань; Я. Гіль $1.
Картерет: Адам Кіндзіорський $2.
Сідар Нолз: Ст. Козловський $5.

НЮ ЙОРК:
Ню Йорк: М. Брунек $10; Василь Різник $7; Петро Меуш $5; Ол. Мочарняк $1.
Бей Сайд: В. А. Різник $2.
Геркімер: Олена Рогатинська $1
Кергонксон: Іван Кирик $15.
Рачестер: Укр. Амер. Допомоговий Комітет $15. (Збірка „Писанка"), Листи ч. 8689 і 5494. На листу ч. 8689 (збір. Марта Влага — „Пласт") по $2: о. Ст. Городецький, Дідушак, Фолюсевич; по $1: М. Пласкач, Ю. Заплатінський. На листу ч. 5494 (збір. В. Кушнірeвич — „Запорізька Січ"): В. Кушнірeвич $2; по $1: М. Сорохтей, М. Павлуцький, М. Слободинський, В. Каліцінський, В. Попович. — Мих. Куцин $5.
Рівергед: Мирослав Футерко $5.
Сиракюз: С. Ф. Клуфас $1.
Форест Гілс: Г. Лещук $10.

ОГАЙО:
Кентон: С. Гудз $1.
Клівленд: Українські Злучені Організації $147.35 („Писанка", збірк. листи чч. 8253. 54, 55, 56). На листу ч. 8253, збір. Ярослав Дзядига, $25.40. Зложили по $1: Славута, Бойчук, М. Кеник, Є. Дубас, Гр. Татарин, Р. Грабець, О. Лобур, С. Циган, Софія Яблішок, І. Губач, М. Кавка, Ковалиско, Анна Костів, В. Мельник; решта дрібними. На листу ч. 8254 $52.35, збір. Ярослав Дзядига. Зложили по $2: П. Лещишин, О. Струк, М. Вігун; по $1: П. Перцак, Т. Лисий, А. Стецяк, В. Ільчишин, М. Поглід, Б. Шаян, В. Голомбіовський, М. Фесяк, А. Запаранюк, І. Вільшанецький, О. Городиська, М. Лисий, Остап Лисий, М. Слободян, С. Гаволь, М. Верхола, Г. Л. Ковч, Б. Немилович, І. Мадичко, М. Задойний, З. Квіт, Р. Колодій, Ю. Галамай, В. Дучинський, Марія Диба, Т. Гринів, Т. Бурий, І. Росул, І. Вудкевич, В. Потічний, П. Бурда, І. Руданський, М. Телюшкевич, Д. Говикович, М. Стоцяр, Я. Шоколюк, Яворський, Боднар; решта дрібними. На листу ч. 8255 $27.10, збір. Ярослав Дзядига. Зложили по $1: Я. Дзядига, М. Матушак, Богдан Гурко, В. Гаврилко, Я. Корпинський, Є. Кікта, Я. Мельник, Марія Вовк, Др. Грушкевич, Дм. Загута, М. Яворський, Анна Стечак, Софія Войтина, Ярослава Ґерґель, В. Рудаш, О. Пастух, А. Гончаренко, Й. Голод, Ст. Зеленюк; решта дрібними. На листу чц 8256, збір. Василь Камінський, $42.50. Зложили по $2: Дм. Шмаґала, М. Малицький; по $1: Марія Нич, Катерина Михайленко, І. Шафранський, Леся Мельник, В. Возняк, М. Футрик, Я. Кравчук, Й. Міщук, Ст. Кухта, М. Сокол, В. Бучацький, І. Сліпець, Гр. Климюк, Ю. Монастирський, Дм. Басалик, І. Стадник, Мих. Кривий, М. Червецький, П. Якимів, Н. Іванецький, Гн. Милваник, І. Кузняк, Б. Ковч, Дм. Місько, І. Фур, І. Клех, Т. Лесів, З. Торчин, Я. Попель, Віра Бибик; решта дрібними.
Клівленд: С. Пігуляк $10; С.У.А. Комітет „Мати і Дитина" $6. На збірк. листу ч. 8426 зложили: Ярослав Городиський $3; по $1: Н.Н. (підпис нечиткий), А. Голубець, Ю. Коцюмбас. Збір. Ст. Городиська.
Йонґставн: Д. Затварницький $2

ПЕНСИЛВЕНІЯ:
Филаделфія: ОВВУА — пожертва спеціяльного призначення $1,000; „Самопоміч", пожертва спец. призначення $829.12; Іван Бумбар $5; по $1: Марія Еліяшевська, Іван Теслюк.
Пітсбурґ: В. Рогатчук $2.

РОВД АЙЛЕНД:
Вунсакет: о. Йосип Галиш $1.

ТЕКСАС:
Гюзтон: А. Ґаздишин $5.

АНГЛІЯ:
Едінбурґ: Н. Н. $1.

КАНАДА:
Торонто, Онт. І. Косовський $5.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць листопад 1954 р.

ІЛИНОЙ:
Шікаґо: У.Н.Союз, відділ 114 $10; Теодор Ткачук $6; по $5: Микола Линник, Юрій Мазур; Олекса Чучман $3; Н. Н. $1.

ІНДІЯНА:
Кравн Пойнт: М. Качмарек $2.

КАЛІФОРНІЯ:
Ґлендейл: Катерина Турнер $15.
С. Франсиско: С.У.А. відділ ч. 62 $5.

КОНЕКТИКАТ:
Ню Гейвен: У.К.К.А. „Писанка" $42. (Збірк. листи ч. 8031, ч. 8032). На листу ч. 8031, збір. Михайло Дуда, $35. Зложили: М. Дуда $3; по $2: В. Береза, Е. Козюпа, Гн. Андрусишин; по $1: В. Мельник, І. Городецький, Мих. Юкаш, А. Дерешівський, Л. Шимків, Мих. Дрозд, В. Шмата, д-р Ю. Вілик, Мих. Бем, Мих. Чапля, Р. Миколаєвич, Ф. Кухній, В. Фіцалович, Ст. Квасюк, О. Микитей, І. Вальницький, М. Бойко, В. Матвісйко, П. Бойчук, Б. Антонишин, Л. Чайківська, М. Духновський, З. Бриньовська, Юстина Сингура, С. Березіцька; решта дрібними. На листу ч. 8032, збір. Осип Допівка, $7. Зложили: Стефан Кізима $2; по $1: Ст. Садівський, М. Шайдицький, М. Курило, Анна Хабінець, О. Кузьо. — Віталій Василевський $5.

МЕРИЛЕНД:
Болтимор: У.Н.С., відділ ч. 290, $10.

МЕСАЧЮЗЕТС:
Голійок: Олег Крамаренко $5.

МІНЕСОТА:
Мінеаполіс: А. Филипович $5.
Ст. Пол: М. Лаба $10.

МІШІҐЕН:
Гемтремк: Іван Перун $2.
Сеґінав: Мик. Дзюба $1.

НЕБРАСКА:
Омага: В. Чехут $5.

НЮ ДЖЕРЗІ:
Гемптон: Володимир Семенина $5.
Ґарфілд: А. Примак $2.
Лінден: Ілько Наболотний $20.
Нюарк: ОВВУА, „Писанка", збірк. листа ч. 8389, $11. (Збір. Виктор Сигалів). Зложили: В. Сімянцев $5; по $2: В. Бемко, І. Пастух, В. Сигалів. — По $5: Василь Грибик, Софія Грибик, Люба Грибик, І. Костюченко.
Трентон: Мих. Мартиненко $5; Д. Кузик $2.

НЮ ЙОРК:
Ню Йорк: „Броди-Лев" $400 (пожертва спец. призн.); В. Піцик $10; по $5: М. Дудка, М. Полегонький, А. Марчук, М. Гошовський; К. Вочкевич $4; Дмитро Оленчук $6.
Бінґемтон: В. Василів $1.
Бофало: Ю. Баран $5.
Гудсон: У.К.К.А., збірк. листа ч. 8217 $8.50. (Збір. Павло Сиротюк). Зложили: Конрад Гусак $1.50; по $1: П. Сиротюк, В. Ватаманюк, І. Юско, Дмитро Хрептій, Микола М... (підпис нечиткий), С. Кулиняк, Тома Кастель.
Геркімер: Олена Рогатинська $5
Іст Медов: В. Данилюк $10.
Йонкерс: Катерина Шморгай $5.
Когус: Юліян Вачинський $5.
Рачестер: Антін Кецько $10; Йосип Максимович $5.
Рівергед: М. Футерко $1.

ОГАЙО:
Клівленд: Тома Білинський $5.
Лейквуд: Ольга Наконечна $2.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: С.У.М.А. „Писанка", збірк. листа ч. 8763, $6.50. (Збирач Володимир Штойко). Зложили по $1: Наталя Гадач, Марія Зубрид, В. Штойко, М. Солтис, В. Євтушенко, М. Дяків; решта дрібними. — Михайло Хомин $10; по $5: І. Кізь, І. Жовніров, М. Струтинська, М. Субтельний, Т. Залуцький; О. Бондаренко $1.
Линдора: С. Петрашко $1.
Пітсбург: Соколовський $2.
Трови: Т. Хомик $7.
Честер: П. Гладаш $1.

КАНАДА:

Торонто, Онт.: По $1: К. Гейц, Д. Попович.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць грудень 1954 р.

ВЕРМОНТ:

Рутленд: Іван Кінаш $10.

ВІРДЖІНІЯ:

Річмонд: Іван Руденко $12; Ян Вурлата $5.

ДЕЛАВЕР:

Вилмингтон: В. Мамлів $5.

ДІСТРИКТ КОЛОМБІЯ:

Вашингтон: І. Кавецький $2.

ІЛИНОЙ:

Гінсдейл: Федір Задорожний $5.
Джолієт: Антін Кочан $1.
Іст Ст. Луїс: Д. Іващук $2.
Пеорія: М. Комарянський $5.
Шікаго: Григорій Лозинський $10; по $5: Іван Петрущак, Михайло Сахно, Микола Джуринець, І. Нагірняк, д-р К. Олексюк, д-р П. Грицеляк, Петро Соломко; по $2: Юрій Мазур, Віктор Клюєв; по $1: Гр. Митенко, І. Юнко, І. Савчинець.

ІНДІЯНА:

Геммонд: Філія УККА $10.
Перу: Мих. Козленко $3.

КАЛІФОРНІЯ:

Нортридж: І. Гасцький $5.

КОЛОРАДО:

Денвер: Г. Корбин $5; С. Левченко $1.

КОНЕКТИКАТ:

Бриджпорт: Філія УККА $15.50 (переслано з УККА в Ню Йорку); М. Єрмак $5; Ілько Комарницький $3.
Гартфорд: Василь Грицина $10; Мих. Сломяний $5.
Ню Брітен: Філія УККА $10; Н. Н. $5; по $2: П. Манченко, В. Луців.
Ню Гейвен: По $5: Олександер Коробченко, Софія Брезіцька.
Теривил: Тома Колар $2.
Фейрфилд: М. Шиманська $5.
Форествил: Теодор Піх $5.

МЕРИЛЕНД:

Болтимор: УККА, збірк. листи чч. 8085, 86, 87, $25.20 (переслав Ю. Подоляк). На листу ч. 8085 зложили по $3: д-р М. Завальняк, Ганна Ящук; по $2: д-р О. Плітас, В. Зелинський; по $1: С. Поперечний, А. Ратич, В. Романовський. На листу ч. 8086 по $2: Б. Мельник, Ю. Подоляк; по $1: Марія Котик, О. Дерій. На листу ч. 8087: п. Чорний $5; п. Михайлишин $2; по $1: о. А. Ілінський, Е. Притула. — Олекса Попик $5; Н. Шакало $2; по $1: Р. Падковський, Михайло Феш.
Куллен: Д-р О. Плітас з дружиною $10.

МЕСАЧЮЗЕТС:

Голійок: Михайло Кремінець $2.

МІНЕСОТА:

Мінеаполіс: Микола Щербаненко $10; по $1: В. Покалюк, Д. Хабин, Н. Н.
Ст. Пол: По $5: Федір Гуща, С. Мовчан, С. Грегорет, Л. Грегорет; І. Петручок $2.

МІШІГЕН:

Воррен: П. Мотузів $3.
Гемтремк: О. Захарків, збірка, $30.60 (переслано через УККА в Н. Й.); М. Шевчук $5.
Дітройт: Укр. Амер. Федерація ст. Мішіген $200; Укр. Еванг.-Реформ. Церква $12.50; Микола Петришин $10; по $5: Б. Сторожук, Г. Лаба, Е. Чухрак, І. Копач, В. Білан.
Понтіяк: Теодор Марущак $5.

НЮ ГЕМШИР:

Манчестер: С.У.А. відділ ч. 45 $10.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Байон: Василь Полтавець $5.
Блеквуд: Д-р Микола Корнилів $5.
Верона: Юрій С. Гординський $10.
Гарфілд: Дмитро Карпин $10; Ал. Примак $5.
Глен Гарден: Й. Мартинович $5.
Дейтон: М. Обриско $2.
Джерзі Ситі: Український Народний Союз $1,000; Петро Дзидзора $10; по $1: Е. Житкевич, В. Янко.
Елізабет: Д. Керничний $5.
Дороті: І. Запар $1.
Ірвінгтон: П. Сороколіт $2.
Кліфтон: Т. Москаль $1.
Лейквуд: А. Павлів $3.
Нюарк: По $5: А. Колосок, М. Зайцев, М. Ремптер, Т. Гарасим; по $3: Гр. Рац, М. Чолій.
Песейк: Василь Хлопик $10; по $5: А. Горбенко, Гр. Клименко; П. Карабин $3; М. Легедза $1.
Перт Амбой: Дмитро Галушка $5; І. Сідун $1.
Петерсон: В. Гавриляк $1.
Плейнфілд: В. Яровенко $5.
Сідар Нолз: Стефан Козловський $5.
Трентон: По $5: Дмитро Валецький, Григорій Лютий; Д. Кузик $1.

НЮ ЙОРК:

Бедфорд Гілс: Єлісей Кривобок $4.
Бофало: І. Пікас $2.
Бронкс: По $5: Лев Галицький, Р. Іваницький.
Бруклин: Ярослав Курдидик $25 (замість персональних повідомлень про його вінчання); по $5: Юлія Колтун, С. Зеркаль; Марійська Дружина $2.
Гейстингс он Гудсон: В. Василь (пожертва спеціяльного призначення) $75.
Гованда: Семен Королишин $1.
Джексон Гайтс: Констатин Ретутов $5.
Джемейка: Микола Захарків $5.
Евока: Микола Шушереба $5.
Іст Вілісон: А. Івах $5.
Ітака: п. Юхимюк $2.
Йонкерс: Д-р Г. Чвартецький $5
Когус: Дм. Завойський $5.
Лонг Айленд Ситі: С. Драній $3.
Рачестер: Іван Водак $25; по $5: К. Волінське, Гн. Соколовський, Й. Максимович; по $1: І. Трищук, С. Гаврилюк.
Сиракюз: По $5: Василь Лучкович, Марія Велейканич.
Стетен Айленд: Теодор Гуль $10
Стилвотер: П. Ропіцький $1.
Сутерн: Стефан Пастущин $5.
Ютіка: Д-р В. Гарбовський $5; Т. Гасюк $2.
Ню Йорк: „Броди-Лев" $400 (пожертва спец призначення); по $10: Василь Сахно, Дмитро Гапа, Микола Симоненко, Михайло Гусар, Іван Керницький; по $5: І. Данилишин, І. Майдан, Дм. Сосяк, А. Качмарський, Ст. Мамус, М. Білан; по $3: В. Олійник, В. Солоха; по $2: Я. Романюк, І. Вишиваний; по $1: Гр. Микстин, І. Зелений, О. Мочерняк, Ф. Гордон. УККА в Ню Йорку переслав слідуючі пожертви: УНС відділ ч. 204 „Коляда" $50.50; М. Комарянський $5; по $2: С. Панкевич, М. Волощук.

ОГАЙО:

Кентон: Т. Вічук $5.
Клівленд: По $10: В. Свириденко, Укр. Золотий Хрест відділ ч. 8, Дж. Кравчук; по $5: Володимир Возняк, Дмитро Дуркалець, Григорій Ковч, М. Камінський з дружиною, Н. Татарин; І. Струк $3; по $2: Мик. Федорків, Ст. Сивий; А. Влашків $1.
Росфорд: М. Ребріс $1.
Толідо: Д-р В. А. Филипчак з дружиною $20; по $10: УНС відділ ч. 167, Тимофій Танасійчук.
Понгставн: П. Корочинський $1.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: ОВВУА, пожертва спец. призначення, $500; збірка під час „Товариської Зустрічі" в ЗУАДК-у, дня 19. грудня 1954 р. $66. З них: І. Щупаківський $20, д-р В. Галан $5, решта $41 загальна збірка серед присутніх; Комітет „Зустрічі" $31; Володимира й Микола Ценко $20; Наталія і Філарет Лук'янович $15; по $10: д-р В. Галан і Ярослава Галан, Михайло Коник з дружиною, Е. Рогач, УНС відділ ч. 480 Т-во „Дністер", ОВВУА, Укр. Роб. Союз відділ ч. 88, Іванна Кривопуск, Михайло Зубик, Остап і Марта Тарнавські, Фр. Марк з дружиною, д-р Ілля Макух, Василь Головчак, Михайло Ковальчук, Укр. Інформ. Бюро, Дмитро Биковець, УНС відділ ч. 375; по $5: Богдан Максимюк, Лев Яцкевич, Оксана Поритко, Марія Насевич, Андрій Попчук, Теодор Лисенко, Татяна Горащенко, Сергій Кожухар, Ефрем Ткаченко, В. Надрага, Іван Масний, Марія Радош, Іван і Лідія Одежинські, Іван Цікуль, Володимир Соломко, Іван Кривуша, Ірена Добровольська, Адам Сущук, Петро Халусяк; Володимир Бугаєвський $3; Микола Торос $2.50; по $2: Михайло Боднар, Іван Лойко, К. Сопрунович, Гордон Дорман, Іван Скіра, Григорій Богданов; Іван Михалюк $1.50; по $1: Іван Лощенко, Юрій Аннюк, Петро Дзюба.
Алтуна: Іван Коржидло $3.
Амбридж: Василь Семків $5.
Бeтлейвил: УНС відділ ч. 109 $18.50. З них УНС відділ ч. 109 $10; збірка „Коляда" на листу ч. 6278 $8.50. Зложили по $1: В. Звірик, І. Стозельські, Гр. Іванич, М. Гураль, М. Мороз; решта дрібними.
Бриджпорт: Андрій Допілка $20
Вайт Гейвен: по $1: Дм. Гавелий, Й. Медвец.
Джанет: о. Петро Білан $5.
Карнегі: УНС відділ ч. 481 Т-во І. Франка $10.
Квейкертавн: Петро Морикин $10.10.
Клаймер: В. Гриб $5.
Крам Лин: Н. Н. $1.
Ланкестер: В. Дзюнка $5.
Мавнт Клер: Ян Гулий $5.
Ню Кесл: о. Іван Кобат $5.
Пітсбург: У. Н. С. відділ ч. 96 „Коляда" $6. Листа ч. 9116 (переслав В. Кульчицький). Зложили по $1: П. Лукатич, Катерина Бульбак, П. Ящишин, І. Войтович, М. Кінаш; решта дрібними; по $5: Іван Сапсай, Іван Фурсів з дружиною.
Скрентон: Іван Грабик $2.
Фенiксвил: По $5: Джері Шовак, Микола і Олена Врик.
Честер: Петро Гужва $10; по $5: Петро Рак, Анатоль Самійленко; Василь Болонка $3.
Шерон: Павло Васюта $2.

САВТ ДАКОТА:

Сіу Фолс: Роман Віляк, М.Д. $1.

ТЕКСАС:

Гюстон: Артемій Газдишин $15.

ФЛОРИДА:

Ню Смирна Біч: Михайло Петришин $2.

КАНАДА:

Монтреал, Кве.: Т. Варан $1.
Торонто, Онт.: Тадей Залеський $5; Аня Кукулевич $1.

UNITER UKRAINIAN AMERICAN REFIEF COMMITTEE, Inc.
P.O. Box 1661, Phila. 5, Pa. U.S.A.

Тисячі українських скитальців в Европі очікують нашої допомоги. Зложіть свою щедру пожертву на Великодню Писанку для них!

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць січень 1955 р.

Айова Ситі: Михайло Гловяк $3.
Дюбюк: Іван Козак $5.

ВІРДЖІНІЯ:

Річмонд: По $5: д-р Петро Гарасимів, Олекса Таран.
Фолс Черч: Ксенія Орах $10.

ВИСКАНСИН:

Беррон: Д-р В. Білецький $5.
Джефферсон: Ігор Швець $1.

ДЕЛАВЕР:

Вілмінгтон: УККА, „Коляда" $153.50. Збіркова листа ч. 7716. (Поіменний список жертводавців і колядників буде проголошений після одержання його від Відділу).

ДЖОРДЖІЯ:

Гейнсвил: Ю. Соневицький $1.

ДІСТРИКТ КОЛОМБІЯ:

Вашингтон: Тимофій Крупа $20, Василь Швець $1.

ІЛИНОЙ:

Брейдвуд: д-р Роман П. Смик $10.
Вермонт: Конст. Клепачівський $5.
Діксон: Ераст А. Снилик $5.
Джолієт: УНС Відд. ч. 111 6 „Коляда" $24. Налисту ч. 6275 зложили: відділ ч. 111 УНС $10; Олесак Вернадин $5; М. Болехівський $3; по $1: Петро Козак, Стефан Вільо, Мері Вискум, Ілько Горняк, Мартин Цибельник, Іван Федак.
Елджін: Василь Шиманів $5.
Шікаго: Юхим Швайка $10; Іван Щебльовський $7; по $5: І. Колячко, М. Луговий, П. Чухрій, Г. Ватаманюк, Роман Кишакевич, Л. С. Мізь, д-р В. Білецький з дружиною; по $2: Андрій Дідик, Петро Химяк, Іван Коцур, Галина Кемпбел; по $1: Іван Баран.

ІНДІЯНА:

Гантінгтон: В. Жовнір $1.
Геммонд: УККА „Коляда" $178 (+$19 на Трансп. Колядників). З них зложили: На Листу ч. 8864 $125. По $10: Антін Грицак, Микола Возняк; по $5: Іван Солян, Михайло Прокопців, Марія Дмитрук, Ів. Пелешенко, Степан Пилипчак, Михайло Залуцький, Антоні Солян, Ст. Марущак; по $3: Іван Куземка, Іван Маман, Петро Солян, Мих. Урятко, Іван Лущак, В. Кушнір, Василь Зайко, Михайло Білик, Теодор Дзіоба, Василь Ванжула; по $2.50: Пилип Пелешенко, Захар Пелешенко; по $2: Лесик Стефан, Стефан Підчашій, Володимир Гриб, Іван Криса, Іван Сербун, Іван Юзків, Стефан Рибий, Петро Адамко, Стефан Васильовський, Анастасія Ждан, Кость Шкіл, Г. Кас'янчук; по $1: Том Вуд, Чарлі Мацінські, Рузя Кочановська, Іван Гула, Андрій Горбяк, Володимир Вишневський.

На Листу ч. 8865 $46, з них зложили: Теодор Грицак $7; по $5: Іван Ляскевич, Теодор Дудчак, Михайло Білик, Стефан Іжак: по $3: Дмитро Білоцеркович, Дмитро Балата, Іван Максимюк, Василь Щибайло; по $2: Михайло Вурлука, Іван Матейчук, Андрій Куцер; Ник Семник $1.

На Листу ч. 7724 $26. (Збир. Филип Пелешенко) З них зложили: Тоні Миленькі $10; Джан Миленькі; Максим Куля; по $2: Джан Миленькі, Фред Миленькі, Ник Орлов, Григорій Карниш.
Елмвуд Парк: Микола Боруцький $5.
Індіянаполіс: Збірка „Коляда" (Зібрав і переслав: Александер Гетенко) $17. Зложили по $2: Шило Іван, Гетенко Олександер, А. Фарина, Василь Стародуб, Федір Таран, Юрко Федаш; по $1: Конст. Кулик, Остап Кукляк, Ярослав Петрунів, Михайло Кізенко, Микола Кармазин.
Милфорд: Михайло Шкрумеляк $10.
Перу: Зложили по $3: Филип Медик, Антон Тарадайка; по $2: Андрій Цігікало.
Савт Бенд: УККА „Коляда" $122.10 (+$7.40 на Трансп. Колядників)). На Листу ч. 7722 п. Софія Бербянська зібрала $74. Зложили по $5: Степан Двояк, Михайло Р.... (підпис нечіткий), Петро Остапчук, Регіна Садова, Олександер Чумаков, Семен Коваль; по $3: Віктор Вербянський, Михайло Шкрумеляк, Томко Борак, Іван Загурський, Іван Горін, Іван Петришин, Ігор Шогай; по $2: Євген Вербянський, Петро Поповчак, Василь Тимошенко, Ілля Гонтарук, Семен Острицов, Микола Горда, Микола Тимцюрак, Василь Іваночко; по $1.50: Петро Пнівчук; по $1: Григорій Попов, Палагія Іванків, Степан Прокопенко, Олександер Борженятов, Василь Півашкін; решта дрібними.

На додаткову листу ч. 722 А зложили $55.50. Зложили: Михайло Пап з родиною $6; по $5: Петро Стерчо з родиною, Петро Кіждей, Маргарета Пайдак, Михайло Сакалош, Іван Пристай, Стефан Параско, Б. Гнатюк-Томків, д-р І. Фізер; по $2: Майк Чернов, інж. І. Заплатинський, Василь Бабинець, Анна Мадій; Юрій Кедик $1; решта дрібними.
Форт Вейн: Збірка „Коляда". (Зібрав і переслав Й. Горняткевич $20.50. На листу ч. 7723 зложили: Я. Задерей $2; по $1: о. Олександер Попів, Й. О. Горняткевич, В. Дзюба, М. Яременко, М. Водзинський, А. Задерей, В. Люшненко, М. Зінченко, Олексій Ковтун, Максим Бугаєнко, Мирон Безкровний, Е. Бондаренко, Ольга Лехнер, М. Виговський, Василь Задерей, Яків Зінченко, А. Динка; решта дрібними.

КАЛІФОРНІЯ:

Ла Канада: Теодор Семаківський $5.
С. Франсиско: УНС „Коляда" $12. На листу ч. 6248 (збир. Марія Влищак) зложили по $2: Ірклієнко, Микола Кіз; по $1: Марія Влищак, Ю.... (підпис нечіткий), Іван Іськів, Антін Приймак, Степан М.... (підпис нечіткий), В. Вдович, Панько Семків, Филип Шишка; Е. Чабан $2.

КЕНТАКИ:

Луївсил: Микола Мостович $5.

КОЛОРАДО:

Денвер: УНС відділ ч. 226 $10. К. Левченко $1.

КОНЕКТИКАТ:

Брендорф: Василь Мельник $5.
Бріджпорт: УККА „Коляда" $220. На листу ч. 7707 зложили: М. Галькович $10; по $5: Д. Олексюк, Укр. Народний Дім, В. Венгринович, В. Сумик, Д. Чернявський, Н. Горис, М. Стахів, С. Волянський, В. Лавриненко, Підубинський; по $4: М. Станішевський, Укр. А. П. Церква, С. Даценко; по $3: В. Вабій, М. Васюк, І. Федунь, А. Гуль, А. Глива, В. Фльонц, О. Я. Шуст, М. Мороз, О. Пендаківський, М. Михайлович, О. Бзовий, Я. Федоронько, Б. Сенів, А. Рихальський, Г. Руденко, Р. Якимів, С. Пицців; по $2: П. Сливінський, В. Сливінський, Т. Сливінський, М. Максимюк, В. Максимюк, С. Гуменюк, В. Козловський, Ю. Кіраль, І. Захарко, І. Ромах, Г. Сокора, О. Наконечний, М. Болонний, Т. Паламар, Я. Шумигора, М. Заяць, О. Вайда, С. Тарасюк, Д. Постоловський, Ю. Добош, А. Марущак, В. Пелешук, К. Котило, Т. Красіцький, М. Жолобко, Я. Левицький, І. Кривуцик, І. Битковський, В. Пелех, М. Терентюк, В. Міщук, В. Сусла, В. Кузів, М. Стасюк, Ф. Говера, С. Бабій, М. Зелик, А. Піддубний М. Вурий; по $1: С. Вербовий, Е. Райовський, В. Фремович, Я. Олексишин, І. Котиляк, Д. Сендзік, Віян, Снобало,Кирилюк, В. Макійчик, І. Сагайдак, С. Пушинський, І. Масло, П. Дзецюх.
Віліментик: УККА „Коляда" $28. На листу ч. 7715 злочили: Петро Лехман $2; по $1: Мирон Дмитраш, Іван Яворський, Ілько Вігак, Василь Теплий, А. Федун, П. Майнич, Михайло Майнич, Михайло Плеш, І. Грамяк, І. Науменко, Олександра Виковець, О. А. Назаревич, Василь Гірчиця, Петро Петруш, Микола Ганчар, Ілько Попорис, Юрій Тушкевич, Михайло Янович; решта дрібними. Відділ УККА (з Академії) $10.
Ню Британ: Михайло Марко $5.
Ню Гейвен: по $10: Михайло Чайковський, Михайло Кухній; Віталій Василевський $2.
Теривил: Тома Колар $3.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: УККА „Коляда" $40.50. На листу ч. 7730 $33 (збир. Т. Чорній і Р. Падковський). Зложили Теодор Чорній $5; Іван Смоляк $3; по $2: Василь Захарків, Іван Дуда, Касіян Панас, Александра Іванєвич, Василь Бабій, Теофан Проців, Микола Возний, Роман Падковський, Василь Охота, Василь Олексюк; по $1: Іван Радь, Андрій Прокопчик, Василь Богдан, Теодор Кащак, Андрій Пелц. На листу ч. 6140 (збир. Остап Стельмах) $7.50. По $1: Пересада, В. Стельмах, Швабінський, І. Мацюров, В. Венгер, Марія Скибик, О. Стельмах; решта дрібними. Ольга Дівнич (гроші, які одержано за відспівання Служби Божої 15-го січня 1955 р.) $25. УНС відділ ч. 320 $10; УНС „Коляда" $10. На листу ч. 6061 зложили по $2: Данило Пісецький, Михайло Хотінюк, Іван Малко, Володимир Гнатюк; по $1: Іван Беньовський, Йосип Мармаш; Теофіль Попович $5; Дмитро Царик $3; по $2: зложили: Дмитро Козак, Антін Траска; Михайло Козловський $1.
Кертіс Бей: УККА „Коляда" $33.75 (+25 ц. на пошт. витр.) На листу ч. 7731 (збир. П. Войтович, М. Хома) зложили: Володимир Чачка $; по $3: Степан Курилас, Петро Войтович; по $2: Іван Іванюк, Михайло Кец, Софія Бойко, Естела Ігнат, Іван Ільчишин, Микола Шандровський; по $1: ЛевДмитраш, Григорій Малик, Володимир Ільницький, Михайло Хома, Михайло Кравчук, Михайло Вендюк, Іван Кочан, Антін Кучер, Михайло Хімяк, Павло Ганчир, Еміль Винницький, Ольга Дівнич, Михайло Стельмащук.
Куллен: Д-р М. Завальняк $10.

МЕСАЧЮЗЕТС:

Бостон: УККА „Коляда" $67.50. Колядували: О. Мельниченко, Г. Барчин, М. Варчин,, Я. Ясинський, В. Фостун, В. Скарпівський. Зложили: Іван Час $5; Анна Марко $3; по $2: Олекса Мельниченко, Михайло Кисіль, Григорій Барчин, Григорій Фостун, В. Федорів, Іван Шумляк, Осип Ружицький, Михайло... (підпис нечіткий), Яків Ясінський, Владимір Дмитро, Іван Дашавець, Іван Бобик, Володимир Василишин, Іван Попик, Петро Николишин, Іван Станчак, Василь Музика, Степан Микитин, Марія Дудко, Володимир Пеленгерич, Евген Кондратюк; по $1.50: Василь Скарпівський; по $1: В. Вачинський, Г. Чорній, Ст. Мацкевич, Ст. Сидлирчук, В. Коханівський, М. Лодозінський, О. Бандерюк, Роман Стецько, М. Сухій, Ст. Когут, Юрко Плетяк, Іван Филик, П. Нестеренко, М. Волощук, М. Зіньков, о. Федір Ломаків. УККА, пожертва на Інвалідів $43.40; Володимир Бачинський $2.,
Голійок: УНС відділ ч. 52 „Коляда" $20. (Збірку перевів М. Кремінець). Зложили по $2: М. Кремінець, М. Лончина, Д. Хрупало, В. Періг, Й. Шевчук, П. Хомин; по $1: Г. Шевчук, С. Клемик, В. Грибик, І. Ковалькевич, О. Дубчак, В. Савицький, В. Бурко, Й. Борщ.
Дорчестер: Лев Височанський $5.
Лудлов: „Українська Громада" $106.
Пітсфілд: С. Стиран $6.

МІНЕСОТА:

Гопкінс: Андрій і Марія Гайдуков $10.
Мілрой: Т. Луців $1.
Мінеаполіс: Іван і Олександра Пшеничні $10; по $5: Т. Колодяжний, М. Каплистий, о. Микола Годинський; по $2: Стефан Харчук.
Ст. Пол: Г. Рябокінь $1.

МІШІГЕН:

Гемтремк: Зенон Кречак $3.
Гренд Репідз: УНС відділ ч. 324 $10.
Дітройт: Укр. Єванг. Реформ. Церква „Коляда" $80. Укр. Роб. Союз відділ ч. 90 „Коляда" $44. (Збір.к листа ч. 655. Поіменовий список жертводавців буде проголошено після одержання листи з відділу). По $10 зложили: УККА філія в Дітройті, ОДВУ відділ ч. 24, Андрій Назаренко; по $5: д-р А. Заплітний, Йосиф Лободоцький, Олександер Кущик, Омелян Каранець; Михайло Миронюк $2.40 по $1: А. Иова, Гр. Візнюк, А. Иова.
Нюберг: Д-р О. Банах $15.

МОНТАНА:

Гелена: УНС відділ ч. 495 „Коляда" $3. На листу ч. 6455 зложили: д-р М. Мичковський $2; Іван Марчишин $1; Микола Лисаківський $2.

НЕБРАСКА:

Омага: „Українська Американська Громада" $58.50. Збірка „Коляда" на листу ч. 7746 (збір. М. Богуніс) зложили: Данило Огородник $3; В. Столярський $2.50; по $2: Олекса Продивус, Михайло Гошуляк, Володимир Продивус, Степан Хмура, Василь Мицок, Михайло Воробець, Михайло Ярош, Павло Труш, Дмитро Війтик, Юліян Стефанюк, Іван Костік, Петро Савчук, Михайло Лобур, Григорій Возяк, Василь Гричка, Богдан Чехут; Павло Ващишин $1.50; по $1: Іван Козак, Григорій Ткачук, Михайло Іванюк, Микола Назарук, Василь Мазурик, Іван Вотюк, Петро Сітинський, Михайло Ільчишин, Іван Даньків, Степан Лозовий, Теодор Опришко, Михайло Ставичний, М. Проць, Василь Дуб, Степан Підвірний, Мирослав Кальба, Євген Богачевський, Антон Войціховський, Іван Богачевський; решта дрібними.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бріджтон: Ігнат Коваль $5.
Вайнленд: Анна Захарчишин $5.
Вест Орендж: Л. Бронецька $2.
Вудстави: Іван Возняк $4.25
Джерзі Ситі: „Самопоміч", „Коляда" $86.62. На листу ч. 8676 (збир. А. Вук) $36. Зложили: А. Гавур $; по $2: Ст. Федович, Е. Колодій, С. Бавиловський, Романів, С. Мухин; по $1: А. Вук, Д. Смотрич, Я. Гавур, М. Когут, Володимир Семеген, А. Княжинський, Маріян (підпис нечіткий), Дмитро Дидик, П. Карпів, С. Полуяк, І. Цьолко, П. Теслецький, Ю. Цьолко, Микола Лободяк, Е. Діхтяр, М. Гуменна, А. Фесенко, А. Несвячений, Іван... (підпис нечіткий), А. Чур, М. Волошин, Г. Полюга, Іван О.... (підпис нечіткий). На листу ч. 8871 (збир. Ст. Максимяк) $51. Зложили: М. Коць $5; Теодозій Підгорецький $3; по $2: Ст. Максимяк, М. Гайдук, Тессі Міссіріс, Я. Головчак, В. Михайлович, П. Гамза, Михайло Найбер, д-р Г. Явний, Ф. Колодій; по $1: Л. Лесій, Б. Лисак, М. Савин, М. Лисак, М. Таранацький, М. Дзядзів, В. Цетенко, М. Гайдук, О. Зидик, Катерина Кашуба, Е. Зіник, І. Лесько, Іван Крапко, К. Колодій, Р. Кричковський, Т. Кричковський, І. Вірт, В. Жуковець, М. Савчук, І. Боднар, П. Кулеба, Ю. Харченко, М. Миськів, Ст. Вовкун, А. Стефанів. УНС відділ ч. 270 „Коляда" $33. Зложили по $2: Андрій Мазур, Волтер Бутковський, Петро Лахоцький, подружжя Заяць, подружжя Баран, Марія Мегович; по $1: Михайло Мацяк, Микола Пігура, Іван Куцуба, Теодор Гіль, Йосип Кіраш, Антоній Тинух, Сидір Василюк, Степан Гріка, Іван Міх, Лев Жиман, Стефан Островський, Михайло Косоноцький, Марія Пігура, Іван Кошицький, Френк Савчук, Микола Боднарук, Йосип Жарський, Меланія Зайчук, Софія Мисак, Марія Фрац, Павлина Осміловська. — По $10: УНС відділ ч. 270, Т-во „Січ"; по $5: Нестор Манорик, Євген Парницький, Іван Кедрин-Рудницький, Йосипа Гіббонс, Стефан Гладкий, Софрон Федів Вячеслав Давиденко, д-р Л. Луців, Іван Книш, Петро Постолюк, Володимир Назаревич, Григорій Гашинський, Яків Кулинич, Анатоль Домарацький; по $3: Квітослава Стецюк, Неоніля Сохан, Христина Квасниця, Денис Притуляк, Микола Твердовський; по $2: Люба Лапичак, Адріян Лапичак, Теодор Литвинюк, Стефан Шумейко.
Картерет: Катерина Ганас $2.
Кемден: УККА „Коляда" $109. На листу ч. 7749 (збир. Юрій Паліфчук), зложили по $5: Микола, Римчук, Юрій Паліфчук, Степан Соловій, Едвард Гудяк, Галат, Микола Рудницький, Теофіль Мулькевич, Михаїл Явний Микола Мікош, Михаїл Небелюк, Йосиф Мазепа; Петро Гаєвський $4; по $3: Микола Ромах, Іван Строчан, Гарасимів, Лев Варила; по $2: Микола Лапішка, Петро Кріль, Степан Панасюк, Гембалик, Дмитро Завойський, Іван Бодревич, Володимир Терлецький, Василь Андрушко, Михайло Мельник, Роман Заньків, Четирко; по $1: д-р І. Лазор, Марія Жуль, Софрон Гордюк, Катерина Плескан, Степан Волошин, Михайло Сениш, Василь Тарапон, Осип Яворський, Василь Федотник, Тетяна Завойська, Дмитро Охманюк, Михайло Ромах, Чепелевич, Майк Ковальчик. Укр. Робітничий Союз відділ ч. 221 $10.
Лафайєт: Марта Парічук $2.
Менвил: УККА „Коляда" $200. На листу ч. 7762 (збир. Теодор Транзилюк) зложили по $5: Микола Попадюк, Василь Матіїв, Яків Данилюк, Степан Мельничук, Юстина Причка, Михайло Сірман, Стефанія Гаврилюк, Чарлі Іванило, Петро Стрілець, Омелян Смішкевич, Андрій Гладій, о. Григорій Питлюк, Миколай Грицишин, Йосип Геречка; по $4: Іван Кепша, Майк Буковецький, Драгій Хемій; по $3: Іван Довгий, Осип Нагірний, Василь Ясіновський, Дмитро Федорак, Олекса Паланіцький, Петруся Шаманська, Павло Довбуш, Йосип Кікта, Юрко Ясіновський, Дмитро Федорців, Василь Стек; В. Дуремил, А. Фецинець, В. Лукіш, Теодор Транзилюк, С. Возьний; по $2: Н.Н., Богдан Ляндвірт, Дмитро Рохман, Василь Вілецький, Іван Гнідь, Василь Іваночко, Станислав Свіченюк, Василь Лаба, Павло Воробій, Михайло Ласковий, Мира Валіцька, Михайло Демчишин, Петро Яцук, о. Михайлів Володимир Дідик, Стів Гузвін, Михайло Роман, Василь Іваночко, Е. Мороз, Стах Микитка, А. Сміска, Григорій С., Микола Гаврилюк, Михайло Гарасимюк, Чарлі Олсон; по $1: А. Олійник, Марія Гнідь, Г. Розов, Ляля Геречка, Петро Сірман, Іван Віша, Степан Шийко, Василь Мельник, Анна Гірняк, Джан Сікор, Майк Буковецький, Н.Н., Теодор Скільський, Ст. Доля, М. Захаркс, Джан Майданович.
Натлей: Марія Стефанів $5.
Нюарк: Збірка „Коляда" серед парохіян УАПЦ. $58.50. На листу ч. 8814 (збир. В. Фурзик), зложили по $5: Віктор Солянник, Михайло Павленко; по $3: І. Батюк, М. Точаний; по $2: І. Романчук, М. Моргун, М. Мірчук, В. Шафранський; по $1: О. Курник, М. Юріїв, В. Процюк, П. Шеремета, П. Крупницький, М. Марків, П. А. Колодюк, С. Відзенюк, Й. Костюченко, І. Гладун, К. Приходько, Н. Сліпко, Д. Паненко, Вовчок, Я. Шишковський, В. Лещишин, Філімончук, Г. Котелевич, С. Пирожак, М. Янюк, Стройник, С. Воробець, Гр. Мирун, Ал. Лінник, Ст. Гарматюк, В. Хотітовський, Н. Шишковський, Степанюк, Коляска, Воробець, М. Яковенко, В. Фурсик, І. Мудровський; решта дрібними. Т. Бортник $20; по $10: УНС відділ ч. 76, Теодор Бабюк; по $5: М. Плешкан, П. Івченко, В. Іващенко; по $2: Василь Венке, Леон Колянський, М. Оберишин.
Перт Амбой: Стефан Грабар $5; П. Будняк $1.
Пасейк: Ян Гайка $5; Роза Качур $2.
Петерсон: Г. Мокроусов $5; Іван Сиванич $4.
Плейнфилд: УНС відділ ч. 372 „Коляда" $25; УНС відділ ч. 372 $10.
Трентон: По $5 зложили: Стефан Ничипоренко, Карпо Самосій, Михайло Стратієнко, Іван і Катерина Бурлай.

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк: „Українська Радіопрограма", „Коляда" $132. Зложили: Ірена Залуцька $20; „СУМА" з Джерзі Ситі $13; Елла Головчак $9; Володимир Бекесевич з Нюарку $6; по $5: Олег Мацкевич, Семен Гаврильчак, Петро Приймак, Левко Дроздович, Мирослав Дереш; Михайло Кой з Нюарку $4; по $3: Григорій Швайковський, Володимир Гной, Марійка Гаврилюк, І. Іванчук-Хома, Т. Галібей, Катруся Шандала, Семен Пирожинський; по $2: Івасик і Віктор Мудрик, Петро Палюх, М. Лозинський, Лідія і Мирослава Шпірка, Василь Лапичак, Володимир Урбанович, Леон Грицак, Аруся і Ніко Вутович, Осип Куйбіда, Марія Середна, Амброзій Катрій, Дороті Іванюк, Микола Собенко, Туня Андреюк; по $1: Дмитро Стапай, Дмитро Штепас, Люба Гончак, М. Кікта, Стенлі Стремецький, Оксана Луців. „Коляда" (збир. Петро Задорецький) $26. На листу ч. 7865 зложили по $5: Стефанія і Дмитро Банах, Михайло Крупяк, Осип Коршовський; Елена Бончук $4; по $2: Марія Калина, Дмитро Хавтур, Олекса Зітенюк; Андрій Бацяк $1. Т-во „Просвіта" $25; „Пласт" $25; Петро Самойлів $12; по $10: „Провидіння" відділ ч. 206, Іван Кефор, Онуфрій Войтків, Теодозій і Антонина Кушнір, Володимир Копач; Володимир Роніш $6 по $5: Марія Скальська, Михайло Солиха, Іван Яремчук, Іван Полегонький, Ксенія Зварич, Павло Самсон, Микола Процик, Филип Даценко, Іван Демків, Юрій Артимишин, Йосип Налисник, Євген Лисняк; о. Владимір Рабій $4 (пожертва спец. призн.); д-р С. Голука $3; по $2: Лібович, Я. Романюк, Л. Рубльовська, Ганна Шерей, І. Вишиваний, Анастазія Мамус; по $1: Г. Микстин, І. Вишиваний, І. Полянський, В. Скакун, Гр. Микстин.
Амстердам: Укр. Правосл. Церква „Коляда" $29. Налисту ч. 7909 (збир. О. Жиглевич і О. Скібіцький) зложили: родина о. Долинського $5; Василь Сірик $4; по $3: О. Жиглевич, М. Тимченко; по $2: П. Стиценко, М. Пайн, А. Долотаренко; по $1: О. Скібіцький, М. Ситник, К. Семчук, С. Сипливий, Ю. Кованько, С. Курило, С. Гребінчак, І. Швидаченко.
Бебилон: УНС відділ ч. 433 „Коляда" $17.50. На листу ч. 6371 зложили: УНС відділ ч. 433 $10; по $2: Павло Кісь, Кость Шінкар; По $1: Данило Завируха, Іван Соломаха, Юхим Микитенко; решта дрібними. Укр. Правосл. Церква „Коляда" $10. На листу ч. 7961 зложили: о. А. Селепина $3; загальна збірка на службі Божій $7.
В. Бебилон: о. Й. Кіндзерявий-Пастухів $5.
Бофало: По $5: М. Тарабас, О. Новосад, І. Коман, М. Шумський, А. Станко; по $3: Теодор і Марія Калитовські; В. Васараб $2; по $1: О. Павшик, В. Павлюк.
Бронкс: М. Твердовський $1.
Бруклин: УНС відділ ч. 46 „Коляда" $25. На листу ч. 6231 (збир. І. Сквіртнянський) зложили: Степан Матчак $13; УНС відділ ч. 46 $5; В. Кручовий $2; по $1: П. Цуньовський, М. Палюх, М. Генза, І. Сквіртнянський, М. Новосад. Іван Гриценко $11; по $5: д-р Й. Орішкевич, І. Ориняк, Анна Курило; Марія Брунка $3.50; В. Федорів $3; А. Терещенко $2.
Вудсайд: Микола Верків з дружиною $10.
Гадсон: Теодор Рожанковський $5.
Гейстінгс-он-Гадсон: Укр. Амер. Клюб „Коляда" $29. Підчас зустрічі Нового Року $18. По $2: Антін Сенківський, Микола Антошик; по $1: Іван Терешкевич, Михайло Нечесний, Григорий Мурин, Юрко Гірняк, Іван Дуда, Михайло Лабяк, Микола Антошик, Іван Пециляк, Осип Пецеляк, Іван Серединський, Микола Топольницький, Стефан Коник, Катерина Руденко; решта дрібними. Загальна збірка з „Коляди" $11.
Геркімер: Збірка „Коляда" $62. (Переслав Дем'ян Кармалюк). Зложили: Василь Насипаний $5; по $3: Василь Гузій, Степан Гитало; по $2: Григорій Турський, Волтер Міляр, Федор Савчук, Василь Павлишин, Олекса Ангел, Палагія Мельник, Василь Ільницький; по $1: А. Валасик, Я. Ятушенко, Майк Мирина, І. Коваленко, К. Кудлюк, М. Жук, Д. Кармалюк, Майк Цюпка, М. Бурчицький, Фт. Яруш, В. Силецький, А. Тарабан, Й. Вадинський, Й. Круць, М. Малиник, С. Синишин, А. Козаревич, М. Крачківський, М. Політило, Р. Кузуляк, А. Верещак, І. Луцишин, А. Полянський, М. Політило, М. Сухавчик, Катерина Готман, М. Гелета, М. Кузняк, І. Верещак, П. Старух, О. Шкрамко, Ст. Свота, Ю. Гайнецький, І. Лесняк, Т. Гульоватий, В. Конікевич; решта дрібними.
Елмайра: В. Осташ $1.
Елмайра Гейтс: УНС Т-во „Християнська Любов" „коляда" $10. (Листа ч. 6621).
Елмгурст: Л. Ленчук $10.
Джемейка: Гр. Станко $1.
Іст Медов: По $5: Василь Куліш, Василь Діденко: Лена Проневич $2.
Іст Четем: Омелян Мушкевич $8.
Йонкерс: Укр. Амер. Клюб $25; О.О.Ч.С.У. відділ ч. 11 $10; В. Черевко $3
Квінс Вілледж: Вм. Герич $2.
Норт Белмор: В. Котуський $1.
Озон Парк: Василь Топорницький $5.
Олін: д-р І. Ясінчук $2.
Піксвил: К. Шандрушкевич $5.
Рачестер: По $10: Ілько Тріщук, „Самопоміч", УНС відділ ч. 437; по $5: Анна Дащишак, Юстина Зінчин, М. Скрильник, Мирослав Тицький, Михайло Погорецький, Михайло Малиновський.
Рівергед: Михайло Футерко $1.
Річмонд, Гіл: Валентина Іванюк $10.
Рокавей Біч: Укр. Робітн. Союз відділ ч. 82 $10.
Флешінг: По $10: Петро і Ірена Шох, В. Лотоцький Де Веліґост.
Фултон: А. Вуско $3.
Ютіка: УНС відділ ч. 484 „Коляда" $28. На листу ч. 6249 (збир. В. Запаранюк) зложили: Володимир Запаранюк $5; по $2: Теодор Семенюк, Володим. Івасів, Володимир Гнатів; по $1: Микола Юрчишин, Омелян Томич, Михайло Дмитрів, Михайло Вієнко, Василь Рибарський, Іван Дзядик, Михайло Войтович, Ірена Топольницька, Роман Яців, Гринко Андрощак, Василь Вігак, Параскевія Карвацька, Семен Тесак, Степан Мельник, Євген Кахнкевич, Онуфрій Холява, Богдан Топольницький. По $5: о. С. Дурбак, І. Рафальський.

ОГАЙО:

Аліквіс: Петро Дем'янчук $5.
Акрон: Стефан Шевчук $5.
Кентон: УККА „Коляда" $86.50 (+$6 на трансп. коляд.) На листу ч. 7785 зложили: І. Фінковат $6; по $5: Григорій Ільницький, Енді Мензик; по $3: Остап Паличин, д-р Нездійминога, д-р Домбчевський, Іван Коваль, Василь Печенюк; по $2.50 Фред Марко; по $2: Іван Олійник, Микола Хлиста, К. Вандрівська, Павло Миронович, Стефан Демчак з дружиною, Онуфрій Цуняк, Іван Войтко, Анна Клюс, Михайло Влагута, Іван Воробець, Стефан Маланик, д-р М. Сайкевич, Розалія Дрозда, Дмитро Поліщук, Петро Гудзовський; по $1.50: В. Качмарський, І. Гвоздич; по $1: Орест Прокоп, В. Маланій, Ірена Мунгер, Ст. Забінський, Анна Б. Демчак, Максим Петро, І. Скубяк, І. Глинський, І. Скубяк, П. Стрихальський, П. Вабич, Ст. Домчак, В. Опришко, Катерина Дрозда, Н. Куціль, А. Фінковят, Ст. Гудз, В. Головатий, М. Куртяк, Є. Боднар, В. Волощук, В. Коцюрба, Гр. Гаврилюк, В. Григорчук, проф. В. Яцкевич, проф. В. Шкварок, д-р Мойсієнко, В. Содук.
Клівленд: УНС відділ ч. 102 $15. Збірка „Коляда", переслав Ярема Попель $10.50. (Колядували пластуни учні Г. та А. Попель і А. Зварун). Іван Костинюк $10; по $7: Дмитро Мачалаба, Олександра Мачалаба, Зеновія Ярош; по $5: М. В. Карпяк, М. Сиваник; М. Федорків $3; Т. Школьник $2.50; по $2: М. Свистун, П. Ткачук, В. Гергель.
Лорейн: УККА „коляда" $356 (+$5 висл. окремо). З них зложили: на листу ч. 8869 $106. На листу ч. 8868 (збір. Василь Кичун) $81.50. На листу ч. 7789 $92.50. На додаткову листу $76. По $10: Микола Сикута, д-р Р. Стеткевич; Інж. В. Пік $6; по $5: Павло Беца, інж. А. Валюх, Богдан Дейчаківський, д-р М. Дейчаківський, Григорій Дирів, Дмитро Деркач, д-р Л. Дубас, Василь Кичун, Стефан Ковба, Віктор Купиняк, Омелян Лесюк, Петро Оренчак, Михайло Пакуш, Юрій Пастернак, Яків Рудяк, д-р Р. Сапович, о. Антоній Стангрій, Орест Слупчинський, Анна Шумила, Степан Шуя, мгр. Петро Яців, інж. Дмитро Величко; по $3: Микола Андрійович, мгр. В. Баран, В. Безгацький, Степан Богун, Клим Вінцюк, Сава Головецький, Теодор Демчук, Михайло Іваницький, Олександер Крайчик, Іван Лівчанин, Лисак, Юрій Любінецький, Михайло Максимів, Петро Мандро, Кость Мацілинський, Дмитро Микита, Ігор Мороз, Наконечний Ник., о. д-р В. Пелліх, В. Прапро, Михайло Гурій, В. Цікало, М. Черкас; по $2.50: Микола Пастернак, д-р Ю. Сілецький, Франко Сілецький, Михайло Ступарек, Микола Сухарчук; по $2: Павло Антипів, Михайло Ваюрчак, Боніфакт Варнай, проф. Я. Барнич, Ярослав Волюх, Василь Босак, Андрій, Вутрей, Микола Бучинський, Юліян Воланюк, Степан Ганчарик, Григорій Гаркач, Іван Головецький, Степан Горалевський, Володимир Горський, Іван Деревяник, Михайло Добровольський, Мартин Задорожний, Степан Зубаль, Борис Калюшник, Роман Клос, Іван Колодій, Арсеній Кочила, Розалія Котик, Йосиф Кришталь, Володимир Кульчицький, Михайло Купчик, Михайло Кушнір, Василь Левицький, Ольга Ліщинська, інж. Р. Левицький, Павло Лукша, Степан Маланчук, Марія Мельник, Михайло Маланчук, Михайло Напора, Дмитро Оренчак, Мирон Осідач, Іван Охрін, Андрій Паславський, Михайло Пилипів, Петро Проць, Петро Ратич, інж. А. Савдик, Володимир Сеньків, Василь Сікора, Ярослав Сидір, Станчак, Петро Федина, Юрій Федорович, Ярослав Хаванський, Євген Хемич, Стенлі Хемич, Володимир Чорний, Сергій Шапків, інж. М. Шарко, Володимир Шевчик, Теодор Шевчук, Степан Щеплоцький, О. Е. Якименко, Теодор Єжек; по $1: В. Андріянович, В. Віляк, П. Головецький, І. Грищенко, Доменіка Гіль, П. Івасишин, В. Кива, М. Кобилянська, Д. Курдіяка, І. Кибальчич, Ольга Маїк, Т. Макух, Т. Малачинський, І. Микита, Анна Микен, І. Самійленко, І. Сачко, В. Сеньо, В. Сілецький, В. Шуя, В. Щеплоцький, М. Грипиняк; Магдалина Іжак $1.50. УККА відділ $10.
Парма: Михайло Сушко $2.
Толідо: Українська Громада зложила „Коляду" $30. (Листа ч. 7790, збір. Петро Лагола). По $5: Р. Василишин, Петро Лагода; по $2: д-р Пеленський, Петро Стасів, Михайло Корнова, Іван Пелехатий, Михайло Закорчений, Никола Лагода, Петро Юркевич; по $1: Наталія Корнова, Іван Бойко, Михайло Влясецький, Петро Мись, Петро Люлюк, Анна Хомишин. По $5: М. Космина, Іван Кулматицький, Дмитро Мезецький; по $2: Павло Зіонкевич, В. Еленканич; по $1: Стефан Гавриляк.
Понгстан: УНС відділ ч. 230 $10; УНС відділ ч. 230 „Коляда" (листа ч. 6431) $7. З них по $2: П. Ліщак, І. Павловські; по $1: М. Мушинський, Дмитро Войтович, П. Гулик.

ОРЕГОН:

Спрингфілд: Федір Шранкін $5.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: Об'єднання Амер. Горожан Укр. Походження „Коляда" $50. Збірка „Коляда" У. Р. Союз відділ ч. 88 $21.50. З них на листу ч. 6577 (збір. Дм. Василащук) $15; по $1: Дмитро Василащук, Петро Попчишин, Ілько Михайлюк, Дмитро Михайлюк, Василь Рурик, Василь Добровольський, Іван Маслюк, Павло Желіхівський, Дмитро Сороханюк, Іван Плетінецький, Федор Чуй, Василь Михайлюк, Микола Ковальчук, Емілія Федорукова, Дмитро Федорійчук. На листу ч. 8758 (збір. Дм. Василащук) $6.50; по $2: Сергій Кожухар; по $1: Дмитро Василащук, Анна Василащук, Ілько Михайлюк; Дмитро Федорійчук $1.50. По $10: УНС відділ ч. 163 „Т-во Єдність" Українська Правосл. Церква св. Покрови, СУА Окружна Рада, Яків Лузецький, Юрій Матлак. УНС відділ ч. 479 „Коляда" (листа ч. 6254) $30; (збір. М. Осташ). Зложили по $2: Іван Монах, Василь Дмитреюк, Дмитро Сороканюк, Стефан С.... (підпис нечіткий), Осип Гайдівський, Катерина Нек, Володимир Р.... (підпис нечіткий), Н.Н., (підпис нечіткий), Михайло Міцак; по $1: Григорій Похозай, Михайло Галомай, І. Миндюк, Н. Козловський, М. Миколайовський, Михайло Попик, Роман Плахта, Федір Лисенко, Оксана Генгало, Павло... (підпис нечіткий), Н. Н. (підпис нечіткий); решта дрібними. Федір Корсук $8. По $5: інж. Лев Яцкевич, інж. Іван Черник, інж. Володимир Качор, М. Лесків, Михайло Нечупас, Петро Стеценко, Теодор Політило, Микола Вирста, Олекса Антонів, Богдан Артимишин, Олександер Білан, Ярослав Баглай, Осип Тритяк, Гр. В. Розум, Михайло Дворян, Петро Андрусів, Йосип Бадуляк, Гаврило Гордієнко, Іван Орлів; Іван Масний $4; Микола Шмотолоха; по $2.50: Микола Алексевич, Зенон Цісик; по $2: інж. Богдан Лучаківський, О. Зелінський, Стефан Резніков; по $1: інж. О. Батюта, Стефан Хариш, Михайло Караман, Зеновій Дибуляк, Роман Войтович, Евстахій Филипович, Ярослав Щука, Антон Чайковський, Стефан Захарчук, Василь Козак, Теодор Долинюк.
Амбрідж: УНС відділ ч. 161 „Коляда" $11. На листу ч. 6409 зложили по $2: Н.Н. (підпис нечіткий), Мартин Михайлишин, Йосиф Литвин; по $1: Василь Шелегеда, Ник Чередарчук, Петро Свадомський, Іван Свадомський, М. Джерен. УНС відділ ч. 161 $10.
Аллентавн: По $5: Петро Кривоніс, Лука Облещук, Петро Мандзяк.
Брістол: Йосиф Стапик $2.
Вайт Гевен: Дмитро Гавелий $3.
Гаверфорд: Стефан Пендзей $5.
Ірі: УККА „Коляда" (збірка) $61.50. Зложили по $5: Дмитро Вовк, Михайло Лупійчук, Петро Смерека, Олекса Супик, Йосиф Єрема, Михайло Ільницький, Іван Лихач, Дозорський, Михайло Шурка, Михайло Паліжкий; по $2: Ярослав Женихівський, Гурип, Володимир Гаврилів; по $1: П. Бобошко, Т. Загороджок, Анна Кармазан, Бекера, Д. Паламаренко; решта дрібними.
Іст Стравбург: Григорій Сидельник $1.
Нортгемптон: Лука Демчук $3.
Честер: УНС відділ ч. 156 ,Т-во ім. Т. Шевченка $10; УНС відділ ч. 156 „Коляда" $47. Зложили на листу ч. 6415 (збір. В. Волянський) по $2: Володимир Волянський, Іван Пшиничняк, Іван Рудницький, Василь Новак, Василь Трась, Василь Біскупський, Никола Муляр, Антін Коменданчук, Данило Кучера, Александер Зупко, Михайло Яцик, Іван Янчак; Павло Шабатура $1.50; по$1: Никола Іщук, Михайло Чорнодольський, Матвій Закорчемний, Василь Трач, Карбль Нудіс, Яро-

слав Сипура, Дмитро Сорока, Петро Гаврилюк, Григорій Мельник, Петро Гладаш, Никола Бурий, Василь Зудач, Михайло Стред, Іван Чічула, Никола Лидуш, Василь Коструба, Іван Давид, Петро Курич, Стефан Бера, Теодор Надзю, Петро Чопик; решта дрібними.

Карнегі: Іван Косаняк $1.04

Линдора: Василь Гошва $5.

Маганой Сіті: Укр. Катол. Церква св. Миколая $15 (на листу ч. 7814, збір. Яків Семенюк). Зложили по $1: Ю. Дубицький, Яків Семенюк, Іван Родик, Марія Пітяк, подружжя Я. Гуменюк, Л. Качмарчук, подружжя І. Непийвода, Н. Ботток, Іван Годованець, І. Гулик, Владимир Качмарчук, Н.Н. (підпис нечіткий), Майк Тихоневич, Дмитро (підпис нечіткий), Джан Валсонович.

МекКіспорт: Укр. Народна Поміч відділ ч. 68 $10.

Морісвил: Григорій Марчук з родиною $67.40

Ню Оксфорд: Євген Стожик $5.

Пітсбург: Іван Шиян $6; Іван Коршеляк $2.

Поттставн: Данило Голінка $1.

Ферфілд: Іван Андрушко $5.

Фенікcвил: Юстина Коробій $5.

Фулертавн: Ф. Іванко $10.

Квекертавн: Петро Морикін $5.

РОВД АЙЛЕНД:

Вунсакет: УНС відділ ч. 181 $10.

Павтукет: Укр. Амер. Горожанський Клюб „Коляда" $148. Коляду в Павтукет і Сентрал Фолз перевів із шкільними дітьми проф. Іван Повх. Колядували: Олг Коропей, Оксана Коропей, Юзвяк Іра і Ляля, і Марійка Гординська. Всього зібрали $115.50. Д-р Я. Коропей $15; по $10: Іван Повх, д-р О. Коропей; по $5: д-р А. Юзвяк, Марія Скрабаня, Марія Чировська, Осип Гайдало, Ольга Дяків, Іван Данилюк, Михайло Журба, д-р Е. Клюфас, д-р Т. Ганушевський, степан Рекрут, д-р Веремчук; по $3: Степан Карпа, Кароліна Микитин; по $2: Анна Коціма, Юрій Хома, Флис, Ф. Беньковський, Петро Тітик, Антін Шаль; Олена Сошик $1.50; по $1: С. Тріска, М. Ляниця, Юстина Бабій, Л. Коник, Любомир Коник, Осип Кащишин. Коляду у Вест Варвик і Провіденс перевів Микола Мирка на листу ч. 7834 — 33. Зложили: В. Івани $5; по $2: М. Мирка, А. Булейко, К. Москалик, Анна Федорович, Петро Крупа, Микола Борачук, Іван Билько, Василь Федорович; Володимир Костів $1.50; по $1: М. Шелест, П. Коць, В. Островський, Палагія Макар, І. Кочан, А. Комар, П. Попович, М. Кравців, П. Матікович, Богдан Тримбач.

Провіденс: Микола Колпак $5.

САВТ КАРОЛАЙНА:

Барнвел: Андрій Мовляйко $1.

ТЕКСАС:

Гюзтон: Збірка „Коляда" $100.50. Колядували: Марія Біщук, Стефанія Іськів, Петро Біщук, Михайло Балабан, Варен Кamптон. Зложили по $10: Іван Ушак, Дмитро Куріца, Михайло Данилик; Михайло Балабан $7.50; по $5: Василь Балабан, Віктор Балабан, Юрко Микитин, Іван Іськів, Ілько Гайдук, Мирко Балабан, Ілько Марсів, Федір Телезда, Петро Волянський, Петро Біщук; по $2: Іван Заблоцький, Варен Кamптон; по $1: В. Кондрат, Ілько Славич, Пилип Крицький, Іван Якуш, Анна Якуш, Славко Ревюк, Іван Левчинський, Петро Юхневич, Йосип Білецький.

UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa. U.S.A.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Филаделфії.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітетові у Филаделфії за першу половину місяць лютого 1955 р.

(з 1-го до 16-го лютого вкл.)

ВИСКАНСИН:

Маршфілд: Іван Марак $1.

ІЛЛИНОЙ:

Вермонт: Константин Клепачівський $5.

Отава: Лідія Касараба $5.

Пеорія: Д-р М. Комарянський $5.

Шікаґо: „СУМА", Осередок ім. Крут, „Коляда" $63. З них на листу ч. 8867 зложили: Юрій Ватаманюк $5; по $3: Петро Танчак, Іван Петрущак, Йосиф Флис, Дмитро Грийдун, о. Греб; по $2: Стефан Округ, Стефан Мицинський, Микита Семків, Микола Пипський, Франко Скірка, Василь Кравчишин, Іван Поліщук; по $1: Осип Коколюс, Іван Шатинський, Микола Чехар, Микола Шатинський, Олександер Куц, М. Шандро, Станислав Сталений, Михайло Добрий, Іван Жовнір, Іван Гавриляк, Дмитро Лешко, Стефан Желінка, Володимир Мельник, Микола Івахів, Михайло Кіпак, Стефан Топак, Іван Сорока, Михайло Лазука, Ж. Колода, Павленко, Іван Бур, Григ. Семіковський, Петро Мацько, Мих. Якима, Остап Михайло, Гр. Чопко. На листу ч. 8866: К. Кметик $2. Решта дрібними. — Ліґа А. У. Пох. „Коляда" $30.75 (зібрав і переслав Володимир Ничай). На листу ч. 7719 по $5: Михайло Боряк, д-р Осип Матковський, Олександер Олексин, Петро Горбовий; Володимир Ничай $3.50; Григорій Федченко $3; Степан Риндик $2; Канцелярія Ліґи $1.25; Юліян Дубицький $1. — УНС, відд. ч. 301 ім. Вітовського $10; УНС, відд. ч. 301 $16. З них „Коляда" на листу ч. 6126 $11: зложив М. Осовський $5; по $2: Василь Іващук, Василь Панчук, Михайло Кришталь. — Укр. Робіт. Союз, відд. ч. 93, $10. — По $5: Микола Джуринець, д-р Й. Матковський, Микола Ляшенко, Теодор Ткачук, Павло Головатий; Маріян Швед $6.84; Григорій Волковець $1.

КАЛІФОРНІЯ:

Сан Франсиско: УККА „Коляда" $12.25 (+ 25 ц.) збір. Дмитро Дучинський). По $2: Іван Іваньчук, Марія Кузь; по $1: Дмитро Дучинський, Петро Глущенко, О. Мель (підпис нечиткий), Г. Гриневич, Чато, Жизномирський, Гречаник, Микола Кісь, решта дрібними.

КЕНЗАС:

Кензас Сіті: УККА „Коляда" (збір Анна Федорів) $49.95. На листу ч. 7729: Анна Федорів $10; по $5: Вера Кос, Н. Н. (підпис нечиткий), Богдан Музика, Антін Косик, Зеновій Громяк; по $2: Федір Трусевич, В. Феден, Іван Бруший, Дмитро Яремко; Ілько Пелішко $1.50; по $1: Андрій Шульський, Ксеня Шульська, Гільда Бібик, Барбара Шульська, Мирослав Боруцький; решта дрібними.

КЕНТАКИ:

Луїсвил: Збірка „Коляда" (збір. д-р Олекса Цибрівський) $36. На листу ч. 6351 по $5: Олекса і Мирослава Цибрівські, Ілько та Ольга Цибрівські, Василь і Ольга Дробоцькі, Богдан і Марина Гурко, Шурин і Катеринюк; Михайло Дутка $3; по $2: Андрій Дутка, Марія Шарий, Едвард Боганек; по $1: Михайло Шарий, Дмитро Пісецький.

КОННЕКТИКАТ:

Бренфорд Гілз: М. Дмитрук $1.

Бриджпорт: Ілько Комарницький $2.

Ню Бритен: УККА „Коляда" (збір Олександер Мох) $64. На листу ч. 7710: Василь Луців$5; по $2: Олександер Мох, Семен Клюка, Корній Романів, Іван Гудима, Василь Романишин, Степан Савчишин, Василь Івашків, Михайло Шмайда, Григорій Фурдас, Михайло Дикун; по $1: Д. Берґ, П. Хлібович, М. Стасюк, М. Радович, П. Тинишин, Г. Фот, Е. Магац, С. Перун, А. Грик, Я. Грицай, І. Гірний, Г. Марич, О. Сич, І. Коник, П. Березюк, І. Руповський, Т. Войтів, А. Боднар, Т. Присташ, В. Савчук, Ю. Богатчук, І. Янчанка, А. Устяновський, А. Войтович, Т. Копка, І. Любусько, М. Тимчишин, М. Степанчак, М. Неілко, Петро Роман, А. Котик, О. Діденко, М. Савчишин, І. Сенцьо, Т. Зборовський, М. Вовк, П. Галацан, М. Мидинський, В. Глова.

Ню Гейвен: Роман Миколаєвич $1.

МЕРИЛЕНД:

Болтимор: М. Кец $1.

Куртіс Бей: УНС, відд. ч. 55, Коляда $38. На листу ч. 6164 (збір Адам Ціздин): Адам Ціздин $5; по $2: Михайло Гіряк, Михайло Сединський, Матвій Бугай, Стефан Пастухевич, Олекса Чикита, Олекса Рибак, Йосиф Кулинич; по $1: Г. Папиш, П. Чайковський, В. Гудима, Р. Добродей, М. Шандровська, Филип Демчук, В. Дмитренко, Д. Стельмах, В. Гудима, І. Гричківський, Я. Теребух, В. Влашків, М. Райса, А. Лукіянчук, Я. Воднарюк, В. Боднарюк, П. Зазуляк, П. Гавриш, М. Смоляк.

МЕСАЧЮЗЕТС:

Шелсі: Анастасія Рисенко-Зеленська $5.

МІЗУРІ:

Ст. Луїс: УНС, відд. ч. 179, св. Володимира, „Коляда" $31.50. Зложили по $2: М. Гардиґайло, М. Кульчицький; по $1: И. Цимбала, Ст. Цимбала, М. Бартіш, М. Стефанишин, Ю. Стефанишин, П. Лотоцький, Т. Лесів, К. Якимів, М. Паращак, М. Добромильський, Н. Парк, В. Паращак, І. Паращак, В. Ракош, М. Дмитришин, В. Щупляк, І. Бемба, І. Назар, А. Томин, В. Білик, М. Недільницький, В. Кукурудз, О. Копач, Е. Дзюбин, І. Дзюбин, А. Стецко, В. Лоґуш; решта дрібними.

МІНЕСОТА:

Мінеаполіс: Збірка „Коляда" (зібрав і переслав М. Демянчук) $21.50. На листу ч. 8671: Михайло Демянчук $2; по $1: Д. Дудинський, В. Романовський, И. Гоцук, І. Артим, І. Турчиняк, Б. Гуцал, О. Яцків, д-р П. Попадюк, Д. Мандибур, інж. О. Гайдай, К. Сольчаник, Я. Буцак, Г. Лучків; Роман Віндик $5; решта дрібними. — Д. Іфкевич $1.

Ст. Пол: Укр. Золотий Хрест, відд. ч. 15, „Коляда" $45. На листу ч. 8698 $27 зібрали Надія Карпець і Марія Пундик: по $5: Стефан Коцюба, Зірка Данилюк, Вікторія Бекланд; Оксана Вікул $3; по $2: Євгенія Кос, Федір Ламаґа, Антонина Кулик, Олександер Лихвар; Олена Біляк $1. — На ту ж листу $18 зібрала Евгенія Коцюба: Відділ ч. 15 УЗХ $10; по $1: А. Квітковська, О. Борецька, Т. Янківська, М. Черняк, М. Кротюк, А. Емерслав, Е. Коцюба, П. Воробій. — Лев Рудавський $5.

МІШИҐЕН:

Блумфілд Гілз: А. Вишнівський $5.

Дітройт: ОВВУА Коляда (збір. Іван Білоус) $9. На листу ч. 7843 по $2: Іван Білоус, Василь Маріяш, Петро Біланюк, Стефан Левкув; Р. Будзяк $1.

Нюбері: Д-р Олексій Банах $5.

Флінт: УККА „Коляда" (збір. Дмитро Досів) $135. На листу ч. 7738 по $5: Юрій Макогон, Дмитро Досій, М. Драґанчук, М. Комад, І. Левандовський, І. Мельник, О. Пантелюк, Т. Квасницький, М. Пилипів, В. Ніцпон, В. Жовтяк, Д. Савчин, Г. Добромило, Я. Федик, О. Мацак, Т. Кісілевич, Я. Кравс, Іван Капець, О. Дрозд; по $3: Михайло Галібей, Дмитро Костинюк, О. Олинець, І. Шумко, С. Кравс, А. Дух, О. Заславець; по $2: М. Хомик, В. Лещук, Д. Григуляк, В. Чушак, І. Гермак, Р. Федчук, Г. Федорчук; по $1: А. Ганчарик, М. Полагнюк, Т. Феценко, В. Салій, С. Жук.

НЕБРАСКА:

Лінколн: Українська Грромада „Коляда" $40. На листу ч. 7745 (збір Михайло Каліта) по $5: М. Каліта, Іван Бучинський, Володимир Плоцький; Роман Панасюк $3; по $2: Микола Шаповал, Прокіп Стехнович, Василь Небеляк, Михайло Шалавіга, Михайло Мацків, Йосиф Кліщук, Петро Виткович, Іван Мануляк; по $1: В. Рибій, І. Гутич, І. Лиско, Д. Петричко, А. Лихолат, Г. Синиця.

Омага: УНС, відд. ч. 356, „Карпати", Коляда $19.50. На листу ч. 6117 (збір. Евген Пацай): Арсеній Рипчинський $5; по $2: Микола Богуніс, Ілько Семчич, Іван Пацай, Евген Пацай, Андрій Клюка, Михайло Депа; по $1: П. Гаврилюк, Д. Грисьо; решта дрібними.

НЮ ГЕМПШІР:

Манчестер: УККА, „Коляда" $55. На листу ч. 8880 (збір. Марія Буцак): Павло Німець $3; по $2: Олекса Буцяк, Михайло Костина, Михайло Сененко, Михайло Хвостик, Н. Н.; по $1: С. Байко, Г. Басараб, Павло Гамяк, В. Міґаль, М. Лучко, И. Лучко, Рассел Кот, Юрій Д... (підпис нечиткий), П. Осолинський, П. Поворознюк, І. Тимчишин. Н. Н. (підпис нечиткий), М... Г... (підпис нечиткий), П. Ковальчук, Н. Цура, П... Р... (підпис нечиткий), Іван Скопяк, Микола Скопяк, А. Р. Бойко, М. Шуфлат, А. Беднарчик, А. Струк, М. Кухар, Н. Байко, М. Байко, С. І Лучко, Б... М... (підпис нечиткий(, И. Олексюк, С... (підпис нечиткий), К... М... (підпис нечиткий), П. Кухар, В. Сердюк, О. Харко, Т. Майкут, І. Прокопик, П. Мигаль, П. Ясіновський, Я. Стечкович, Стефанія Настюк, П. Шиманський, В. Максимець, Г. Лесюк.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бейон: УНС, відд. ч. 380, Коляда $24.50. На листу ч. 6354 (збір. Михайло Шкодин): Стефан Мурмило $5; Микола Зґоба $2; по $1: С. Думський, М. Пукас, В. Вінтонів, М. Дворський, Д. Бойчук, В. Шклярський, М. Шкодин, С. Готра, М. Гаврилюк, І. Шкапяк, В Петринчук, П. Буковинський, А Пахолок, І. Бачурський; решта дрібними.

Вудбайн: Григорій Піколицький $5.

Джерзі Сіті: УККА, Коляда $212 (+ $3.55 на трансп. колядників). На листу ч. 7755 (збір. В. Литвинка): Андрій Мазур $10; по $5: Миколай Синюркевич, о. О. Лотовський, Михайло Лісниянський, Роза Гулькевич, Василь Бридун, Петро Костик, Петро Чопик, Франко Васько, Крукар, Юрій Рось, Даміян Якаба, Михайло Мацяк; по $3: Василь Гіль, А. Кедринський, Стефан Костів, Левко Кулич, М. Врінгалевич, Богдан Турко, Василь Баранек, Стефан Домарацький, Полегонький, Конст Северин, Роза Атаманюк; по $2: Ольга Сохань, І. Федів, Михайло Вітек, А. Цьолко, Михайло Качала, Михайло Дзюбинський, С. З. Вачинський, Т. Вачинська, Король, Стефан Грибіпіляк, Д. Вовчак, М. Вадяк, Текля Бобер, Олександер Одуляк, Я. Вадяк, Іван Видмідь, С. Білик, І. Жилінський, Михайло Бобер, Катерина Коблан, І. Патуляк, Ст. Кокан, М. Баран, Петро Постолюк, Софрон Ференцевич, М. В... (підпис нечиткий), Стефан Грица, Василь Костів, Анастазія Тізьо, Василь Челак, Марія Челак, Лука Болутянський, Петро Трененко, Петро Беґен, Лука Т... (підпис нечиткий), Федір Вовк, Вовіловський, Микола Р... (підпис нечиткий), Андрій Сісун, Е. Готра, Е. Савчук, С. Г (підпис нечиткий); по $1: Катерина Муха, Е. Федів, Р. Лудзак, Олекса Підвірний, Малиновська, П. Лазарко, Іван Голюка, Володимир Голюка, А. Пельо, І. Яруш, А. Клонецький, О. Г (підпис нечиткий), Василь Вох, І. Вовкуз, П. Палка, М. Яруш, Якуб Олсон, Адам Тізьо, Петро Гоць, Мстислав Голобурда, Д. Шпак, І. Янко, Вішко, Ст. Дудий, Анна Кокасенко, Віра Савчук, Кобзарик, Вольський, Олена Хитрин, Н. Н. (підпис нечиткий(— По $15: Дмитро Галичин, бл п. д-р Лука Мишуга; УНС, відд ч. 25, $10; по $5: Теодор Гіль, Михайло Стебельський; Дмитро Кравець $3; Каролина Ярема$ 1.

Елізабет: Український Центральний Комітет „Коляда" $504.50. На листу ч. 7752 $149.50 (збір Іван Гриб) по $5: Петро Дяк, Ігнат Кинащук, Анна Миськів, Осип Майк, Іван Богонюк, Осип Забава, Ілько Наболотний, Микола Креховецький, Семен Пілот, Іван Мельник; Г. Маслій $4; по $3: Михайло Федецький, Микола Барна, Семен Карпо, Джан Войда, Михайло Гуменний, Михайло Гнатьо; по $2: Іван Гриб, Лев Зварич, Михаїл Барна, Франко Шарий, Юрій Гвіздь, Михайло Кинащук, Петро Валік, Франк Урбан, Петро Пітула, Катерина Маслій, Марія Захарчук, Ян Сідляр, Микола Бойко, Іван Голей, Семен Прокопик, Анна Юрґелевич, Ілько Мельник, Христина Креховецька, Іван Зуйко, Федір Діянеґа, Василь Дійчук, Йосип Марунчак, Михайло Васів, Григорій Дзидзик, Іва Телявська, Василь Грабінський, Михайло Кіц; по $1: Марія Шара, Іван Пошивак, Никола Барна, Антон Бистрецький, Ева Ванца, Василь Ґрабінський, Роман Гусар, Стефан Мойк, Анастазія Довжицька, Ольга Захаревич, Андрій Войтович, Андрій Кунька, М. Хомяк, Марія Сенишин, Стефан Береза, Дм. Палій, Іван Поля, Олексій Михайло, Федір Урбан, Дм. Токар. На листу ч. 7753 (збір. Василь Солтівський і Роман Слободян) $301. Зложили: Роман Слободян $15; по $10: Володимир Войчук, Стефан Недопитко; по $5: Володимир Федчишин, Іван Боднар, Володимир Яворський, Петро Догич, Василь Солтівський, Павло Сташко, Данило Слободян, Іван Зозуляк, Дамян Гнатюк, Атаназій Кемпа, Василь Кардаш, Михайло Дройц, Андрій Федірко, Василь Савчик, Іван Сенишин, Григорій Нстеський, Михайло Безкоровайний, С. Горемильний, Михайло Іванців, Петро Якимович, Іван Солтівський, Микола Кіценюк, Прокіп Соромода; по $4. Іван Іваник, Василь Гнатюк; по $3: Я. Ковалишин, В. Шакала, М. Купчак, Василь Михайло, П. Боднаренко, М. Гульник, Й. Генеґа, М. Гринищак, В. Салобай, І. Пилот, Я. Заремба, І. Павник, Л. Гусак, Т. Федун, В. Квос; по $2: Т. Чечіль, Т. Стець, Стефан Богдан, С. Федун, А. Дочич, В. Палюга, Стефан Магмет, Ст. Пограничний, І. Оробел, Микола Кройц, Ст. Капа, Анастазія Пелиш, П. Федірко, І. Тлок, И. Ільків, М. Романович, Г. Іваник, Сем Пілат, Ст. Попадюк, І. Помінько, И. Козак, І. Коритко, Б. Березюк, М. Ільків, П. Гила, М. Юрченко, І. Муха, Марія Лецак, Гр. Картичок, Шлемкевич, М. Костів, П. Штобалюк, Ст. Бабич, Т. Юрчак, І. Капцун, І. Мудрий, І. Стасюк, М. Стефанців, М. Винарчик, І. Полянський; по $1: Р. Согор, О. Тивян, Т. Дідух, М. Волошинович, Сем Яцків, М. Мандяк, В. Вітушинський, Анна Голюта, Юлія Гакуча, М. Іваник, М. Яблонський, І. Кобасовський, О. Шарасейво, Остромецький, Г. Безкоровайний. На листу ч. 8786 (збір Мирон Пінковський) $54. По $5: Іван Подільчук, Іван Левчик, Михайло Сухорський, Андрій Полевчак, Іван Кіценюк; по $3: Богдан Голда, Михайло Процак; по $2: Марія Луняк, Т. Щерба, Едвард Полевчак, І. Качуряк, Мирон Пінковський; по $1: О. Стромецький, І. Фецула, Василь Гирила, Николай Скорецький, М. Дравущак, М. Процик, М. Корнас, І Боднар, В. Грабовський, Т. Федаш, І. Личатин, Анна Сокера, Я. Шубяк. — Дмитро Керничний $2.

Милвил: СУА, відд. ч. 39 $10.

Нюарк: УКАА, збірка „Коляда" $140. (Збірку провадили члени Укр Хору „Трембіта"). Зложили по $5: Адв. М. Гинда, д-р Вол. Гук, д-р В. Комаринський, Т. Мацелюх, І. Настюк, д-р Б. Олесницький, Ол. Рицар, В. Сидорович, З. Стефанів, С. Федів; по $3: В. Данилюк, М. Дурбакова, П. Заболоцький, д-р К. Кисілевський, Мандрусяк, д-р А. Миндюк, мґр. О. Олесницький, А. Пітьо, д-р М. Терлецький; по $2: д-р О. Андрушків, Вагній, В. Бакун, Вол. Бакун, інж. Я. Бігун, д-р М. Галущинський, д-р І. Карапіка, А. Кашубинський-Шараневич, Кочержуки, Е. Мацьків, Н. Осінська, інж. Б. Попович, Ю. Пітьо, А Плескачевський, В. Сигалів, Т Станько, Стасюки, Д. Т., д-р І Турянський, інж. І. Турянський, А. Хомова, І. Хома, проф. М. Цяпка, М. Шавала, С. Яцик, В Юркевич; по $1: Боярський, М Бемко, інж. Булик, Б. Василик, Горбач, Д. Горияткевич, Дацківська, А. Кордубова, інж. Петрівський, Тимкевичева, О. Турянська. — ОВВУА, Коляда (листа ч. 7845) $19 (збір. Євген Храневич) По $5: інж. Вал. Сімянцев, І. Рутка; Мирон Леськів $2; по $1: д-р О. Андрушків, Лев Блонарович, Ю. Олесницький, Ф. Ненадкевич, С. Храневич, М. Андріюк, Д. Ярош.

Песейк: Укр. Правосл. Церква (листа ч. 7944) $14.50 (збір. М Криловецький): Іван Прядка $5; о. М. Мостенський $3; по $2: М. Клименко, І. Плутенко, Ст. Микула, А. Вовченко, Д Фенканин, М. Ратушний; Ст Лехновський $1.50; по $1: М Рикула, В. Палюх, М. Макар, В. Ратушний, П. Сеновець, М. Табачук, І. Гайка, І. Криловецький, М. Юрчишин, П. Смородський, М. Лещук, Ю. Паниця, І. Музика, М. Заяць, С. Бойчук, Я. Дубас, К. Боковець, П. Войнов, Т. Скоробогатий, І. Гребенюк, О. Примак, Г. Неділко, А Хребетко. — Укр. Роб. Союз відд. 298, Коляда $4. На листу ч. 6739 по $1: Аким Горбенко, Петро Дадачко, Петро Величко, Марія Лапицька. — Атаназій Дзиковський $2.

Савт Баунд Брук: Укр. Православна Церква, Коляда $11. На листу ч. 7908 по $1: Ф. Корольчук, А. Соловій, М. Іванченко, М. Макаренко, С. Казімір, М Чорнобаб, о. Ф. Дятелович, Е Кирилюк, А. Фалько, П. Люлька, А. Бунегру. (Збірку перевів о. Т. Дятелович).

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк Сіті: „АРКА", Коляда $29. (На оголошення про збірку на „Коляду" в Укр. Радіо-Програмі. З них зложили по $5: Юрко Коцур, Павло Кій, Демян Горячий, Марія Біскупська; по $3: Мирон Домарецький, Микола Миколишин; Роксоляна Мотиль $2; Анна Коритовська $1. — По $10: М. Симоненко, УНС відд. ч 69 Т-во Зоря, УНС відд. ч. 69 „Коляда", УНС відд. 130Б-во св. Володимира; по $5: Володимир Гивел, М. Данилюк, І. Турчин, Катерина Пелешок, Василь Сахно; по $2: І. Гордюк, о.. В. Рабій (пожертва спец. призн.); по $1: Дм. Кручко, Т. Спортон, І. Демків, Розалія Назаркевич, Текля Демчук.

Амстердам: Микола Сенів $1.

Бофало: Михайло Петрович $5.

Бінгемптон: УККА, Коляда $144.40 (+ витр. на трансп. $4). На листу ч. 7768 (збір. Остап Захарків): Михайло Захарків $5; Дмитро Кецман $3.50; по $3: Евген Здеб, проф. В. Феданків, П. Добрянський, В. Шембель, Е. Курило; по $2: Гр. Пригода, інж. Е. Винник, І. Білас, М. Шпильчин; по $1: Р. Клачаний, О. Клачаний. Разом $33.50. На ту ж листу (збір Василь Гірний): Михайло Гулячок $10; по $5: Александер Смик, Басо'с Маркет, Лука Смик, Василь Бойків, Іван Попович, д-р Я. Кокорудз; по $3: П.Шимко, М Гонц, Йосиф Вич, Неллі Престон, Т. Юнко, В. Мадейчук, В. Захарчук, М. Гриньків, К. Хмелівський, І. Бапаник, З. Мельник, І. Іванейко; по $2: Степанія Свчук, М. Шепета, И. Блюй, Б. Слинко, І. Левкович, В. Іванонько, Стів Кохан, М. Мороз, Б. Бараник, І. Тичина, І. Кулик, Ст. Кіт, І. Рожко, Дм. Глова; мґр. Василь Гірний $1.50; по $1: І. Тереля, И. Карашкевич, Захарій Жиляк, В. Солецький, М. Чебіняк, Ф. Коварик, М. Волянський, М. Хомишак, М. Глова, П. Пайташ. Разом $115.50.

Бруклин: Наталя Максимюк $5.

Вестбері: УНС відд. ч. 227 „Запоріжська Січ" $28. (Коляда на листу ч. 6139, збір. А. Копистянський); по $2: Михайло Керич, Ст. Корнова, Осип Думенчук; по $1: В. Пекар, Е. Погорецька, І. Кульпака, І. Думенчук, Степанків, А. Думенчук, Ст. Лисак, М. Баран, Сагайдачний, К. Вовк, А. Веремчук, П. Богданів, Ст. Кулинич, В. Горин, Розалія Лущак, В. Атаманчук, М. Сваричевська, Т. Стець, Р. Романюк, В. Місюренко, А. Копистянський, В. Винницький.

Гагамен: І. Пилипів $5.

Гіксвил: М. Тимченко $5.

Джемейка: Григорій Станко $1.

Йонкерс: Збірка „Коляда" (збір. Василь Мудрий) $11. На листу ч. 8821 по $3: Василь Мудрий, Р. Смаль-Стоцький; Ю. Ревай $2; по $1: Юрій Фединський, В. Приходько, Е. Кульчицький. — Катерина Шморгай $2.

Лонг Айленд Сіті: И. Нанасси $1.

Рачестер: В. Каліцінський $5; Михайло Куцин $1.

Флашінг: Укр. Роб. Союз, відд. ч. 161, Т-во Дніпро $10.

Ютіка: Н. Ковалевський $1.

ОГАЙО:

Варрен: УККА, Коляда $27.50 На листу ч. 7791 (збір. М. Жмуркевич): Теодор Іванчак $5; по $2: М. Чепак, М. Жмуркевич, М. Г... (підпис нечиткий), П. Катрич, Е. Карчут, Ст Ґуліч, Мих. Іванчак, І. Кравець, Дм. Макух; по $1: Мих. Терлецький, А. Пшеничка, Микола Терлецький, М. Гурний. Решта дрібними.

Клівленд: Ник Хрін і Микола Федорів по $1; І. Іскра $10.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: „ОДУМ", Коляда (листа ч. 8890) $73. (Колядував хор ОДУМ-у під проводом п Петра Гурського): М. Насевич $10; по $5: Михайло Іармограй, Стефан Гвіздь, Роман Папроцький; по $3: Н. Сапіга, п. Тупиця, Теодор Свистун, п. Ливицький, п. Слюсаренко, Ю. Міщенко; по $2: Тома Дармограй, Тарас Чужак, п. Марущак, Я. Бернадин, п. Мандебур, І. Сірий, О. Богачевський, п. Варварюк, п. Ганін, П. Шінкар; по $1: І Макух, Л. Тур, п. Сало, А Шкільний, І. Олексишин, З. Кохановський, О. Грабовенська, В Паздрій, п. Кузьмин, Ст. Селезень. — ООЧСУ, відд. ч. 6, Коляда $59. На листу ч. 8910 (збір Семен Лупацій) по $5: Александер Старушенко, Павло Кучерявий, Іван Сирник; по $3: А. Марусяк, Н. Н. (підпис нечиткий), Іван ... (підпис нечиткий), І. Яворський, Василь Вартко, С. Лупацій, Ст. Гавриш; по $2: М. Пасіка, Ярослав Малюк, Стеців, Криволап, мґр. Я Ченстур, І. Вайків, Ю. Мельник, Іван ... (підпис нечиткий), Василь К... (підпис нечиткий); по $1: Н. Н. (підпис нечиткий), А. Змій, Н. Н. (підпис нечиткий), Юрко К... (підпис нечиткий), Михайло ... (підпис нечиткий). — ОДВУ, Коляда $31. На листу ч. 8899: Іван Харамбура $3; П. Воднар $2.50; по $1: Дм. Андріотса, І. Орлів, Е. Безрукий, Е. Остапович, Г... (підпис нечиткий), Войтух, В... (підпис нечиткий), М. Зборовський, И. К... (підпис нечиткий), Ординський, М. Мартиневич, Гр. До... (підпис нечиткий), М. Зивко Боднар, М. Ковальчук, М. Марчук, Гнатюк, Євсевський, О Грабовенська, Б. Паздрій. Решта дрібними. — СУМ, Коляда $19.50. На листу ч. 8888 по $1: О. Вережницький, п. Літинська, т. Залуцький, п. Хариш, п. Івахів, п. Врозда. На листу ч. 8889 д-р М. Сеньківський і Ірене Сеньківська $5; Петро Тарнавський $3; по $1: Олена Старух, Михайло Гись, А. Дорожій, І Данківський, П. Вілинський. Решта дрібними — По $10: Укр. Правосл. Церква св. Володимира, Іван Кучерявенко; по $5: Леонід Мороз, Василь Кривий, Тихон Тищук, Микола Кузмич, Роман і Надія Іщук, о. Іван Савчук, В. Гавриш; Алекс Рис $3; по $2: о. І. Чумак, Людмила Кузишин, Анна Гаврищук, И. Петрович; по $1: Микола Кендус, Андрій Дітківський.

Вілк-Бері: Збірка „Коляда" $10 (Зібрав і переслав Стефан Ходновський). По $2: Василь Сенюк, Іван Чолій, Стефан Ходновський; по $1: Іван Мазур, Василь Валіґун, Йосип Процяк, Михайло Балко.

Гаверфорд: Оксентій Поліщук $5.

Девон: Семен Чалишев $10.

Іст Страудсбург: Григорій Сидельний $5.

Ленкестер: Филип Бойко $10.

МекКіз Ракс: Укр. Роб. Союз, відд. ч. 228 Укр. Музичне Т-во $10.

Пітсбург: Іван Коршляк $1.

Редінг: П. Рубан $5.

Скрентон: Український Допомоговий Комітет, Коляда $335.74 (+ $1.36 на пошт. витрати). Збірку переведено заходами місцевого Допомогового Комітету в Скрентоні на листи ЗУАДК. В збірці взяли участь: Федір Андріїшин, Антін Батюк, Омелян Єний, П. Залітач, Д. Корбут, Роман Корман, Степан Меліш, Степан Сидір, Мих. Стасишин, Фр. Стахова і Степан Тутка. Зібрано на поодинокі листи: Листа ч. 8826, збирав Антін Батюк. Зложили по $5: Антін Батюк, Теодор Миник, Едвард Попіль і д-р Н. М. Тацій. Олександер Фесолович з Бруклину, Н. Н., прислав $30. Григорій Перчак $1. Разом зібрано $51. Листа ч. 8834, збирали Фр. Стахова і П. Залітач. По $5: д-р М. Стахів, д-р Мих. Стець;/по $3: Анна Заплатинська, Вас. Приймa; по $2: Остап Павлів, Юрій Ковпак, Павло Никифорук; по $1: Тетяна Баковська, д-р Григорій Масляк, Григорій Сировіцький, Іван Візний, Микола Чомко, Степанія Ортинська, Параня Залітач. Разом зібр. $29 Листа ч. 6827, збирав Омелян Єний. Омелян Єний $2; по $1: Анастазія Єний, Катерина Фішар, Григорій Маляр, Марія Яцун, Василь Левицький, Френк Ардан, Гелен Яцун, Анна Танчин Пашковська, Николай Стадницкі, Максим Вучко; по 50 ц.: Федір Федик, Олекса Ворожбит, Ева Бомбар, Марія Дзицук. Разом зібрано $15. — Листа ч. 6567, збирали Федір Андріїшин і Степан Тутка. По $5: Федір Андріїшин, Степан Тутка, Василь Гнус (тейлор); по $2: о. Іван Зеленяк, Никола Тутка, Іван Наконечний, Марта Чіздак, Мих. Дутчак, Валтер А. Свідо; по $1: Петро Притула, Анна Гамадик, Стенлі Боґуш, Геррі Маркович, Анастазія Федорів, Степан Косменскі, Лука Фесолович, Йосип Сенюк, Параска Сисак, Петро Тутка, Василь Сприн, Валтер Клосс, Йосип Обаль, І. Скула, Джозеф Джернак, Н. Н., Олекса Крайківський, Степан Галайдик, Анна Бардесі, Петро Ільчук, Михайло Крук, Пітер Преслак, Т. Отрок, Джозеф Ендрус, Анна, Молодович, Петро Левчук, Том Литвинець, Мері Зелман, Пол Ромен, Тереса Обаль, Гнат Калина, Билл Форарі, Василь Чепіль, Тоні Ренна, Олександер Модляк, Ник. Гинко ст., Джон Просік, Джордж Обаль, Максим Василинюк, Марія Соколовська, Семен Мушко, Ева Небесна, Джулія Вілліямс, Джон Гарбовскі, Григорій Лисенко, Теодор Джус, Джо Тутка, Мих. Флик, Марія Максим; по $1.50: Бен Мондзукевич, Пенн Бейк Сеплай; по 50 ц.: Антон Амбрози, Анна Ковальська, Н. Євич; Петро Гриців 60 ц. Разом $82.10. Листа ч. 9998, збирали Зенон Іжак і Степан Сидор. Анна Макар $2; по $1: Степан Сидор, Зенон Іжак, Микола Білоскірка, Валтер Райс, Петро Макар, Евелин Лопушанська, Майкел Коско, Роберт Керил, Джон Скамон, Джозеф Мушка; мрс. М. Годованець 50 ц. Разом $12.50. Листа ч. 9997, збирали Олександер Панін і Роман Корман. По $3: Олександер Панін, Роман Корман; по $2: Марія Стаднір, Джан Кош, Джозефін Савка, Едвард Попіль; по $1: Олександер Поточний, Марія Найдух, Дмитро Попіль, Мері Запоточна, Василь Козій. Разом зіб. $19. Листа ч. 9999, збирали Степан Меліш і Д. Корбут. Н. Н. з Олифанту $10; по $5: о. Гр. Хоміцький, Степан Меліш, Онуфрій Запоточний, о. Дмитро Савка, Андрій Турко; Д. Корбут $4; по $3: Атанас Воронкевич, Тома Назар, Д. С. Краус, Михайло Пиріг (Глен Спей); по $2: Теді Запоточний, Н. Насінник, Кирило Волощук, М. Кравець, М. Пері, Серафін Булик, д-р Валтер Миник, Тед Дутчак, Михайло Борик, о. Т. Пришляк, Марія Торган, Леонтій Сорочинський, Гері Метрінко, Джон Метрінко, Григорій Трач; по $1: Джон Волощук, мрс. Седельник, Майкел Ярем мол., Гр. Мрикало, мрс. Тарас, Мих. Волощук, Іван Чаговець, Ітан Вучма, Катерина Пухір, С. Буранич, Д. Кулинич, Дж. Сагайда, мрс. Лялько, Никола Стадницкі, Ник. Височанський, Стенлі Зелінський, Гелен І. Бога, Гері Параска. Разом зібрано $100. — Листа ч. 6822, збирав Мих. Стасишин. По $2: Михайло Стасишин, Френк Котик, Розалія Кунда, Василь Романцьо, Дмитро Михайлів, Іван Чіздак; по $1: Чарлз Гайдук, Михайло Осцінський, Михайло Голубовський, мрс. Валіш, Микола Чомко, Іван Крупінський, Марія Шиманська, Майк Роздільський, Майк Грудецький, Честер Ческовскі, Стенлі Фединський, Петро Дутка; по 50 ц.: Микола Соняк, Марія Стерницька, Майк Пліс. Разом зібрано $25.50.

Честер: „Самопоміч", Коляда $86.75. (Імена жертводавців і колядників буде проголошено після одержання листи з відділу Самопомочі).

(Продовження буде)

UNITER UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P.O. Box 1661, Phila. 5, Pa. U.S.A.

ЦЕ ТІ, ЯКИМ ТРЕБА ДОПОМОГТИ

Це давніша фотографія групи дітей в одному з таборів українських скитальців в Німеччині. Багато з них, разом зі своїми батьками, вже опинились в цій країні, ходять до шкіл та виростають і виховуються на добрих громадян нашої країни і на добрих членів нашої американсько-української спільноти. Але багато тих дітей все ще перебувають на скитанні в Европі, все ще переживають великі злидні та з тугою очікують нашої допомоги. ЗУАДКомітет у своїй допомоговій акції присвячує цим малятам найбільше уваги. Від усієї нашої спільноти залежить, чи ці діти проведуть своє дитинство в скитальських злиднях, чи зможуть, разом з нашими дітьми, зажити щасливо в цій країні. Тому не вагайтесь і надішліть до ЗУАДКомітету свою щедру пожертву на великодню писанку для скитальців та підпишіть афідевіт на переселення бодай одної скитальської родини, бо цим допоможете найбільше!

„ЗАБУЛИ" СВОЮ ПОВИННІСТЬ

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, перед вжиттям дуже рішучих мір, звертається до нижчепоіменованих осіб (або їхніх знайомих) з проханням негайно подати свої адреси до ЗУАДКомітету тому, що листи до них з неоплаченими рахунками за переселення вернулися:

Прибулих до Бостону 17-го січня 1949 р. кораблем „Марін Флешер": Глова Михайло з родиною; Гарасимович Пелагія і Всеволод; Озаркин Григорій; Певен Федір і Пелагія; Стефаняк Микола й Маланка; Зоря Василь і Єфрозина.

Прибулих до Ню Йорку 20-го січня 1949 р. кораблем „Марін Марлін": Бадзай Пахомій і Євдокія; Боднарчук Василь, Мелания і Дмитро; Брухальський Юрій з родиною; Куцалаба Василь з родиною; Лупивок Степан з родиною; Нагорський Михайло і Антонина; Пудик Іван, Християна і Володимир; Рогозінська Іванна; Сигней Ворис, Ліда і Ярослав; Вітенко Роман.

Прибулих до Ню Йорку 1-го лютого 1949 р. кораблем „Марін Шарк": Коровник Микита з родиною; Походяй Юрко з родиною; Чорний Дмитро; Полагнюк Михайло; Томашевич Микола.

Прибулих до Бостону 11-го лютого 1949 р. кораблем „Марін Флешер": Вацвин Володимир; Бондаренко Василь і Катерина; Бутинський Андрій і Катерина; Дмитерко Лука; Кисиличник Михайло і Маланка; Кучма Іван Марія; Любинський Теодозій; Золяк Михайло, Юлія з родиною.

Прибулих до Ню Йорку 15-го лютого 1949 р. кораблем „Марін Джампер": Івасишин Михайло з родиною; Яремчук Юстина Михайло і 2 дітей; Малофій Валентина і 2 дітей; Столяр Володимир, Анна і Іван.

Прибулих до Бостону 20-го лютого 1949 р. кораблем „Ерні Пайл": Юрченко Андрій і Тетяна; Кравченко Іван з родиною; Понятишин Іван з родиною.

Прибулих до Ню Йорку 25-го лютого 1949 р. кораблем „Марін Тайґер": Бейба Микола і Ольга; Храпка Федір з родиною; Криса Юрко і Стефанія; Нич Петро, Ірина і Омелян; Васильків Василь; Ващенко Анна і Світлана.

Прибулих до Ню Йорку 1-го березня 1949 р. кораблем „Марін Шарк": Бабій Василь, Елизавета і Богдан; Данилевський Іван з родиною; Гладкий Степан з родиною; Радошицька Ірина.

Прибулих до Ню Йорку 9-го березня 1949 р. кораблем „Марін Флешер": Андрушків Володимир, Анна і Роман; Чорнорай Василь; Громич Євген з родиною; Волошин Петро; Куріний Михайло з родиною.

Прибулих до Ню Йорку 15-го березня 1949 р. кораблем „Дженерал Гаан": Данилевич Микола і Антонія; Гарасимів Роман з родиною; Зорій Микола і Анна; Місюречко Василь з родиною; Савчинський Богдан з родиною; Стефанишин Йосиф з родиною.

Прибулого до Бостону 13-го березня 1949 р. кораблем „Марін Джампер": Стецишина Андрія.

Прибулих до Ню Йорку 20-го березня 1949 р. кораблем „Ерні Пайл": Воробець Олекса; Завадійський Богдан; Левчук Ананій і Ірина; Марашів Марія, Всеволод і Всеволод; Михайлюк Михайло, Надія, Остап, Валентина та Юрій; Синьович Юрій і Агата; Юсенів Лев, Оксана і Ольга.

Прибулого до Бостону 20-го лютого 1949 р. кораблем „Ерні Пайл": Мірчука Юрія.

Прибулих до Ню Йорку 22-го березня 1949 р. кораблем „Дженерал Мюр": Дехтярук Йосиф з родиною; Литвин Олександер і Марія; Рекуха Григорій з родиною; Стібелий Михайло і Марія.

Прибулих до Бостону 25-го березня 1949 р. кораблем „Марін Тайґер": Борисюк Павло і Анна; Лозинський Іван, Катерина, Олена; Марченко Денис і Тетяна; Малик Данило; Процик Теофан з родиною; Савчук Дмитро, Наталія і Лариса.

Прибулих до Ню Йорку 29-го березня 1949 р. кораблем „Марін Фолкон": Блаженко Марія, Богдан, Христина; Вороновська Марія; Іваницький Михайло; Кіцила Антін і Софія; Сурока Катерина.

Прибулих до Бостону 5-го квітня 1949 р. кораблем „Марін Флешер": Демисин Іван, Марія, Богдан; Лук'янчук Іван, Галина, Таїса.

Прибулих до Ню Йорку 7-го квітня 1949 р. кораблем „Дженерал Блек": Гуменний Константин; Гошовський Омелян з родиною; Дітчук Ярослава; Мельник Дмитро, Анна, Ярослав; Тетеревників Микола і Анна.

Рівночасно ЗУАДК звертається до всіх тих, що приїхали його заходами, з проханням вирівняти свою залеглість і тим дати змогу ЗУАДКомітетові продовжувати свою харитативну допомогу.

Зголошення нових адрес, сплати за переселення, членські вкладки та всі пожертви просимо слати на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE.
P.O. Box 1661, Phila. 5, Pa. U.S.A.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Филаделфії

Шукають Своїх Рідних

Увага: Зголошуючись на розшуки до З.У.А.Д. Комітету, треба на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка Вас, чи яку Ви шукаєте.

Зголошуючись на розшуки, не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників просимо звертатись безпосередньо до ЗУАД Комітету, адресу якого подаємо при кінці.

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

20552 Василь Вакарук з Бразилії рідного брата Петра Вакарука, який по війні був в ДП таборах в Німеччині.

20553 Павлина Бучинська (з дому Когут) Александра Гук а других зі села Забуже, пов Сокаль.

20554 С. Драпій Стефана Сушка від Папинського та Омеляна Антоновича від знайомих і товаришів.

20555 Семен Клішковський полк. Михайла Євтушенка.

20556 Прокіп І. Єлена з дому Зинза Євченка своїх родичів і знайомих із села Лобачева, а саме: Методія, Гапку і Дмитра Мельників, Грицька Паралюка, Василя Бизилюка і Максима Діхтяренка.

20557 Ігнат Гайдайчук з Англії свойого вуйка Пилипа Гайдука, який — згідно з листами, які писав до рідні — жив у Шікаго. Листовий контакт тримав до 1936 року.

20558 Теодор і Ольга з Мишуків Долиноки брата Василя Шишука і тіточного брата Кацалая, які ще около 1929 року переселились були до Арґентини.

20559 Василь Грицак свойого брата Павла Грицака, уродженого 25 червня 1923 року, як третій син Федора й Меланії Грицаків. В травні 1945 року Павло Грицак був ранений і від тоді втратив контакт з братом. Якщо хтось знає про долю Павла Грицака, просимо повідомити.

20560 Іван Сочинець (с. Василя) своїх братів, сестер Касю і Анну зам. Соболь та їх дітей з Вовча, пов. Турка.

20561 Стефанія Овчар Дуньо Біщук, співмешканку у таборі Елванґен, Німеччина, звідки виїхала до ЗДА.

20562 Франко Фалинський своїх шваґрів, які від 1925 р. перебували в Арґентині, а тепер правдоподібно живуть в Болівії.

20563 Марія Шумська-Сех своїх синів, з якими розгубилася в Німеччині під час закінчення воєнних дій в 1944 році, а саме Михайла Сеха (уродже. 1923 р.) і Гринька Сеха (ур. 1925 р.).

20564 Алехандер Рись Влодка Позняк з села Підбереже, який виїхав з табору в Німеччині до Канади.

20565 Микола Малькевич (уродж. 1926 р.) своїх батьків-емігрантів із першої світової війни — Миколу Малькевич і Пелагію з Лебедів Малькевич та краяна Володимира Базилюка.

20566 Андрій Дзіворонюк своїх краянів або односельчан із села Чорномізці, повіту Товмацького, чи теж односельчан жінки Марії з дому Дебіта із села Рогізно, пов. Яворів.

20567 Іван Швид брата своєї мами Михайла Вдовяка, який переселився із Сяніччини після першої світової війни і перебував у Ню Йорку.

20568 Дмитро Мурмило брата Івана Мурмило в Франції та знайомих з табору Андрія і Анну Гринюк, шваґра Павла Вайду із села Ганівці, пов. Жидачів, та Михайла і Євдоху Шкрумеляк, які в 1949 р. виїхали з Німеччини.

20569 Йосиф Баґілевич і Іван Здирка своїх кумів Вацлава і Галину Липницьких, які виїхали з Амберґу в Німеччині до ЗДА.

20570 Петро Музика — років 30, з Чернигівщини свою рідню, земляків і приятелів. Радо навяже кореспонденцію із земляками-еміґрантами, які походять з цієї частини України.

20571 Нарциз Радивонік священика Соколовського із Волині.

20572 Стефанія Хлиста двоюрідну сестру Параску Петричкович із села Пшеничанці, пов. Львів.

Голосітись до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. Box 1661, Phila. 5, Pa.

ПРОТИЛЕЖНОСТІ В ХАРЧОВІЙ ПОЛІТИЦІ

Білий Дім у Вашингтоні заявив минулого тижня, що уряд комуністичної республіки Альбанії, де весняні повені знищили місцеві харчові запаси, відкинув американську пропозицію вислати альбанському населенню безплатні харчі. Висловлюючи свій жаль з приводу цього, президент Айзенгавер сказав, що його адміністрація переконана, що відмова прийняти харчі від Америки не була висловом думки альбанського народу, а була подиктована з Москви. Це видно хоч би з того, що вістку про відмову надруковано спершу в Москві і щойно опісля вона була потверджена альбанським урядом. „Це виявляє політику совєтського уряду, а не політику населення Альбанії" — твердить комунікат з Білого Дому.

Повідомлення Білого Дому про те, що не альбанське населення відмовляється від харчового дарунку, а Москва не допускає харчів до населення своєї сателітської країни, само собою багатомовне. Це потверджує той факт, що насаджування голоду серед поневолених Москвою народів є одним з інструментів совєтсько-комуністичної політики, щоб тримати ці народи у послусі диктаторській владі.

Того самого дня телеграми з Ріо де Жанейро в Бразилії сповістили, що бразилійська молодь, яку уряд покличе до армії, дістане не тільки кріси для військових вправ, але й мотики для сільсько-господарської роботи.

Цей плян передбачає організацію рільничих батальйонів на зразок батальйонів, творених для побудови шляхів, залізниць, наводнювання пустель, копання каналів для осушування мочаристої землі та інших публічних робіт.

На підставі бразилійського закону кожного року покликається до війська пів мільйона 18-річних юнаків. З цього числа тільки 100,000 переходить звичайний військовий вишкіл, а решта дістають право відкладати військову службу для праці в різних напіввійськових установах. Новий плян передбачає, щоб юнаки, які можуть відкласти військову службу, вступали у рільничі батальйони, зорганізовані в околицях їхнього місця осідку, і в такий спосіб сприяли піднесенню добробуту своєї країни. При цьому військова команда дбатиме, щоб такі „вояки" не тільки виконували сільсько-господарські роботи, але й набували фахового знання для поступового піднесення земельного господарства.

Це важливе для Бразилії тому, що в цій країні великі земельні простори лежать облогом, внаслідок чого вона належить до найбільш відсталих. З огляду на твердження, що земна поверхня у глобальному маштабі в відносно скорому часі буде перенаселена, знавці таких справ кажуть, що сама лише долина ріки Амазонки в Бразилії може виживити 200,000,000 людей.

У зв'язку з політикою підшукування нових видів харчів і придумування способів для піднесення добробуту населення, каліфорнійські кореспонденти американських щоденників пригадують, що при Каліфорнійському університеті в Берклі є три лябораторії, у яких працюють природознавці над винайденням „харчової бомби", на взір атомової бомби, призначеної для військових цілей. Харчова бомба — це таємниця „фотосинтези", тобто знання, яким способом рослини використовують сонячне світло для творення запасу поживи і палива. З цим знанням в'яжеться знання способів плекання морської водорости, відомої під назвою „алґа", яка постачає протеїну, тобто головну складову частину харчових продуктів. „Алґа" перевищує всі інші поживні рослини кількістю протеїни у відношенні 200 до 1. Саме в цьому криється її значення.

Дотеперішні підготування для масового розмноження „алґи" нагадують таємні підготування проєкту „Мангаттен" для випробу першої атомової бомби. Якщо ці підготування увінчаються таким успіхом, яким увінчалися приготування проєкту „Мангаттен", то половина людства буде врятована від голоду і недоїдання.

Над штучним плеканням „алґи" працюють лябораторії і в інших країнах. Одначе, в університеті в Берклі фотосинтеза поступила так далеко, що її осяги можна буде використати для вирощування рижу, а це дає надію, що Америка спроможна буде постачати харчів народам Азії, які досі вживають риж як головний продукт для свого існування.

Якщо б так сталося, то чи дозволили б комуністичні режими Азії своєму населенню прийняти американський винахід, чи може піддалися б диктатові Москви, яка хоче втримувати його на голодовому рівні? (С.)

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Шікаґо, Ілл.

Концерт СУМА

Те, що діється, що робиться в чотирьох стінах дому „СУМА" в Шікаґо при 2147 Вест Шикаґо-Евеню, не відоме широкій нашій громаді, бо хоч там кипить жвава праця сумівських самодіяльних гуртків нашої молоді під проводом досвідчених учителів - фахівців, що запал і енерґію молоді вміють скеровувати у відповідне русло, то робота ця проводиться без зайвого шуму і галасу, спокійно та поважно. Тільки час до часу презентують свою працю на зовні, під час публічних виступів, концертів, вистав.

Наша Громада мала гарну нагоду поглянути на висліди цієї успішної сумівської праці під час Концерту СУМА — Шікаґо — Північ, Відділу ім. Павлушкова, в Авдиторії Школи Шопена в дні 26 лютого ц. р. Публіка, що заповняла обширну залю по береги, з великим інтересом та правдивим, щирим захопленням на протязі повних двох годин слідкувала за поодинокими точками багатої і многогранної програми концерту та нагороджувала виконавців, молодших і старших Сумівок і Сумівців, рясними оплесками. Були і деякі приємні несподіванки, що прямо заскочили публіку. Такою милою несподіванкою вже на самому початку імпрези був Мішаний Хор СУМА, що виступив кількакратно під час концерту з низкою пісень релігійного, історичного та побутового змісту. Диригент Хору — проф. Мирон Федорів — може бути гордий зі своєї праці у відновленому Хорі „СУМА" Північ — Шікаґо, що за короткий протяг часу дала такі гарні висліди. Приємно вражала також кількість хористок і хористів, що є чи не найчисленнішим під теперішню пору хором нашого міста. Проф. Марія Шуть виступила зі своєю балетно-танковою школою, вивівши низку різнородних танків, народного українського жанру, як також танків італійських, мадярських та з клясичного балету. Треба було подивляти виконавців, від найменших почавши, скільки вони мусіли були вложити труду, часу й енерґії, щоби опанувати часом навіть дуже трудні кроки та надати кожному танкові інший, відповідний до потреби вираз і характер. Проф. М. Шуть виявила перед широкими кругами публіки, що час, який посвятила вона із своїми учнями, не був утрачений. Пан Зботанів з Танцювальною Групою Юного Сума міг похвалитися подібними успіхами. Театральний Гурток „СУМА" відомий із своїх попередньо ставлених театральних п'єс, що мають вже свою устійнену добру марку і публіку, виставив п'яту дію Карпенка - Карого „Сава Чалий" у постановці режисера А. Степового, що має за собою вже кількалітню успішну працю на терені „СУМА" в Шікаґо. А на кінець запрезентував „СУМА" свою найновішу дитину — Духову Оркестру, плід вмілої, упертої і послідовної праці нашого педагога - музика, капітана Івана Барабаша, що стала правдивою сенсацією для нашої громади. Брак її дуже відчувався для нас всіх, тим більше, що наша громада мала колись, перед війною подібні оркестри з дуже гарними традиціями. Треба було направду подивляти капіт. Барабаша, що він за розмірно короткий час зумів зорганізувати і вивчити 45-членну оркестру з членів „СУМА", з яких багато напевно мало кілька місяців тому перший раз ті всі штудерні інструменти у своїх руках. Цим ще раз дав проф. Барабаш переконливий доказ своїх музично - педагогічних здібностей, а його учні доказ своєї нефальшованої інтеліґенції, яка дозволила їм опанувати в так короткому часі трудні аркани оркестральної вмілости і техніки. За цей перший виступ Духової Оркестри „СУМА" в Шікаґо з п'ятьома точками (муз. Бухтия і Повалячека) належиться так проф. Барабашеві як і всім 45 виконавцям та їхньому проводові якнайщиріші ґратуляції. Треба вірити, що при найближчому святі цілої нашої громади в Шікаґо одною із точок буде виступ цієї групи.

А в загальному молодь „СУМа" в Шікаґо своєю наскрізь вдатною імпрезою з 26 лютого ц. р. дала ще один доказ, що вона воліє заправляти свій ум і тіло, управляти музичне, танцювальне, театральне чи інше мистецтво.

Нечасенко.

Йонґставн, Огайо

Праця Відділу УККА.

В неділю, дня 27 лютого ц. р., відбулися Річні Загальні Збори нашого Відділу УККА. Збори, а зокрема звіти голови і членів Уряду, подали образ цілорічної праці Відділу, який, під проводом свого голови п. Юрія Приcташа, докладав всіх зусиль, щоби сповнити якнайліпше своє завдання, а іменно, щоби згуртувати якнайширші кола нашого громадянсдва для моральної та матеріяльної піддержки праці Централі УККА та для ведення народної праці в своїй місцевості і околиці. Можна сказати, що праця Відділу була успішна та що мала прихильне розуміння серед української громади, тимбільше, що наш Відділ та його уряд додержуються в своїй діяльності строгої об'єктивности і однакового відношення до всіх груп нашого громадянства.

У звітовому році наше громадянство, під проводом Відділу, відзначило спільно всі важливіші національні річниці, як Свято Шевченка, Свято Героїв, Листопадове Свято та Свято Незалежности і Соборности (в січні 1955). Зокрема успішним був Український День, влаштований на початку місяця серпня м. р., та на якому виступав, як головний бесідник, п. адв. Р. Смук з Шикаґа. Відділ влаштував також одно віче, на якім делеґат Централі УККА п. С. Шепелявий промовляв про працю Централі та про Народний Фонд.

Весь дохід з добровільних датків, зібраних на всіх цих імпрезах, Відділ відсилав все і в цілості до Централі УККА, згл. до Народного Фонду. В звітовому році відіслано до Централі з вище наведених імпрез, а також зі зібраних Національних Датків та інших пожертв, суму 2.373.06 дол. Крім цього є вже зібраних дальших 400 дол.

В дискусії над звітами були висловлені деякі завваги відносно поліпшення і побільшення збірок Національного Датку та відносно ліпшого поширювання інформацій про українську справу на місцевому терені. Загальні збори висловилися з признанням та подякою про працю Відділу та його уряду в мин. році.

Новим головою Відділу перевибрано знову п. Юрія Присташа, який є щиро відданий народній справі та не жалує для неї ні часу ні труду. Містоголовами були вибрані: п-і Марія Періг та п. Іван Бурий. Фінансовим секретарем був вибраний п. Стефан Бурий, рекордовими секретарями пп. Стефан Вух і Андрій Радь, а скарбником п. Іван Вітка.

Під кінець загальні збори рішили влаштувати цьогорічне Шевченківське Свято дня 27 березня а також вибрали делеґатом на цьогорічну конвенцію УККА п. Юрія Присташа. Його заступником був вибраний п. Андрій Радь.

Новий уряд Відділу звертається до всього українського громадянства міста Йонґставну та околиці з гарячим закликом, щоби воно віднеслося ще більше щиро до потреб Народного Фонду та щоби збільшило свою жертвенність посиленим виплачуванням Національного Датку.

Д-р Роман Слахура.

З НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЙ УВАН У ЗДА

„МІЖНАРОДНІЙ КОНҐРЕС ҐЕРОНТОЛОГІВ У ЛОНДОНІ" ДОПОВІДЬ ПРОФ. М. ВЕТУХОВА

29 січня 1955 року відбулась пленарна конференція УВАН у ЗДА, на якій професор Ветухів доповів про міжнародний конґрес ґеронтологів, в якому він брав участь і який відбувся влітку минулого року в Лондоні.

Проф. Ветухів сказав, що доповісти про працю цього конґресу — надзвичайно тяжке завдання, бо він охоплював широке коло питань, зв'язаних з проблемами процесів старіння. Проблеми старости й молодости, проблеми змін з віком охоплюють різні ділянки наук. Підчас конґресу звичайно представники соціяльних і біологічних наук працювали нарізно; відбувались і спільні засідання.

На біологічних доповідях було широко поставлено питання процесів „нормального" старіння, а також проблеми патології його. Остання часто переплітається з соціяльними проблемами. Дослідники процесів „нормального" старіння дуже багато уваги присвятили питанням вивчення обміну речовин, що дуже відрізняється у людей різного віку, різних груп та індивідуумів. Забезпечення правильного нормального старіння — це у великій мірі налагодження обміну речовин, потрібного для даного індивідууму на різних стадіях його життя. Особливо багато уваги було приділено на конґресі проблемі вітамінів. Також підкреслено важливість режиму життя, харчування і реґулярного сну.

Сили у людей різного віку дуже відмінні: людина старшого віку не може виконувати ту роботу, що робить молода. Проте, норми „старшого" віку не устален ні фізіологічно, ані соціяльно. Наприклад, у Ню Йорку людина для секретарської роботи вважається старою в 35 років, у Торонто в 45, а в ряді інших міст в 55. Звичайно, процес старіння протікає різно при різних соціяльних умовинах. Зміна цих умовин багато дає для можливости реґулювання „норми" старіння. На конґресі були висловлені думки за те, що треба добитись, щоб ніде в світі не принижували старих людей, бо подібна зневага викликає у людини старшого віку почуття меншевартости. Вона не дає того, щр могла б ще дати.

Цікаві доповіді були з психології людей різного віку: для молодих людей характеристичний радикалізм, нетерплячість, рухливість, для старших — рівновага, порядок, послідовність. Для людей різного віку дуже відмінною є здібність до пристосування в різних умовинах, емоційній реакції, гострота і характер естетичної чуттєвости. Для кожної старшої людини повинно бути знайдено місце в суспільстві, при чому ця справа дуже індивідуальна: одні хочуть довго працювати, інші прагнуть пенсії і спокою. Ці різні прагнення певних індивідуумів обумовлені на різних етапах їх життя відмінними процесами їх нормального, або зміненого патологією, старіння.

Доповідач особливо підкреслював, що на цьому конґресі ґеронтологів було звернуто належну увагу на значення генетики, зокрема на вагу її при вивченні різних патологічних процесів і вивченні психозів. Кілька доповідей проголошених на конґресі висвітлили досліди з довговічністю плодової мухи — Дрозофіли. Ці досліди дають можливість зрозуміти ряд загальних закономірностей довголіття і процесів старіння живих організмів.

Багато доповідей було присвячено патології старости, зокрема, наприклад, проблемам артеріосклерози, а також дослідженню рака, туберкульози та інших захворінь у різному віці і дослідженню впливу цих хвороб на зміни організму в різному віці.

Цікаві були доповіді, присвячені соціяльним проблемам, зокрема — організації життя старих у різних країнах світу. Були доповіді про організацію спеціяльних будинків для старих, наприклад, у Швайцарії, Англії, скандинавських країнах. Розроблювано проблеми збереження старих людей „у нормі". Тепер стоїть питання не тільки про продовження життя людини, а про таке продовження його, щоб до кінця життя людина зберігала міцний і здоровий дух, ясність розуму і відповідні фізичні сили. Це важливо, зокрема, для старших людей, які індивідуально мають великі здібності і використовують їх на користь людству. Ці здібності треба зберегти якнайдовший час. Безсумнівно можна досягти того, що всі старші люди довший час зберігатимуть свої розумові та фізичні сили і будуть довше жити, процес їх старіння стане нормальним.

Висловлювались думки, що бажано, щоб на кожному відтинку історії людства водночасно діяли принаймні три ґенерації, які могли б добре зрозуміти одна одну, щоб не було фатального розриву між батьками і дітьми. Тоді в історії країни не буде зламів. Саме тоді в житті родини, народу — може бути гармонія і співпраця поколінь. Так співдіють традиції минулого і умовини нового часу, створюється міцний міст між минулим, сучасним і майбутнім.

На конґресі були присутні учені з понад 40 країн (з СССР нікого не було), також багато діячів громадського, культурного і церковного життя. В конґресі брав участь міністер охорони здоров'я Великої Британії. Члени конґресу були прийняті в Палаті Лордів і в уряді.

Доповідь проф. Ветухова викликала багато запитань численних присутніх, відповідаючи на які доповідач висвітлив ще ряд проблем, з тих, що розглядались на конґресі.

Л. Д.

• Князя Единбурґу, чоловіка королеви Єлисавети, зупинив французький поліціянт за надмірну швидкість, коли він гнався своїм автом по набережній Рівієрі. Після 4-хвилинної розмови з поліціянтом, змісту якої газети не подають, поліціянт дозволив князеві їхати далі, не наложивши на нього кари.

НАСТРОЇ ПЕРЕД ШОСТИМ КОНҐРЕСОМ УКРАЇНЦІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ської справи, аналіза діяльности УКК й конструктивна критика її та позитивні вказівки для майбутньої практичної роботи, — а спір за партійно-політичні впливи на терені самого УКК. Це, власне, той нещасний залишок еміґрантщини, яка не може зрозуміти, що американський терен і пропаґанда української визвольної справи на ньому мас такі цілком окремішні питоменності, що працю на ньому не можна ніяк міряти критеріями відносин у Мюнхені. На наших очах корчаться партійно-політичні, чи пак ідеологічні організації. Це не було б ще нещастям, коли б не загальне послаблення українського громадсько-політичного живчика в ЗДА, найпереконливіше проявлене в упадку громадської жертвенности.

Це причини — незалежні від УКК. Аналіза діяльности УКК і відносин у ньому — це окрема велика тема. Очевидно, що ті, які говорять тільки про його заслуги, або тільки про його хиби — виявляють однакову однобічність і несправедливість. УКК — це велика організація із завданнями: а) у відношенні до американської адміністрації й публічної опінії і б) у відношенні до української громади. Тому ці завдання многогранні й вимагають різнобічного розгляду. Окремою темою є теж сама структура УКК, що існує від П'ятого Конґресу Українців. Згадуючи тут тільки про моменти, зв'язані з громадсько-політичним „кліматом" перед Шостим Конґресом Українців в ЗДА, треба ствердити два паралельні явища: 1) безумовне закріплення в публічній опінії фірми УКК, як громадсько-політичної верхівки і 2) розмірно мале зацікавлення нею поважної частини американсько-української громади. На перше явище склались заслуги УКК в ділянці інформаційно - пропагандивній на сутоамериканському форумі й похвальна активність частини філій УКК. На друге — ціла низка причин. Найважливішою із них є, мабуть, невдалий експеримент з Політичною Радою, як вирішним органом УКК. Вона аж надто часто нагадувала партійно-політичний дискусійний клюб із суперечками, що паралізували швидкі й конструктивні постанови, а вістки про низький рівень дебат глибоко розчаровували сірих громадян. Громадянство стурбоване, що в отій найвищій американсько-українській організації нема належного порядку. Не всі теж місцеві Відділи УКК стоять на висоті завдання, а деякі злегковажили собі той консолідаційний принцип, що лежить в основі УКК. Громадяни нарікають теж на недостатнє інформування їх про діяльність УКК, дармащо воно оприлюднює спорадично свої комунікати.

Оце приблизно загальна атмосфера, яка існує в широкому громадянстві за два місяці перед Шостим Конґресом. Тепер ведеться підготова в усіх організаціях, що уповноважені висилати на Конґрес своїх делеґатів: дискусії, устійнювання свого становища й директив делеґатам. Можливо, що змальований вгорі образ викличе закид песимізму. Дійсне значення має те, під яким кутом різні складові групи УКК підходять до самого Шостого Конґресу, отже — що саме становитиме суть нарад Конґресу.

ПРОТОКОЛ

з нарад Головного Екзекутивного Комітету У. Н. Союзу, які відбулися дня 4-го березня 1955 р., в головній канцелярії У. Н. Союзу, ч. 81-83 Ґренд Ст., Джерзі Сіті, Н. Дж.

На зборах були приявні члени Екзекутиви, а саме: головний предсідник Д. Галичин, заступник головного предсідника М. Пізнак, заступниця головного предсідника Геновефа Жеребняк, головний секретар Г. Герман, і головний касир Р. Слободян.

Збори відкрив в год. 1:00 пополудні головний предсідник та подав до відома ці справи, які були полагоджені від останніх зборів Екзекутивного Комітету, а опісля предложив справи, що їх треба вирішити на цих зборах. Ці справи були такі:

Купно бондів. Закуплено отсі бонди:

New England Power Co., Series "F", за	$50,965.50
Chesapeak & Potomac Telephone Co. of Baltimore, за	25,710.00
City of Montreal — due 1968, за	50,000.00
City of Montreal — due 1972, за	24,674.75
City of Montreal — due 1973, за	44,847.30
City of Montreal — due 1974, за	54,806.54

Відкликані бонди. Одержано за відкликані бонди:

Pennsylvania Power Co., 1st Mtge, 3¼%	$ 3,038.70
Duke Power Co., 1st & Ref. Mtgs, 3¼%	52,680.00

Морґеджі. Уділено морґедж:

Ukrainian National Federation of Sudbury, Ont., Canada	$30,000.00

Дивіденда. Прийнято відповідну резолюцію в справі виплати дивіденди членам в 1955 році. На підставі цієї резолюції довголітні члени дістануть подібну дивіденду, яку діставали в попередніх роках, а зменшення дивіденди, про яке була мова на конвенції, відноситься головно до членів, які були в Союзі недовгий час. Коли мова при старших віком членів в клясі „T", то вони дістануть вищу дивіденду ніж діставали досі. У віці від 70 до 74 років вони дістануть дивіденду, що рівняється вкладкам за 4 місяці. У віці від 75 до 79 років дивіденда рівняється вкладкам за 6 місяців. У віці 80 років і вище, дивіденда рівняється вкладкам за 9 місяців.

Захист для старців. Рішено проголосити в „Свободі" і в обіжниках до відділів У. Н. Союзу, що від 1-го червня 1955 р. Головний Екзекутивний Комітет приниматиме аплікації від старших віком членів У. Н. Союзу про постійне приміщення на „Союзівці" на услівях, що даний аплікант не вимагає лікарської опіки і може оплатити принаймні кошти свого удержання (харчування) в часі перебування на „Союзівці". Ці кошти будуть обчислювані відповідно до маєткового стану члена. Докладніші інформації в цій справі будуть подані в обіжниках до відділів У. Н. Союзу.

По дискусії в організаційних справах, вичерпано програму нарад а головний предсідник закрив збори в год. 4:30 пополудні.

Г. Герман, гол. секр. У. Н. Союзу.

Ген. Ґрунтер каже, що час діє у користь Заходу

Париж. — Совєтська атака на Захід зустрілась би сьогодні з переможними відпором — відповів головний командант збройних сил НАТО у своїй промові, яку виголосив на щорічних зборах часописних кореспондентів, акредитованих у головній кватирі НАТО в Рокенкур під Парижем. Ген. Ґрунтер ілюстрував цифрами надзвичайний зріст бойової сили Заходу за останніх чотири роки, найбільш яскравий у порівнянні 15 летовищ, що їх мав Захід у 1951 році, зі 125 летовищами в теперішньому часі. Ген. Ґрунтер з притиском підкреслив потребу включити західньо-німецьку збройну силу з 500,000 вояків і 1,300 літаками в західню армію, що — казав він — уможливило б оборону Заходу на кордоні „залізної заслони": коли б німців не було по стороні Заходу, тоді оборонна лінія пішла б по Райні. „Було б катастрофою, коли б на цій останній милі завагались народи" — сказав ген. Ґрунтер, звертаючи цю свою заввагу на адресу французів і німців, які ще не ратифікували Паризького договору у вищих палатах своїх парляментів. Генерал Ґрунтер говорив особливо про перевагу Заходу над комуністичним світом в двох ділянках зброєння: атомовій зброї й летунстві. Не заперечуючи, що Совєти мають атомову, а може й водневу зброю, генерал Ґрунтер рішуче твердив, що далекопростірні американські літаки б'ють совєтські своєю і кількістю і якістю. Кажучи про поступ совєтських збройних сил в останніх роках, генерал Ґрунтер запевняв, що в тому самому часі Захід має багато кращі висліди щодо нових винаходів, покращання і збільшення продукції.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

РАРІТАН, Н. ДЖ. — Повідомляється членів Б-ва св. Арх. Михаїла, відд. 332, що місячні збори відбудуться в суботу, 19. березня, о год. 7 веч., в У. Н. Домі, 10 Колфакс, вул. Проситься всіх членів прийти на збори. — М. Сірман.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, відд. 206, відбудуться в неділю, 20-го березня, в параф. залі при 74 Герріс Еве., о год. 1. попол. Просимо всіх членів прибути на ці збори, будуть важні справи до обговореня і до полагодження. Вписуйте своїх знайомих в ряди членів УНСоюзу. — М. Чагарин, предс.; І. Кокольський, секр.

ПАССЕЙК, Н. ДЖ. — Т-во ім. І. Франка 97 відд. повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20. березня, о год. 2-ій попол., в приміщенні шкільної залі Української Православної Церкви при 45-47 Hope Ave. Присутність всіх членів обов'язкова. — П. Величко, рек. секр.

Посмертні Згадки

ІВАН САВІНСЬКИЙ, член Т-ва Запорозька Січ Відд. 388 УН-Союзу в Честер, Па., помер 6-го березня 1955 р. Покійний був зразковим членом та організатором нових членів від 1944 р., секретарем відділу. Походив з села Гординя, пов. Самбір, зах. Україна. Похорон відбувся в суботу, 12-го березня з похор. заведення до церкви Преч. Діви Марії, звідти на цвинтар. Полишив у глибокім смутку доньку Іванну. — В. Й. П.!
С. Воловняк, секр.

СТЕФАН БАЩАК, один з найстарших членів 140 Відд. УН-Союзу в Йонґставн, О., помер 25-го січня 1955 р., проживши 80 років. Був членом 49 років. Походив з с. Микова на Лемківщині. Полишив в смутку дружину Катерину, 3-ох синів і 6 доньок, 20 внуків і правнуків. Похорон відбувся з похор. заведення до укр. грек.-кат. церкви на цвинтар Кальварія при участи Родини, членів Т-ва і знайомих — В. Й. П.!
І. Кравець, секр.

ЗДА приготовані на всякі можливості на Далекому Сході

Вашинґтон. — Команданти американських збройних сил на Далекому Сході заявляють, що вони зможуть з успіхом зустріти кожну ворожу акцію, яка б там могла початися. В зв'язку з цією заявою американська преса подає дані про американські збройні сили на Далекому Сході. Фльота, Морська піхота та Летунські сили мають від 1,300 до 1,400 воєнних літаків. Ці літаки різних типів: від транспортовців С-46 до турбомоторових F-86. Знаходяться вони на літаконосцях і на суходільних базах в Японії, Окінаві, Формозі, Ґуамі й Філіппінах. Сьома американська фльота має 400 кораблів, в тому числі шість літаконосців, три кружляки, 36 нищильників, п'ять підводних човнів, 15 міноловців, п'ять транспортовців і велике число нафтоналивних кораблів та кораблів для висаджування війська на суходіл. На Далекому Сході стаціонують також п'ять дивізій, з них одна дивізія морської піхоти. Серед літаків є також бомбовики В-36, які можуть летіти 20,000 миль на висоті 40,000 стіп. Команданти вказують, що за 48 годин від вибуху війни американські бомбовики зможуть залетіти на Далекий Схід. Перший удар, на думку військовиків, завдала б ворогові американська Сьома фльота. Шеф морських операцій адмірал Роберт Карні, який недавно повернувся з Формози, заявив, що він відчуває „нагальність" на Далекому Сході, і просив президента вислати модерні бойові літаки Національному Китаєві.

Признався, що не доглянув у справі підвищення Пересса

Вашинґтон. — Сенатська Постійна Слідча Підкомісія, яку очолював сенатор МекКарті, а тепер очолює сенатор Джан Л. МекКлеллен, — почала переслухання, щоб вияснити, чому армія підвищила ранґу майорові-дентистові д-рові Ірвінґові Пересcові з Ню Йорку, хоч його підозрівали в приналежності до комуністичної партії. Від армії зізнавав майор Ф. Е. Ван Сікел, який полагоджував справу підвищення ранґи майора Пересса. Майор зізнав, що лише недогляд спричинив підвищення ранґи Пересcові. Він не доглянув рукою писаної нотатки на документі Пересса, в якій згадувалося про „конфіденційний архів", де були дані про Пересса. Коли б він знайшов в цьому архіві відомості про те, що Пересс непевний щодо льояльности до ЗДА, тоді не подав би проєкту про його підвищення і про його гонорове звільнення з військової служби. Д-ра Пересса підвищено з ранґи капітана до ранґи майора, хоч він відмовився подати на армійському формулярі, чи належить до комуністичної партії. 30 січня 1954 року Пересс відмовився також на підкомісії сенатора МекКарті виявити своє відношення до комунізму. Сенатор МекКарті, який є членом цієї підкомісії в Сенаті, заявив, що треба покликати на свідків президентових дорадників.

Імпортери — за продовження торговельного договору

Вашинґтон. — Американські імпортери сиру на Сенатській Фінансовій Комісії заявилися за тим, щоб Конґрес продовжив ще на три роки торговельний договір і уповноважив президента зменшувати мито від імпортованих товарів. Представники Американського Товариства Імпортерів Сиру є проти домагання представників домашнього молочного промислу обмежити імпорт молочних продуктів ще й тепер, коли департамент рільництва вже не закуповує молочних продуктів по давніших цінах для допомоги фармерам. „Ми не робимо добродійства для европейських держав, коли дозволяємо їм привозити товари до ЗДА", — заявили представники імпортерів, — а це тим більше, що тих товарів в ЗДА немає і їх не продається по цінах, вищих від американських". Імпортери стверджують, що „продукція сиру в ЗДА подвоїлася за попередні 20 років, і майже потроїлася за попередні 25 років". Тому, на їх думку, скасування всяких обмежень імпорту сиру до ЗДА зовсім не загрожує домашньому молочному промислові.

Сенатор Барклі за мир між арабами й Ізраїлем

Вашинґтон. — Сенатор Албен В. Барклі, промовляючи на зборах Жидівського Національного Фонду, заявив, що вже недалекий той день, коли „нарід Ізраїлю і народи арабських держав, засівши разом, вирішать не тільки жити як добрі сусіди, але й як купці та політики, що дбають про добро того великого району". Жидівський Національний Фонд має за ціль збирати гроші на закуп наземлі та підготову її для нових жидівських поселенців. Сенатор Барклі дістав від Фонду почесну грамоту, де зазначено, що в Ізраїлі засаджено гай його імени, який росте недалеко гаю імени бувшого президента Геррі Трумана.

Пірсон про залежність Канади від ЗДА

Торонто, Канада. — Канадійський міністер закордонних справ Лестер Б. Пірсон, промовляючи на обіді Канадійського Клюбу в Торонті, заявив, що „доля Канади й ЗДА взаємно пов'язана, але залежність Канади від ЗДА далеко більша, ніж навпаки. Це є факт, і ми мусимо з ним погодитися навіть тоді, коли деколи нам це невигідно". Пірсон сказав, що канадійці, коли виринають різниці між їхньою країною і ЗДА, мусять пам'ятати про дві речі: 1. В кожній більшій війні вони мусять бути по тій самій стороні, що й ЗДА. 2. При кожному більшому економічному конфлікті з ЗДА канадійці матимуть більші втрати, як ЗДА, і тому Канада не може собі дозволити на відплатну акцію в господарських непорозуміннях із своїм південним сусідом. Канада мусить робити все, щоб не допустити до жадних непорозумінь, політичного чи господарського характеру, із ЗДА. Канада не може в своїй політиці думати тільки про те, що є добре тільки для неї самої.

ВСЯЧИНА

ЖИТТЯ В ЛОНДОНІ В 2,000 РОЦІ

„Журнал Королівського Мистецького Товариства" в Лондоні розписав анкету на тему, як буде виглядати життя в Лондоні в 2,000 році, це значить за 45 років. На цю анкету прийшли такі відповіді-передбачення. В 2,000 році в англійській столиці будуть тільки доми з пластики, а дехто навіть каже, що цілий Лондон — буде накритий одним великим дахом — куполою з пластики. Листи з Лондону до Австралії вистрілюватимуть з ракет, і ще того самого дня можна буде дістати відповідь з Канбери. Пішоходці підуть купувати товари, стоячи на рухомих хідниках, які будуть на висоті другого поверху, а возивий рух відбуватиметься внизу. В тому році вже знані будуть способи, як невтралізувати атомову й водневу бомби на далеку віддаль. Ці передбачення прислали особи з усіх кінців англійського комонвелту, а між їх авторами були інженери, архітекти, священики, письменники, професори й жінки-господині.

ПІДВИЩЕННЯ ОПЛАТ ЗА НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТАХ

Нюйоркський університет повідомив, що вже в найближчому шкільному році підвищує оплату за навчання на 800 долярів річно. Також інші університети й каледжі підвищили оплату за навчання, щоб могти давати більші платні професорам і викладачам. Багато університетів боїться, що незабаром не зможуть мати місця для всіх студентів, які схочуть студіювати в вищих школах.

ХОЧУТЬ РОЗВ'ЯЗАТИ ОДНУ З ТАЙН ПРИРОДИ

Ґрупа науковців - біохеміків старається розв'язати тайну, яким способом зелені листки ловлять енерґію сонця та магазинують її, переробляючи на поживу. Цим науковцям вдалося вже ізолювати і відлучити малесенькі зелені ґранулі, які вони називають хлоропластами, і які, як здогадуються, беруть участь в творенні поживи в рослинах. Коли вдасться винайти тайну переміни соняшної енерґії на поживу, тоді буде розв'язана справа харчів для населення нашого світу, яке зростає швидше, від того, як збільшується запас харчів на нашій землі.

КОЛЬОРОВІ ТЕЛЕВІЗІЙНІ АПАРАТИ НАДТО ДОРОГІ

Знавці телевізійної справи заявляють, що не швидко в американських домах появляться телевізійні кольорові апарати. Причина цього — надто високі ціни на кольорові апарати. Минулого року випродуковано тільки 10,000 таких апаратів, але, здається, не всі вони продані. На цей рік оптимісти передбачають продукцію 250,000 кольорових телевізорів, але песимісти кажуть, що їх випродукується тільки 100,000. Некольорових апаратів випродуковано в 1954 більше як сім мільйонів. NBC оцінює, що в ЗДА є в уживанні 33,816,000 телевізійних некольорових апаратів. Публіка не хоче платити 895 до 1,100 долярів за кольорові апарати, коли може купити некольоровий за 125 до 170 долярів.

НАЙЛОНОВІ АРТЕРІЇ В ЛЮДСЬКОМУ ОРГАНІЗМІ

Д-р В. Стерлінґ Едвардс під час операції вклав найлонову артерію в людський організм пацієнта, щоб заступити його ушкоджену артерію. Після операції стверджено, що ця найлонова артерія сповняє ту саму функцію, що людська артерія. Нею проходить кров в нозі пацієнта, якому грозила ампутація ноги.

ВЕТЕРАНИ-ГОЛУБИ ПОВЕРНУЛИСЬ З КОРЕЇ

Недавно прибули з Кореї 200 голубів-ветеранів, які повнили службу під час війни в Кореї. Ці голуби-ветерани прибули до Форт Монмуту в стейті Ню Джерзі, між ними є 40 японських поштових голубів, яких привезено до цієї країни на те, щоб їх розмножувати. Між цими голубами є голуб Дж. І Джов, який під час другої світової війни приніс вістку, що врятувала життя 1,000 англійських вояків. Другий славний голуб-ветеран це Юлій Цезар, який приніс 40 важних вістей на европейському та азійському фронті.

КОЛЬОРОВІ ОПОНИ ДО АВТ

Незабаром авта миґатимуть по автострадах немов веселки, бо вже деякі фірми продукують кольорові опони до авт. Кольори цих опон будуть дуже різнородні, щоб вдоволити смак власників авт. Вони будуть достосовані до кольору авта, або будуть з ним контрастувати. Але підошви опон, які дотикають до шляху, і надалі будуть чорні.

КУРЕННЯ ШКОДИТЬ СЕРЦЮ

Чотири лікарі надрукували звіт в „Журналі Американського Медичного Товариства", в якому твердять, що курення тютюну шкідливо впливає на стан здоров'я серця. До цього звіту додана редакційна заввага, яка стверджує, що „тепер вже існують певні доводи на те, що курення може шкідливо діяти на серцеві мускули". Серцеві мускули курців є послаблені, бо „серця курців" находяться під постійним діянням отрути — нікотини.

РАДОЩІ Й СМУТКИ СТРУНКИХ ДІВЧАТ

Одна фірма з жіночими одягами запитувала 600 дівчат з усіх стейтів цієї країни, які своєю висотою належать до струнких (заввишки понад п'ять стіп і 8 цалів). Вісім відсотків усіх жінок в ЗДА належать до цієї категорії. Ці стрункі дівчата аж до 17 року життя невдоволені з своєї стрункости, вони мусять сидіти в останніх лавках у школі і йти з самого заду під час маршів. Але пізніше вони бачать користі з своєї висоти: їм легко допасувати одежу в крамниці, вони краще почуваються під час праці, їм здається, що вони можуть подобатися своєю стрункістю.

ДВІ ВОРОЖІ СОБІ ЖИДІВСЬКІ ГРУПИ ПІКЕТУВАЛИ КОНЦЕРТИ БЕРЛІНСЬКОЇ ФІЛЯРМОНІЇ

Берлінська Філармонічна Оркестра тавала свій перший по війні концерт в Карнеґі Голл в Ню Йорку. Дві жидівські, ворожі собі, групи пікетували цей концерт. Одна група — це прихильники комуністів, і вона кричала „Відошліть нацистів додому!". Друга група складалася з сіоністичної молоді, якої гаслом було „Геть з нацистами і комуністами". Ця друга частина гасла була звернена проти пікетчиків з іншої групи. Всіх протестантів було коло 100 осіб, а 40 полісменів і 20 детективів пильнували порядку. Всі місця в Карнеґі Голл були випродані далеко до початку концерту.

АКТИВ КОРПОРАЦІЇ „ДЖЕНЕРАЛ МОТОРС" ВИНОСИТЬ П'ЯТЬ БІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ.

Актив найбільшого в світі продукційного підприємства — корпорації „Дженерал Моторс" при кінці 1954 року виносив 5,130,093,595 долярів. На початку 1954 року актив цієї фірми становив 4,405,475,042 доляри. Акції цієї фірми мають в своїх руках 488,000 власників. Голова Ради директорів Альфред П. Слоун передбачає, що 1955 рік також буде добрим роком в історії цієї корпорації, хоч зменшилася продукція оборонних товарів.

ДОМАГАЄТЬСЯ ОБМЕЖЕННЯ ХЕМІКАЛІЙ В ХАРЧАХ.

Конґресмен Дж. Персі Пріст вніс законопроєкт, щоб охороняти націю перед тією небезпекою, яка грозить їй від збільшеного вживання хемікалій в харчах. Цей закон давав би право урядові для контролі харчів і ліків провірювати, чи харчі з хемікаліями не є шкідливі для людського здоров'я, і аж після того дозволяти на їх продаж.

ЗАКЛИКАЄ ДО НАВЧАННЯ МАЛИХ ДІТЕЙ ЧУЖИХ МОВ.

В американських народних школах майже не навчають чужих мов, хібащо деякі діти вивчають ще мову своїх батьків. Дехто навіть проти того обурюється, твердячи, що місце для навчання чужих мов аж у середній школі. Але інакше думає професор французької мови в Учительському каледжі при Колумбійському університеті — д-р Деніел П. Жірард, який твердить, що найкраще навчати чужої мови вже в передшкільному віці. В дитинстві дитина має навчитися рідної мови і при тому легко може навчитися і чужої мови, якою пізніше володітиме немов рідною.

КНИЖКА Й ЧАСОПИС — НАЙНЕОБХІДНІШІ РЕЧІ В ДОМІ КУЛЬТУРНОЇ РОДИНИ.

Повідомляємо, що ціна оголошення величини 1 інча через 1 колонку виносить $1.40. Проситься належитість (відповідно до величини оголошення) пересилати разом з текстом.
Адміністрація.

ТАРЗАН, ч. 4331. Масова ата ка.

Вакубі зробив павзу, — він був зворушений повторенням минулих подій. Тарзан заспокійливо поклав руку на його плече.

— Сьогодні було гірше, — продовжував ватажок. — Ми зустріли зграю мавп і пробували їх прогнати.

— Але вони кинулися на нас і вбили багатьох моїх хоробрих воїнів. Ми мусіли втекти з села!